Anubhavâmrita,

ascribed to Védavyása, repeated (in Canarese) by Ranga, a worshipper of Shiva.

ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ!

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ!

ಶ್ರೀ ಶಾರದಾಯೈ ನಮಃ!

ಎರಡು ಕೋಟಿನ ವಿಷ್ಣು, ಮುಖ ಮಂಡಲಿ.
ಮೆರೆವ ಬ್ರಹ್ಮ, ನೊಸಲಲಿ/
ಉರಿವ ನಯನವೆ ಬಂದಿಲ್ಲದಾ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಮ ಶಿವ. ॥
ಧರೆಯ ಜೀವರ ಜನನ ಮರಣಾಂಕುರವನು
ಹಾರ ವಿಹಾರ ವಿದ್ಯಾ
ಶರಧಿ ವೇದವ್ಯಾಸ ಮುನಿ ಮೂರ್ತಿಮಗೆ ಸನ್ಮತಿಯು [illegible]

~~ಶ್ರೀ~~ ವ್ಯಾಸ ಮುನಿ ಪುರಿ ಗುರುವಂತಿಗೆ
ಸಂತೋಷದಿಂದಲಿ ಶಿಷ್ಯ ಬೋಧೆಯ (ಲೋಸಿನಲು)
ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಿದನಾತ್ಮವಿದರೊಳಗೆ ಪದನು. ಆತ್ಮವಿಧ ಕೇಳಿಯೆ –

ಶ್ರೀ ಮದನುಪಮ ಕೋಜ, ನಟ ಜನ ಮಠ ಜನ
ಕಾಮಿತಾರ್ಥ ಫಲಪ್ರದಾಯಕ,
ಸೋಮಶೇಖರ, ಸುರಮುನೀಂದ್ರಾ, ಚಿಕೆ ಪದಾಂಬುಜ, ॥
ನಾಮಗಾನಪ್ರಿಯ, ಸದಾಶಿವ,
ವಾಮಭಾಗಸ್ತ್ರೀಶ ಭವಾನಿ
ಪ್ರೇಮ, ಶ್ರೀಗಿರಿಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ, ಸಲಹು ಮೂಜಗವ! ॥ ೧. ॥ 1.

#

ಶ್ರೀ ಗಿರಿಶನ ಪಾದಪದ್ಮವ [illegible]
ರಾಗರಂಜಿತ ಮೋಹಿತ ಮರಾಂ, ಅಂಬಾಸುಗ್ರಾಗಣವ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರ [illegible] 1. 5.
ಭಾಗ್ಯಗುಣಾಗಿ ನಿಗಾವನ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ, ವ ಚೇಮ ವಿಚಕ್ಷಣಾನು ॥ ಗಾವಳ/ಭಾಗ್ಯಗಾಡ
ಶ್ರೀಗುರು ವಿನುವಿದ್ಯೇಕದಿಂದನು
ರಾಗಲು ಕಿಸಲು, ರಂಗ ನಾಮನು, [illegible]
ಯೋಗಿ ಜನವ್ಯರುಚಿನಲು, ಹೇಳುವೆ ಯನುಭವಾಮೃತವ ॥ ೨ ॥ 2.

[illegible]

Preface.

#

ಘನಶರದವಹವಾಸಿ ವಂಶದ
ಲನುಪಮನು. ಮಹಲಿಂಗದ್ಯೇವನ
ಕನಯನಹ ಶ್ರೀಗಂಗೆಸಹಜಾನಂದಗುರುಪದವ॥
ವನದು, ಸುಮ್ನಗ್ಗಾನವನು ಬಲ್ಲ ಸುಕೃತವಿಗಳಹುದೆನಲು, ಪೇಳುವೆ॥
ಅನುಭವಿಗಳ್ ಹುದೆನಲು, ಪೇಳುವೆ. ಹೇಳದ
ವಿನುತರ್ಕ ಸ್ತ್ರಾತಿಸುವೆದೋಲಿತ್ಯ ಅನುಕೃತವಾಮೃತವ ॥ ೨ ॥ 3.

#

ಕನ್ನಡದ ನುಡಿಯಂದು ಪ್ರೇಕ್ಷೆನ
ಲಿನ್ನು ದಿರಿಯರಿಗುಚಿತವಲ್ಲವ. ಅಂಜೆನುಡಿವೆನು:
ಕನ್ನಡಿಯ ಪಮ್ರಾಪ್ತಿ ಅಲ್ಲದೆ (ವ್ಯವಲ್ಲದೆ) ಚ್ಛೇದವ್ಯೆನದಕ್ಕೆ॥
ಮುನ್ನಲುಟ ನಿಷ್ಠದ ಧ್ರವನು ಸಂ~~ಪ್ರನ್ನವಾರಕಾಹ~~ ಪ್ರೌಢ
ಪನ್ನ ~~ಪ್ಪ~~ ಮಶಿಗಳ ಪೇಳಿದ ನೈನಾ
~~ಕನ್ನಮಾ~~ ನಿಗ್ರ್ಯೆಸುವೆನು ಕೇಳಿರೆ (ಬಿತ್ತರಿ) ಇಕ್ಕದೆ ಮನ್ನಿಸುವದೋಲಿದು ।೪। 4.

#

ಸುಲಿದ ಬಾಳೆಯ ಹಣ್ಣಿನಂದದಿ,
ಕಳೆದ ಸಿಗುರಿನ ಕಬ್ಬಿನಂದದಿ,
ಅಳಿದ ಉಷ್ಣದ ಹಾಲಿನಂದದಿ, ಸುಲಲಿತವಾಗಿರ್ದ
~~[illegible]~~ ಲಲಿತವಹ ಕನ್ನಡದ ನುಡಿಯಲಿ
ಕಿಳಿದು ಕನ್ನಳು ಕನ್ನ ಮೋಕ್ಷವ
ಘೂಳಿಸಿ ಕೇಂದರೆ ಸಾಲದೆ! ಸಂಸ್ಕೃತದಲಿನ್ನೇನು! ।೫। 5.

#

(ಅಂದದಲ್ಲಿ)
ಬರದು ಪತಿಸಿದರರ್ಥವನು ಗುರು (ಸಿರಿ)
ಹಿರಿಯರಿಂದರಿದವರಿಗೆ ಅರಿವೆ (ಗಿಡು)
ಕರತಳಾಮಲಕದೋಲ್ ಆತ್ಮನು ಸ್ಫುರಿಸಿ ತೋರುವನು.
ಬರಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರಾಂತರಿಯ ಬಿಟ್ಟು ನಿಂದವ
ಮರುಳ್ಳ ಮರುಳ್ಳಿ ಗ್ರಂಥವರ್ಥದಿ (ಪದವ)
ಪರಿಚ್ಛೆಯವನು ಮೂಡಿ ಪಡೆವದು ಮೋಕ್ಷ ಸಂಗತಿಯು। ೬। 6.

#

ಹಾಲನೆರದರೆ ಕುಡಿಯಲೊಲ್ಲದ
ಬಾಲಕನ ಕರನಂತೆ, ಮನವಿದು.
ಕೇಳಲೊಲ್ಲದು ತಿಳಿವನರಿಯದ ಮೂರ್ಖನಂದದಲಿ।
ಕಾಲಿಕೆಯನೆಪಲಾಲಿಸುವವೋಲ್
ಬೋಳೈಸಿ ಕನೊಳಗೆ ಮಾಡಲು
ಮೇಲೆ ಮೇಲಿದು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಕೇಳ ತೇಡಗುವದು। ೭। 7.

Preface.

ಕೇಳಿಕೊಡಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಬಿಡದುದು.
ಲೋಲನೇ ! ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಹಗಲಿರುಳ್
ಆಲಿಸು ಕೆಲದರಲಿ ಮಿಗಿಲಾಸಕ್ತಿಯಾಗಿರಲು ।
ಕೇಳಲೇ ನಿಶ್ವಾಸ ವರದಿಂ
ಮೇಲೆ ಪರಮಾನಂದ ಪದವಿ
ಮೇಳಗಾಳ ನಿಜ ಸಾಯುಜ್ಯ ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆದು ಸುಖಿಸುವುದು. ।೮। 8.

#

ಅಖಿಳ ವೇದಾರ್ಥವನು ಸಾರ/ ~~[illegible]~~ ವೇದಾಂತಾರ್ಥವನು
ಮುಕುತಿಯಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪೇಳುವೆ.
ಸಕಲರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಸುಲಕ್ಷಣವಾದುದಿಂ ದೇಳಿದು ।
ಹುಕುಮು ವಿಸ್ತರನಂತೆ ನೀವಾ
ಸುಕೃತಿಯಂದಲಿ ತಿಳಿದು ನಿಜವರ
ಮುಕುತಿ ಸಾಖ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪದದಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಸುಖಿಯಹುದು ॥೯॥ 9.

#

ತಂದೆ ಮಾಡಿದ ಸಕಲ ಪಾತಕ
ಬೆಂದು ಹೋಗದು ಬ್ರಹ್ಮ ಚಿಂತೆಯ
ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಪವಿತ್ರದಿಂ ಬಿಡದೆ, ಹೇಳಿದವನು ।
ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಧನ್ಯರಾತನ
ಮಂದಿರವು ಕುಲವೆಲ್ಲ ಪಾವನ
ಬಂದು ನಿಂದೆಡೆಯೆಲ್ಲ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸುವದು. ।೧೦। 10.

#

ಅದು ನಿಮಿಷ್ಯದಲಾತ್ಮವಿದ್ಯಾ
ವಿದಿತ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥವನು ಪೇಳುವೆ.
ನಿದರ್ಶನೆಯ ಶಿವಲ್ಲಿಕಾ ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಲಿ
ವಿದಿತ ಸಹಜಾನಂದ ಗುರುಗಳ
ಪದ ಪಯೋಜವ ನೆನೆದು ಹೃದಯದ
ಅದರಿ ಮೆಚ್ಚನಿತಿಲ್ಲವೆನಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಂತ್ರ[illegible] ।೧೧। 11.

#

ಮೇರು ಸಾಮ್ಯ ಸುವರ್ಣದಾನ
ವಾರಿ ನಿಧಿ ಪರಿಯಂತ ಭೂದಾನ
ಭೂರಿ ಕನ್ಯಾದಾನ ಗೋದಾನಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ।
ಧಾರುಣಿಯ ದ್ವಿಜರಿಗೆ ಪರಮೋ
ದಾರ ಬುದ್ಧಿಯಲಿತ್ತ ಫಲಕೆ
ಸೇರುವದು ನಿಮಿಷಾರ್ಧ ಧ್ಯಾನನಿಷ್ಠರಿಗೆ. 12.

#

ಇಂತು ನಾಂದಿ ಪದ ಸಮಾಪ್ತ—

Adhikára Nirnaya.

ಒಂದು ದಿನ ಶುಕ ಮುನಿ (ಯೋಗಿ) ವಿನಯದಿ
ತಂದೆಯಡಿಗಳಿಗೆರಗಿ ಬಿಕ್ಕೆ
ನಿಂದು ಬಿನ್ನಹ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದೊಡೆಯೆಂತಿ ಹರದುಃ ತಿಳಿವ
ಛಂದವಾವುದುಃ ತಿಳಿಯೆ ಫಲವೇ
ನೆಂದು ಕೇಳಲು, ವ್ಯಾಸ ಮುನಿ ಪತಿ
ಮಂದಹಾಸದಲಂತು ನುಡಿದನು ಕಂದಗುತ್ತರವ ॥ ೧ ॥ 1

#

ಕಂದ, ಕೇಳ್ಳೈ! ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಸಲದು
ತಿಂದಧಿಕವೇನಿಲ್ಲವದು ಕವ
ನಿಂದ ಹಾನ್ಯೋ ಕೇಯುರುತಿ ಪ್ಪನದು ಸ್ವಪ್ರಕಾಶವದು ।
ಒಂದದದ್ವಯವಪ್ರತರ್ಕ್ಯವ
ದೆಂದು ಪೇಳ್ವರು ತಿಳಿವ ಪರಿ ಎಂತೆ
ಕೆಂದೆನಲು ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳಿಂದಲಿ ಸ್ವಾನುಭವವೆಂದ ॥ ೨ ॥ 2.

#

ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳುಪದೇಶದಿಂದಲಿ
ಮಥಿಸಿ, ಕೆನ್ನೆಳು ಕಾನೆ ತಿಳಿದರೆ
ಪತತ ಮನನಾಭ್ಯಾಸದಿಂದಲಿ ದೃಢತರತ್ವವನು ।
ಅತಿಶಯ ಜ್ಞಾನಾಮರೆಕ್ಷತೆ
ಸ್ಥಿರಯಿನಿಸೆದನುಭವ ಮಾಗಲು
ಗತಿಯ ಪಡೆವನು. ಯೋಗ್ಯ ಸಹಜಾನಂದ ಮುಖ ಫಲವ (ಪದಕೆ) ॥ ೩ ॥ 3.

#

ಅನುಭವಾಪ್ತಿ ಕೆದಲಿ ಪೇಳುವೆ
ನಿನಗೆ ಮೊದಲಧಿಕಾರ ಲಕ್ಷಣ 1
ವನು | ಯುತಾಪ್ತ ... ಕಾರ್ಯಫಲ ಭೋಗ ವಿರಾಗವನು । | 2
ತನಯ, ಶಾಂತದ | ಕತ್ವದ ಕ್ಷೋ 3. 4.
ದನೆಯ ಲಕ್ಷಣ | ಮಸಿಪವದಲ್ಲೋಂ 5.
ಡಿನಿಸು ವೈಕ್ಯುವ | ಭಗಮಾಕೆ ... ಭ್ಯಾಸ ವಿಧುಗಳು ॥ | ೪ ॥ 6. 4.

#

ಶ್ರವಣ್ಬ ಮನನಾದಿಗಳ ವಿವರವ
ನುವನಿರ್ದಿಸಮಾಧಿ ಭೇದವ 7.
ನವಿರಳ | ಪರಮಹಂಸಪದವನು | ಮಾಯೆ ನಿರಸನವನು । 8. 9.
| ವಿವರಣೆಯ ಜೀವೇಶ್ವರೈಕ್ಯ 10.
ಳ | ವಿಮಲ ಮುಕ್ತಿ ಚರಿತ್ರ | ಯೋಗಿಯ | 11. 12.
ಭವತರಣಕೆ ವರ ಸಗುಣ ನಿರ್ಗುಣಾರಾಧನೆಯ ... ॥ ೫ ॥ 13. 5.

#

ಮಗನೆ ಬ್ರಹ್ಮವ ತಿಳಿವದಧಿಕಾರ
ಗಳನರಿಯಲು ಬೇಕು ಮೊದಲಲಿ
ಬಗೆದು ಸುಕೃತ(ಕ್ರಿಯ)ದಲಿ ಬಿಡುವ ಚಿತ್ತೆ ಫಲವಹುದು ।
ನಗದ ನಾರದ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಕಾ
ಣೆಗದ ಫಲವ ಹುದೆ ತರರ್ಕ್ಯವು
ನೆಗದು ವಿದು ಶೈಲನಧಿಕಾರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲೆಂದ ॥ ೬ ॥ 6.

Adhikára Nirnaya

ದಾನಧರ್ಮದಿ ಯಾತ್ರೆ ತರುವಿ
ಮಾನದ ಮದ ಮತ್ಸರ ವಿಹೀನರು
ತಾನು ಮೊದಲಾಗಿ ದೆನಿಯಮವು ಜ್ಞಾನ ತತ್ಪರರು.
ಜ್ಞಾನ ಸಾಧನ ಶಮೆ ದಮೆ ಸಹ
ದಾನ ನಿರ್ಮತರು ದಂತ ದಯಪರ
ಹೀನ ಮಲ್ಲದ ಶಾಂತರೆ ತತ್ವಾಧಿಕಾರಿಗಳು ॥ ೭ ॥ 7.

#

ಸುಶ್ರುತಾಚಾರ ನಿರತರು,
ಚಿತ್ತದಲಿ ನಿರ್ಮಲರು, ನಿಸ್ಪೃಹ
ವೃತ್ತಿಯಲಿ ನಡೆಸುವ ಸದಾ ಸಾತ್ವಿಕರು।
ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಪಾದ ಗುರು ಪದ
ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತರು ಭವದ ಬೇರನು
ಕತ್ತು ಬಿಸುಡುವ ಸಜ್ಜನರೆ ತತ್ವಾಧಿಕಾರಿಗಳು ॥ ೮ ॥ 8.

#

ನಿತ್ಯ ನೈಮಿತ್ತಿಕದ, ದಿನಗಳಿ
ಯುತ, ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ, ಪ್ರಾಯಂ
ಕ್ಷೇತ್ರ, ಜಪ, ತಪ ದಂಡ ಕಾಮ್ಯದ ಬದ್ಧಗಳ ಬಿಟ್ಟು।
ಭಕ್ತಿಯಿಂ ದೀಕ್ಷಾವರನ ಪೂಜಿಸಿ,
ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧಿಯ ಪಡೆದು ಮೋಕ್ಷವ
ನರ್ಥಿಸುತ್ತಿಹ ಸಾಧುಗಳೆ ತತ್ವಾಧಿಕಾರಿಗಳು ॥ ೯ ॥ 9.

#

ಅನ್ಯ ಪಾತಕ ತಾರಿಸು, ಕ್ಷೇತ್ರಗ
ಳಿಷ್ಟ ಧರ್ಮಿಯ ನರೆ ಮರೆದು, ಮನಸಿನ
ದುಷ್ಟ ಜನರನು ಬಿಡಿಸಿ, ಪರಿಗಳ ಪಾರ ಪರಿಹರಿಸಿ,
ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಲಿ ಗುರು ಹರಿಯರಲಿ
ಮುಕ್ತಿ, ಭಕ್ತಿಯ ಪಡೆ, ಪ್ರೀತ್ಯದ
ಬಟ್ಟೆಯನು ಹಿಡಿವರೆ ನರೆ ತತ್ವಾಧಿಕಾರಿಗಳು ॥ ೧೦ ॥ 10.

#

ಮನ ವಚನ ಕಾಯದಲಿ ಪಾಪವ
ನೆನೆಯ ಮಡಿಯನು ಮಾಡದವರು
ತನಗೆ ಉಪಕಾರವನು ಮಾಡಲು ಪೂರ್ವ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವೆಂಬಾ।
ತನು ಜರನು ಜರು ಕಾಯ ತಂದೆಗೆ
ಳಿನಿತು ತನ್ನನು ದುಃಖಿಸಲು ಅತಿ ಘೋಷಿಸಿ
ಮನದಲಿ ನೊಯ್ಯದವನು ಮೋಕ್ಷಕಾಂಕ್ಷಿತನು ॥ ೧೧ ॥ 11.

#

ಬಂಧು ಸುಖ ದುಃಖಗಳು ತನ್ನನು
ಮುಂದೂಡೆ ಬಿಸಿಸದೆ ನೋಯ್ಯದೆ
ನಿಂದಿಸೆಲ್ಲವು ಇತರರಾಜ್ಞೆಯನು ತದ್ವೈರ್ಯವನು।
ತಂದು ಮನದಲಿ ದೃಢ ವಿರಕ್ತಿಯ
ಹೊಂದಿ ಭಗವದ್ ಭ್ರಾಂತಿ ತನಗಳಿ
ದಂದು ಮೋಕ್ಷಾಪೇಕ್ಷೆಯಾಗೆ ಮುಮುಕ್ಷುವೆನಿಸುವನು ॥ ೧೨ ॥ 12.

Adhikára Nirnaya

ಬಲ್ಲವರ ಬೆಸಗೊಂಬ, ಶಾಸ್ತ್ರದ
ಸೊಲ್ಲ ಸಾರವ ತಿಳಿವ, ಸಾಧುಗ
ಳಲ್ಲಿ ಸಂಗವ ಪಡೆವ ನವರಾಚರಣೆಯುತ ನಡೆವ।
ಸಲ್ಲಲಿತ ಸದ್ವಾಸನೆಗಳನು
ಮೆಲ್ಲನಭ್ಯಾಸವನು ಮಾಡುವ
ನೊಳ್ಳಿತಹ ಮಾರ್ಗದಲಿ ನಡೆವ ಮುಮುಕ್ಷುವೆನಿಸುವನು॥ ೧೩॥ 13.

#

ಹಿಂದೆ ಬಹು ಜನ್ಮಗಳ ಸುಕೃತದ
ನಿಂದ ಜನಿಸಿದ ವಿಪ್ರಕುಲದಲಿ
ಮುಂದೆ ತನಗಿನ್ನಾವ ಗತಿಯಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ।
ಬಂದು ಮನದಲಿ ದೃಢ ವಿವೇಕವ
ಕಂಡು ಸದ್ಗುರು ಪಾದಪದ್ಮವ
ನೊಂದಿ ತನ್ನನು ತಿಳಿಯಲಿಚ್ಛಿಸೆ ಮುಮುಕ್ಷುವೆನಿಸುವನು॥ ೧೪॥ 14.

#

ಕಪಟ ಕಲ್ಮಷವಿಲ್ಲ ಬುದ್ಧಿಗೆ
ಚಪಲ ವೃತ್ತಿಯ ಚೇಷ್ಟೆಯಿಲ್ಲ ಕೆ-
ಸ್ವಪರಾತನದಾಟೋಪದಾಗ್ರಹ ನಿಗ್ರಹಗಳಿಲ್ಲ।
ಸ್ವಮತ ಕೇಡನೆಯ ಗೋಷ್ಠಿಯಿಲ್ಲ
ಮಮನಿಷಿದ್ಧಾಕ್ರಾಂತವನು ಸ್ವಸ್ವರೂ
ಕೃಪೆಯುಳ್ಳತಿದಿಹ ನಿಷ್ಕಾಮನೆ ಮುಮುಕ್ಷು ನೋಡೆಂದಾ॥ ೧೫॥ 15.

#

ತರುಣಿಯರು ತನ್ನೆದಿರಲೊಸದಿರೆ
ಕುರುಡನಂತಿಹ ಪರರ ಸಂದಿಯ
ನೊರೆಯುಳನ್ಯರು ಬತ್ತಿರನಂದದಿ ಕೇಳವ ಪನೊಲಿದು।
ಕರವಿತತನಂದದಲಿರುತಿ ದದಹ
ಪರರ ಧನವನು ಹಡೆಯ, ದುಷ್ಟರು
ಜರಿಯೆ ತಾನು ಮೃದುತಿ ಜರಿಯದ ಮುಮುಕ್ಷು ನೋಡೆಂದಾ॥ ೧೬॥ 16.

#

ಎಡೆಬಿನಲಿ ಒಪ್ಪಿದೆ ಗುಂಡ ದುಬ್ಬದೆ
ಪ್ರೌಢವಿದ್ಯುದ್ದೀಪತಿಯಾಗಿ ಬಡತನ
ವಡಸಿದರೆ ತಂಗೆಡದೆ ವಿತ್ತವ ಘಳಿಸಿಗವಿಸದೆ।
ಮಡದಿ ಮನೆ ಮನವಾರ್ತೆ ಪುತ್ರರ
ವಡವೆಯೆಂತ ಕಡು ಮಮತೆಯಿಲ್ಲದೆ
ದೃಢ ವಿರಕ್ತಿಯುಳ್ಳಿರಲು ಮೋಕ್ಷವ ಪಡೆವನವನೆಂದಾ॥ ೧೭॥ 17.

#

ತೆನೆಯ ತೋಳ ಧ್ಯಾತ ವಾಸನೆ
ಅನವರತ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಚಿಂತನೆ
ಘನ ವಿವೇಕ ವಿರಕ್ತಿ ಸದ್ಗುಣ ವೃತ್ತಿ ಸತ್ಸಂಗ।
ತನಯ ಗುರು ಶಿಷ್ಯಾಶ್ರಿತ ಮೊದಲಾ
ದನಿತು ಸದ್ವರ್ತನೆಯಿಂದೊಪ್ಪಿದ
ಮನುಜನೆ ತತ್ವಾಧಿಕಾರಿ ಮುಮುಕ್ಷುವೆನಿಸುವನು॥ ೧೮॥ 18.

#

Adhikára Nirnaya

ವೇದಶಾಸ್ತ್ರದ ಹೊಲಬುವರಿಯದೆ
ಭೇದವಾದವ ಮಾಡಿ ಪಾಷಂ
ಡಾದಿ ಮತದಲಿ ನಡೆದು ದಂಭಾಚಾರ ಪರನಾಗಿ ।
ಸಾದರದಿ ಸಂಸಾರದಲಿ ಹರಿ
ಪಾದಯುಕ್ತದಿ ಹುದಿದ ಭಕ್ತಿಗೆ ಹಗ್ಗಗೆ
ಬೋಧೆಯೂ ತಕ್ಕೆ, ಮಗನೆ, ಮತ್ಸರಜ್ಞಾನ ಮೋಕ್ಷವು ॥ ೧೯ ॥ lin. ಬೋಧೆ 19.

#

ಕಾಯಪುಷ್ಟಿಯನು ಬಯಸಿ, ಧನವನು
ಸಾಯಸದಲಾರ್ಜಿಸಿ, ಮದಾಂಧರು, (margin: ಸಾಹಸ)
ಗಾಯಕರ ಮಾಲಕರ ಭಂಡರ ಬಯಕೆಗಳ ಬಯಸಿ ।
ಬಾಯ ಬಡಿಕರು, ಬೆಗಳುವರು, ನಿ
ಶ್ರೇಯಸಾಭ್ಯಾಸಿಗಳನಿಂದಿಪ lin. ನಿಶ್ರೇಯಸಾಭ್ಯಾಸಿಗಳ
ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ನರಕವನ್ನವು, ಮಗನೆ, ಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೨೦ ॥ 20.

#

ಮನಸಿಗೆ ರಾಗದ್ವೇಷ ಬುದ್ಧಿಯು
ನೆನಹು, ದುಸ್ವಪ್ನದಲಿ, ತನುವಿಗೆ
ವನಿತೆಯೊಡಗೂಡುವದಲಿ ಭೋಗಾಸಕ್ತಿಯಾಗಿರಲು ।
ತನಗೆ, ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಚಿಂತೆಯು lin. ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಚಿಂತೆ.
ಘನತೆ ತೋರುವದೆಂತು ಮಾಯಾ
ಜನಿತ ದುರ್ವಾಸನೆಯಲಿಂದಿಹ ಮರುಳು ಮಾನವಗೆ ॥ ೨೧ ॥ 21.

#

ಕನಸಿನಲಿ ಮೊದಲಾಗಿ ಜಾಗ್ರದ
ನೆನವು [illegible] ವಾಸನೆಯಾಗಿ ತೋರುತಲಿ
ಮನಕೆ ಬಿಡದಿದೆ ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರದಲಿಂದಾದ ।
ಅನುಭವದ ವಾಸನೆಗಳಿಂದಲೆ
ಜನಿಸುವದಿ ಸಂಸಾರಲಂಪಟ
ವನು ಗೆಲುವದರಿಯದೆ [illegible] ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ ಹೊಂದ್ಯರಿಗೆ ॥ ೨೨ ॥ lin. ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ 22.

#

ಕಾ[illegible]ಸಂಕಲೆ ಧರಿಸಿ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ
ಕೇಳೆಸನು ಬಲು ಹಾನಿ ಕೊಡುವಸಾವ
ಮೇಲು ಬಾಹ ವಿಧವಾಗ ಸಂಸ್ಕಾರ ಬಂಧ ಬಿಗಿದಿರಲು ।
ಮೇಲ್ ವಿಷಯಾಸಕ್ತನಾದಗೆ
ಕೇಳ್ಗೊನವದ ಮೋಕ್ಷಶಾಸ್ತ್ರದ lin. ಮೋಕ್ಷಶಾಸ್ತ್ರದ ಘೋಷ
ಘೋಷವೆಂಬುದು ಸಿಗ್ಗಂತರದರೆ ಸ್ವರಸವು ಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೨೩ ॥ 23.

#

ಮೊದಲ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಮಸ್ವದ [illegible]
ಮದವೆದೆರಿ ದಿರಲು ಪ್ರಕೃತಿ
ಕುದಿಯು ಕಾಲಿಗೆ ತಟ್ಟಿದರೆ ಕುಗ್ಗಿ ಕಾಡುವಂದದಲಿ ।
ಅಧಿಕ ಧನ ಸಂಪತ್ತು ಯೌವನ
ವದಗಿರಲು ವನಿತಾದಿ ವಿಷಯಾ
ಸ್ಪದ ನೆನಿಸಿ ವಡಲರಿಯದವಗಧ್ಯಾತ್ಮವ್ಯೋಕೆಂದಾ ॥ ೨೪ ॥ lin. ಆಧ್ಯಾತ್ಮ 24.

ಮರುಳು ಹಿಡಿದವ ಮದ್ದು ಸುಗೆಸೆಯ
ನೆರದು ಕುಡಿವಂದದಲಿ ಮಾಯಾ
ಪರಿಣಾದಲಿ ಮರವಿದ್ದು ತನ್ನನು ಮೂಢಭಾವದಲಿ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸಂಸಾರ ಪಾಶದಿ
ಅರದು ೨೨ಗಿ ಪಡದಿದ್ದ ಮನುಜನೆ
ನೆರಕುವನೆ ಪರತತ್ತ್ವ ತಿರುಳಿಯ ಉಳುವಿನಂತಿಹನು ॥ ೨೫ ॥ lit. ಪರತತ್ತ್ವ 25.

#

ಪರಳಿಧೀಳಗೆ ತಲೆಯ ಸಿಳು ಪನಿಸೇಯ
ಭರದ ಘಾಯವ ತಪ್ಪಿಸಲಿಕಾ
ಶರಿವರ್ಗೆ ಬಸು ಮತಿದಲಿಹ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ।
ತರಥಿಯಲಿ ಬಿದ್ದವಗದೆಂತ್ಯೆ
ಪರಿಹರಿಸುವದು ಜನ್ಮ ಜರೆ ನರೆ lit. ಜನ್ಮಮರಣಾದಿಪರಿಹಾರ
ಮರಣ ಮೊದಲಾದವೆಲ್ಲ ತತ್ತ್ವವನರಿಯದವಗೆಂದಾ ॥ ೨೬ ॥ lit. ... ತತ್ತ್ವ 26.

#

ಕೆರತ ಸುಂತಿವ ಹಾಸ್ತ ತಪ್ಪದೆ
ಮರಳುವದೆ ಮಾಯಾಪ್ರಬಂಧದಿ
ಹೊರಳುತಿಹ ಪಾಪರಿಗೆ ಪರಿಹರಿಸುವದೆ ಭವಬಂಧ।
ಕುರುಡ ಕಾಣದೆಗಾಢ ಕೂಪದೊಳ್
ಉರುಳುವಂತೆ ವಿವೇಕ ಶೂನ್ಯರು
ತಿರುಗುವರು ಭವವನಧಿಯಲಿ ಮೋಕ್ಷವನಪೇಕ್ಷಿಸದೆ ॥ ೨೭ ॥ ತಿರುಗುವರು ಭವವನಧಿಯಲಿ ಮೋಕ್ಷವನಪೇಕ್ಷಿಸದ ವಿವೇಕಶೂನ್ಯರು 27.

#

ಕಾಣದಗೆ ತನ್ನ ಡಿಯ ದ್ವೇಶಕೆ
ಕಾಣ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಗೋಚರಿಯಾ ತಕೆ
ಗೋಚರಿಸಾ ಶರೀರವಸ್ತುಗೆ ನರಿಸ್ಯಾಕೆ ಸುರಲೋಕ।
ಹಾರೆಯಾತೆ ನಷ್ಟಂಸತನೆ ಗಿ
ಪಾಗ ಸುಡಿಗೆಂರ ಪ್ರಂಶಾಸ್ತ್ರತಕೆ
ಕೋಣಬಿಲ್ಲದ ವಿಷಯ ಲಂಪಟತ್ವಕೆ ವೈರಾಗ್ಯ ॥ ೨೮ ॥ lit. ವೈರಾಗ್ಯ 28.

#

ಬಿತ್ತು ತಂಗಿನ ಕಾಯಿ ಬಲ್ಲದೆ
ತತ್ತ್ವ ಬಲ್ಲಂದೆ ತಸುರಿಯ ಬೆತ್ತಿ
ಬಿತ್ತಿಗಳರಿಸ್ಯಾಕೆ ಸತ್ಯವತ ಸದಾಚಾರ।
ದತ್ತ ಪುತ್ರಿರಿಗ್ಯಾತಕ್ಕೆ ಪಿತೃ
ಭಕ್ತಿ ಮಾಲ್ಯ ಸುಗಂಧವಬಿಕಾ
ಸ್ವೀಕರಿಸ್ಯಾಕೆ ತತ್ತ್ವಚಿಂತೆಯದ್ಯಾಕೆ ಹೃತ್ಪಂದ ॥ ೨೯ ॥ lit. ಪರತತ್ತ್ವಚಿಂತೆ 29.

#

ಸರಿಗಳುರದು ಸೀರುವವೆವಾ
ಸುರದ ಜೀಳತಿನೆಗುಗೆಗಳು ಸಂ
ಚರಿಸುವವೆ ಬೆಳದಿಂಗಳಿಷ್ಟವೆ ಚಾರ ಚಕೋರರಿಗೆ।
ಸರಸ ಕೀರಾರಾಧಿಗಳಿ
ಗರಿಯಲಹುದೆ ದುರ್ವಾಸನಜಂ
ದುರಿತ ಪಾತಕಿಗ್ಯಾತಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವೇಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾತ ॥ ೩೦ ॥ lit. ವಿಶ್ವೇಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಸ 30.

#

ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತಮ ಲಿಂಗ ಮುದ್ರೆಯ
ನ್ಯಾಕ್ತಿದರೆ ಅದು ಬಸವವೆಂಬರು
ಶಕ್ತಿಯನು ಬಿಡಿಕೆಂದು ಮುದ್ರೆಯು ನ್ಯಾಕ್ತ ಅಶಕ್ತಿ
ನಿಶ್ಯಕ್ತಿ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬಸವೆಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ.
ಸಕ್ತ್ಯಸಂಪದನೆ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲದೆ
ಶಿಶ್ಯ ಬಿಡಿಕಪ್ಪೆ ಶಕ್ತಿ ವಿಚಾರ ಹೇಳೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಟಿ: ಶಕ್ತಿ ವಿಚಾರ 31.

#

ಜನ್ಮಖಂಡವ ಕಡಿವ ಹನಕಗೆ
ಧರ್ಮವೆಂಬ ಶಿಷ್ಯದ ಲಕ್ಷಣ ಚಿಕ
ಕರ್ಮಕಿಂಕರರಾದ ಕಾಮ್ಯ ಫಲಾಭಿಲಾಷಿಗೆ।
ಬ್ರಂಹ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದತಿ ಮನ
ನೆಮ್ಮದಿಕರಿಂದಾಕ್ತ ಸುಖವದು ಟಿ: ಅಶ್ಕ ಸುಖ
ಧರ್ಮಕರ್ಗಳಿಗೆ ದೂರವಾಗಿಹುದರಸ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೨೨ ॥ 32.

#

ಜ್ಞಾನದಭ್ಯಾಸವನು ಮಾಡದ
ಮಾನವನೆ ಕೆಳೆ ಹೀನ ಕುಲದವ
ಕಾನೆ ಬ್ರಹ್ಮವದೆಂದು ಕಾಗಾದ ನರನೆ ಪಾಮರನು।
ಸ್ವಾನುಭವವಿಲ್ಲದ ಮನುಜನವ
ಕಾಮದನುಜನು ಗುರುಪದಾಬ್ಜ ಟಿ: ಗುರುಪದಧ್ಯಾನ ನಿಷ್ಠೆಯ ಭಕ್ತಿ
ಧ್ಯಾನ ನಿಷ್ಠೆಯ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಮನುಜನೆ ಶ್ವಪಚ ॥ ೨೩ ॥ 33.

ಯೇನು ಕಲಿತೊಡೆನು ಯುಕ್ತದ
ಲೇನು ಮಾಡಿದಡೇನು ಶಿವನ
ಧ್ಯಾನದ ಬೆಳದಿಂಗಳಂ ಮದಿ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿಹುದು।
ಸ್ವಾನುಭವ ವಿಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ
ಮಾನವನು ಬದುಕಿದಡೇನದು ಟಿ: ಸ್ವಾನುಭವ ವಿಜ್ಞಾನ
ಶ್ವಾನ ಸೂಕರನಂತೆ ಹುಟ್ಟಿ ಹೊರದು ಕೊಂಡಿಹನು ॥ ೨೪ ॥ 34.

#

ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಪ್ರ ಜನವನು
ಮೋದಿಸಿ ಪರಿ ಪೂರ್ವವಸ್ತುವ
ವಾದ ಜನ ಪರಿಚರಿಯ ನುಂಗುತ ಪೋಲು ಚಿಲುವಿಕೆಯ।
ಆದಿಕಲ್ಯಾಣ ಸ್ವಪ್ರಭಾವವ
ಕಾದ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ತ್ರಯುವ ವಾಕ್ಯರು
ಬೋಧ ವಿರಹಿತವಾದ ಶಿಷ್ಯರ ಪರಾಯಣರು ॥ ೨೫ ॥ 35.

#

ಕೆಲರು ಜಪ ತಪಗಳ್ಲಿ ಕೆಲಬರು
ಬಲುಮೆಯ ಪೂಜಾಬಲದಿ ಕೆಲಬರು
ಹಲವು ವಿಧ ಯಾಗದಲಿ ಕೆಲಬರು ದಾನಧರ್ಮದಲಿ।
ಬಳಲುವರು ಬಲು ಕಷ್ಟದಿಂದಲಿ
ಘಳಿಸಲೆಂದೇ ವಿಷಯ ಸುಖಗಳ
ತಿಳಿಯಲರಿಯದೆ ನಿತ್ಯ ಸುಖವನು ಸುಲಭ ಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ೨೬ ॥ 36.

#

ಮೀನ ನೀರೊಳಗಿದ್ದರೇನೈ
ಧ್ಯಾನವನು ಬಕ ಮಾಡಲೇನದು.
ಕಾನನವನಾಶ್ರಯಿಸಿ ಮೃಗವಿದ್ದರೇನಲ್ಲಿ।
ಮೌನದಲಿ ಕೋಗಿಲೆಯಿದ್ದರೆ
ಏನು ಫಲ ಸುಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ
ಮಾನವರೊಳದನರಿಯಲಿನಿಲ ಮಗನೆ ಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೩೭ ॥ 37.

#

ಹುಟ್ಟಿ ಬಳಿಕದರ ಸಾವು ಸಾವುದೆ
ವೃದ್ಧವಾದುದು ಪವಾಸ ಮೊದಲು
ಗುರ್ತಿಲಿ ಚಿತ್ರರೆಗಳಲಿ ಹೇಳುವ ದಂಡಿಸಲು ಬರದೆ।
ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಕವ ವಸ್ತು ವಿವೇಕವಿ
ಶಕ್ತಿ ಶಮೆ ದಮೆ ಗುರುಪದಾಂಬುಜ
ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮಾಸಕ್ತರಿಂದೇಲದಾ ॥ ೩೮ ॥ 38.

#

ಪಶುಗಳಿಗೆ ಮನುಜರಿಗೆ ಭೇದವ
ನು ಸುರರಲಿ ದಿಂಡಿನಲು ಬರಿ
ದುಸಿಯ ಶ್ರೋತ್ರಿಯ ದೇಹ ವಿಪ್ರಾಹಾರ ಭಯಸಂಗ।
ವ್ಯಸನ ಮೊದಲಾದವು ಸಮಾನಗ
ಳಿಸುವ ವಿಜ್ಞಾನಿಕ್ಯದಿಂದಾ
ವಿಷಯ ಬುದ್ಧಿಯನುಳ್ಳವನಿ ಪಶು ಪರಿಯ ಪೋಲ್ವ ಮೆರೆವ ॥ ೩೯ ॥ 39.

#

ವಿಷಯಲಂಪಟರಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ
ವ್ಯಸನವಳಿದ ಜೀವಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ
ಪಶುಗಳೆನಿಸುವರಿ[illegible]ರಾಜ್ಞಾಪಾಶಪರಿಯುಕರು।
ಉಸುರಲೇನವ ನೋಡೆ[illegible]ನೆ ಪೇ
ಳಿಸಿದವೆಂದಾ ಪೋಲು ನರಕವ
ವೆಸವ ಸ್ವರ್ಗವ ನೆರ[illegible]ಯಾದುಃಖದಲಿ ಜನೆಂದಾ ॥ ೪೦ ॥. 40.

#

ಅದು ವಿಮಿಶ್ರದಿ ಮಗನೆ ಅಧ್ಯಾ
ಸದಲಿ ಬಿಡ[illegible]ದಾಸಕ್ತರಾಗಿ ದ
ನೆರು ಹೃದಯದಿಂ ಗುರುವಿನ್ನುಳುವವನುಭವಾಮೃತವ।
ಕರದು ಕಲುಷ ಕಳೆವ ಬಿ[illegible]
ಗಿ ದನು ಸುರರಿರು ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗಾ
ಸ್ಪದ ಕೆಸದಸ್ಪನಂದ ಗುರುಪದ ಭಕ್ತಿಯೀ ಸುಲಭ ॥ ೪೧ ॥ 41.

#

ಕಾಲಕಾಲಾಕೃತಿ ಕಲಿಮಲ
ಜಾಲ ಮೂಲೋನ್ಮೂಲ ನಿಗಮವಿ
ಶಾಲ ಸನ್ನುತ ವಿಶ್ವಲೀಲ ವಿಶಾಲ ನಿಮಾನಿಯ।
ಭಾಳಲೋಚನ ಭವನ ಭಾಸಿಕರೇ
ಫಾಳಿ ನಿಭವ ಗಾತ್ರ ಪ್ರಭೇದನ
ಶೂಲಧರ ಶಿವ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಸಲಹು ಮೂಜಗವ ॥ ೪೨ ॥ 42.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸ ಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಗುರುವರ್ಯ
ಪದಪದ್ಮ ಭೃಂಗಾಯಮಾನ ಸ[illegible]ವಾಸಿ ಮಹಾಲಿಂಗ ರಂಗ ವಿರಚಿತ ಅನುಭವಾ
ಮೃತ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ನಿರ್ಣಯ ವಂದನ್ನೆ ಪದ ಅರ್ಥ ಮಂಗಳಮಹಾ

II Kapitel

Samsára Ilcha.

ಕಷ್ಟವಹ ಸಂಸಾರ ಧರ್ಮವ
ದಿಷ್ಟವಲ್ಲವೆಂದು ಕವಿಯಗೆ
ಶಿಷ್ಟರೊಡ ವ್ಯಾಸಮುನಿಪತಿ ಬೋಧಿಸಿದನೊಲಿದು ।

॥ ಪದನು ॥

ಸರಸಿರುಹಭವ, ವಿಷ್ಣು, ರುದ್ರ
ಶ್ಕರ, ಸದಾಶಿವ ಗಾವಳಿಬ್ರಹ್ಮ
ಚರಣಾಪಿಂಥದ ಕೆಳಗೆ ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಕೊಂಡಿಹರು ॥
ಅರರೆ! ತನ್ನಸಂತತಿಗೆ
ಶಿರವ ಬಾಗುವ ವಸ್ತು ಪರಾತ್ಪರ
ನರಗುರಿಗಳಿಂ ತಿಳಿವರೆ!? ಶ್ರೀಗಿರಿಯಧೀಶ್ವರನಾ ॥ ೧ ॥ 1.

#

ಭಂಡರಿಗೆ, ಬಹು ಭಾಷಿಗಳಿಗೆ, ಪ್ರ
ಚಂಡರಿಗೆ ಪರಸತಿಯ ಜಾರರಿ,
ಪುಂಡತನದಲಿ ಕೊಂದರನು ಬಿತ್ತಿದರ್ಪ ಜಟ್ಟರಿಗೆ ॥
ಕುಂದ ಗೋಳಕರಿಂಗೆ, ತನ್ನನು
ಕಂಡವರ ಕಾಡೆಲ ಕಲಹಿಪ
ದಿಂಡೆಯರಿಗ್ಗು ಸಿರದಿರು ಮರದಿ ಯಶೋಭವ ವ್ರತವಾ ॥ ೨ ॥ 2.

#

ಸತ್ಯವಚನವೆಸುಡಿವರಿಗೆ, ಸುಪ
ತತ್ತರಿಗೆ, ಸುಖ ದುಃಖದಲಿ ಸಮ
ಚಿತ್ತರಿಗೆ, ಸರ್ವರಲಿ ಕರುಣಾ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳರಿಗೆ ॥
ಉತ್ತಮ ಶ್ರೋತ್ರರಿಗೆ, ಪರತರ
ತತ್ತ್ವಚಿಂತೆಯ ಲಡಿಗಡಿಗೆಯು
ಸ್ವಸ್ಥರಿಗೆ, ಬೋಧಿಸುವದೊಲಿದೀಯ ಯುಕ್ತವಾ ವ್ರತವಾ ॥ ೩ ॥ 3.

#

ಕೇಳು, ಹುಟ್ಟಯೊಳಗಿದ್ದ! ಸಂಸಾರಿ
ಪಾಲು ಪಾಪವಲು! ವಿಚಾರಿಸೆ,
ಹೋಳಿತೀನದು! ಬಯಲು ಬುಲ್ಲರಿತೆಯೆನಿಸು ಸಾರಂತು ॥
ಕಾಲ ಸರಿಸುಳಿ ಧನ ಗೃಹಂಗಳು,
ಪಾಳಿಸಿದ ಸಿಂಹಾಸನದಿ,
ಕಾಲವಶದಲಿ ಕಷ್ಟವು ಹೋಹುದು; ನಿಶ್ಚಯವಲ್ಲೆಂದಾ ॥ ೪ ॥ 4.

#

ಆರು ಮೂರಲಿ ತಿರಿದು ತಾರಾ
ಗಾರದಂದದಿ ಕೇಶ್ವಭೋಗಾ
ತಾರ ಸಂಸಾರವನು ಸಚರಾಚರದ ಜೀವರಿಗೆ ॥
ದಾರಿ ಸ್ವರ್ಗವನಾರಿ ನರಕವ,
ಕೇರಿ ಧರ್ಮಾಯ ಸುಸ್ತ್ರಕ್ರದು ಷ್ಟೃತ
ತಾರಿಯನ, ಸುಖ ದುಃಖ ದೊಳಗೋಲಾಡುತಿಹರೆಂದಾ ॥ ೫ ॥ 5.

#

Sansára héha.

ಕೆಲರು ಮನೆ ಮನವಾರ್ತೆ ಮಕ್ಕಳ
ಲೋಲಿಗರು ಮಮತೆಯು ಮಾಡಿ ಧನವನು
ಘಳಿಸಿ ಸಂಸೃತಿಸಂಭ್ರಮದಲಾಸಕ್ತರಾಗಿಹರು ॥
ಫಲವ ಕಂಡರದೇನನಕಟಾ
ಘಳಿಲನೆಲ್ಲವು ಬಿಟ್ಟು ಬಯಲಾ
ಗಳಿದು ಹೋಗಲು ದುಃಖವಲ್ಲದೆ ಸುಖವದೆಲ್ಲಿಯದು ॥ ೬ ॥ 6.

#

ಕ್ಷಣಿಕವಹ ಸಂಸಾರವೆಂಬುದ
ಗಣಿಸುವಾ ಚಂದ್ರಾರ್ಕರೆಂದೆ
ಯೆಣಿಕೆಗೆಟುಕದಿಹ ಪಟ್ಟವನು ಪಾಕ್ಷಿ ಕಂಡಂತೆ।
ದಣಿಯನೆಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದಿಹರೆಸಂ
ದಣಿಯ ಸೆಳೆಸಿ ಕಾಲಪಾಶದ
ಕೆಣಕೆಯೊಳು ಬಿಗಿ ~~[illegible]~~ ವದಡು ಬಿಟ್ಟಿಹ ಪಶುವಿನಂದದಲಿ ॥ ೭ ॥ 7.

#

ಅನ್ಯರ್ಗೆ ತೋಜಾತ ತಂದರೆ
ತನ್ನ ಮಲವಾಸೆಯು ಮಲದಲಿ
ಖಿನ್ನವಾದ ಕುಮಾರನಂತೆ ಮಲದ ಮೂಲದಲಿ ॥
ಅನ್ಯಯಾಂಕುರ ಹಬ್ಬಿ ಹಸರಿಸಿ
ಮುನ್ನತದ ಮಲಕೋಶದೊಳ್ಗುಹರೆ
ಪಕ್ವನ್ನವಾಗಿಹ ಕ್ರಿಮಿಗಳಂದದಿ ಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತಿಹರು ॥ ೮ ॥ 8.

#

ತನ್ನ ಜೀವನವನು ತಿಳಿಯಲರಿಯದ
ಕುನ್ನಿ ಬರಿದೆ ಬಯಸಿ ಬಯಲಿಗೆ
ಹೊನ್ನು ಹೆಣ್ಣಿಂದೆಂಬ ಗಂಟಲಗಾಣ ಹೊಳ್ಳುಸಿಲುಕಿ ॥
ಬಂದ ಬಡವನು ಕಿತವ ಕಿತವದಿ ಬಹು
ಜನ್ಮ ಜರೆ ಮರಣಾದಿ ದುಃಖದಿ
ಮಗ್ನನಹ ಕೆಚ್ಚಿನಲಿ ಬೀಳುವ ಕಲಿತನಂದದಲಿ ॥ ೯ ॥ 9.

#

ಸಾವವರ ನೋಡುತ್ತ ದುಃಖದಿ
ಬೇವವರ ಕಾಣುತ್ತ ಮನದಲಿ
ಹೇವರಿಸ ಸುಡಲೆಂದು ಬಿಡನವ ಮಾಡವನಾಶ್ಚರ್ಯಕೆ।
ಕಾವೆಯಲ್ಲಿಯಲಿ ಚಿತ್ತ ಹೋಗಲಿ
ತಾವು ಕಷ್ಟದ ಕಷ್ಟಲಿ ಮುಳನೆಲವ
ನಾವು ಪರಿಯಲಿ ಕಷ್ಟ ಬಕ್ಕದೆ ಘಳಿಸಲನುಗ್ರಹ್ಯ ॥ ೧೦ ॥ 10.

#

Sansára héha

ಹೆಂಡರೇಕೆ? ಮಕ್ಕಳ್ಯಾಕೆ!
ಕಂಡಿಕೊಂಬಿದ ಧನವಿದ್ಯಾಕೆ?
ಮಂಡೆ ಕೊಂಬಿದ ಬಳಗವಿದ್ದೇನ್ನೆಕಟ್ಟ! ಯಮನವರು ॥
ಚಂಡ ಪಾಶದಿ ಕಟ್ಟಿ ಕಳ್ಳನ
ಕೊಂಡು ಹೋಹಂದದಲಿ ವೈವರು.
ಕಂಡು ಬಿಡಿಸುವರುಂಟೆ! ಯಾರಿದ್ದೇನು ಫಲವೆಂದ. ॥ ೧೧ ॥ 11.

#

ಯಾಕೆ ಮನೆಮನವಾಕೆ? ಮಕ್ಕಳ
ದ್ಯಾಕೆ? ಮಡದಿಯ ಗೊಡವೆ ಯಾಕೆ?
ಕಾಕು ಸಂಸಾರ ವತ್ತ್ರವ ಪಾಶ ನಂಬುವರು! ॥
ನಾಕು ನಾಕದ! ಬೇಡ ಬರಿದೆ
ಶೋಕ ಮೋಹಾಸ್ಪದವು ಯೆಂದದ
ನೇಕರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟವನೆ ಧನ್ಯನು ಲೋಕದೊಳಗೆಂದಾ ॥ ೧೨ ॥ 12.

#

ಕಡುನರಕವಹ ಜನ್ಮವೆಂಬುದ
ಬಿಡುವುಪಾಯದ ಬಟ್ಟೆಯನು ತಾ
ಪಡೆಯಲರಿಯದ ಮನುಜನೊಡಲನು ಪಡೆದು ಫಲವೇನು ॥
ಸುಡಲವನ ಜನ್ಮವನು! ದುಷ್ಟದ
ಕಡಲೊಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತೇಳುವ
ಕಡೆಯ ಕಾಣದೆ, ಬಳಲುತಿಹ ನವಗವಧಿಯುಳ್ಳೊಂದಾ ॥ ೧೩ ॥ 13.

#

ಹುಟ್ಟು ಕಳೆ ಕಾನೆಬ್ಬ, ಕಡೆಯಲಿ
ಕೆಟ್ಟಳಿದು ಹೋಗಾಗಲೆಬ್ಬನೆ,
ನಟ್ಟನಡುವೇ ಬಂಧುಬಳಗಗಳೆಂಬ ಬಹುಕೋಡಕು ॥
ಕಷ್ಟವಹ ದುಃಖವನು ಮೊಳ್ಳುದ
ನೆಟ್ಟನೆ ವಿವೇಕದಲಿ ಕಳೆದರ
ಸುಟ್ಟು ಸುಖವಹ ಪದ ~~[illegible]~~ ಪಡೆದಿರೆ ಸುಕರವೆನಿಸುವರು ॥ ೧೪ ॥ 14.

#

ದೂರದಾರಿಯ ನಡವೆ ಮನುಜನು ಕು
ನೀರಡಿಸಿ ಯರವಟ್ಟಿಗೆಯ ನೆರೆ
ನಾರಿ ತೃಷೆಯನು ಕಳದು ಸುಖದಲ್ಲೊದಗೂದಿ ॥
ಬೇರೆವರು ಕಡು ಕಮ್ಮದಾರಿಯ
ನಾರಿ ಹೋಹಂದದಲಿ ಸತಿಸುತ
ರಾರಿಗಾರು ರುಣಾನುಬಂಧವ್ಯ ಕೀಳಲವರರು ॥ ೧೫ ॥ 15.

#

Sansára nícha

ಒಂದು ವೃಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ಪಕ್ಷಿಗಳು
ಬಂದು ನಿಮಿಷ ಪಗಡ ಬೀಜದಲಿ
ಹೊಂದಿ ಕೊಂಡಸ್ತ ಮಗುಳೆ ಕಂಡಡೆ ಹಾಗ್ಯವೆಂದದಲಿ॥
ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಬಂಧು ಬಳಗಗ
ಬಂದು ನಿಮಿಷಕೆ ತಾವೆ ತಮ್ಮ ತಂ
ಮಂದದಲಿ ತೊಲಗುವರು ಋಣಾನುಬಂಧ ತೀರಿದರೆ॥೧೬॥ 16.

#

ಬುದ್ಧಿವಂತನೆ ಘಳಿಸಿದರ್ಥವು
ಬಿದ್ದು ಹೋಹುದು ಕಂಡ ಕಡೆಯಲಿ
ಗದ್ದೆಗಿಕ್ಕಿದ ನೀರಿನಂದದಿ ಪಡೆದ ಮಕ್ಕಳನು॥
ಉದ್ಧರಿಸಿ ಸಲಹಿದರೆ ಬಾಯನು
ವದ್ದು ಪೋಪರು ಯಮನವರು ತನು
ಹದ್ದು ಕಾಗೆಯ ಪಾಲು ಪಾರಿಗೆ ನಿತ್ಯವಲ್ಲೆಂದಾ॥ ೧೭॥ 17.

#

ವಿದ್ಯವನು ಕಲಿತೇನು ಫಲ ಬಹು
ಶುದ್ಧ ಮಗಳನು ಮಾಡಿ ಧನವನು
ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಾ ಜೀನಿಸದ ಧನದಿಂದೇನು ಫಲ ತನಗೆ॥
ಮುಗ್ಧೆಯನು ವರಿಸಿದರ್ದೇನಲೆ
ಉದ್ದಂಡಾಳುವ ಪಟ್ಟ ತೋಳು ತನು ಬಿಡು
ಎದ್ದು ಹೋಹುದು ವಿದ್ಯವೊಂದಲ್ಲದೆ ಪಾರ ಹೋದ್ದುವವು॥೧೮॥ 18.

#

ತಂದ ತೊಟ್ಟಿ ಬಾಲ್ಯದಲಿ ತಾಯಿ
ತಂದೆಗಳು ರಕ್ಷಿಪರು ಯೌವನ
ಬಂದರಾಗ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿಹ ಸರ್ವಪ್ರಕಸ್ಯದಲಿ॥
ಮುಂದೆ ವಾರ್ಧಕ್ಯದಲಿ ಮಕ್ಕಳು
ಬಂಧುಗಳು ಸಲಹುವರು ಕಡೆಯಲಿ
ಬೆಂದು ಹೋಹುದು ಕಿಚ್ಚಿನಲಿ ಶರೀರ ದೀಪದೇಹ॥ ೧೯॥ 19.

#

ನೀರ ಮೇಲಿನ ಗುಳ್ಳೆಲಿಂಗಾ
ಕಾರದಂದದಿ ಪ್ರೊಳ್ಳು ಪರರಲವಿ
ಚಾರಿಯೂ ಹವಲೋಹದಲಿ ಬಂಧಿಸುವ ತೆರನಂತೆ॥
ತೋರಿಯಡಗುವ ಮಿಂಚಿನಂತೆ
ತೀರ್ಥಮಸ್ಕಳ ಹನು ಹಿಳಿದಾ
ಗಾರು ಸಲಹುವ [illegible]ರವರೆ ಮರುಳರು ಮಹನ್ಯ ಕೇಳೆಂದಾ॥೨೦॥ 20.

Sansára héha

ಮಗನ ಮುದ್ದಾಡಲಿಕೆ ಗಂಡನೆ
ನಗುವ ಜಾಣೆಯ ಕೆಲದಿ ದೇಹವ
ಬಗೆದು ಕನ್ನಡಿಸುತಾ ಮಮತೆಯ ಮೂಡಿ ರಕ್ಷಿಸಲು ॥
ಮುಗುಳು ನಗೆಯಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ದ್ವೇಷಕೆ
ನಗುವಳಾ ಕೆನ ಮುಗ್ಧನೆಂದೆನುತ
ಕೆಗವಳಸುವನು ತಿಕ್ಸ ಮಾಡಿಗೆ ಕನುವು ನೋಡೆಂದಾ ॥ ೨೧ ॥ 21.

#

ಹೆರರೆಗೆಂದೇ ಕಂದನುರಿಕಾ
ನರಿಯದಕಟಾ ಕೊಲುವರೆಂಬುದ
ಖಿರಿದು ಹರಿವಾಗೆ ಕಳಿರುಗಳ ಮೆಲುಕೆಗುದು ಆಲಂದಾಯುದು ॥
ನರಗುರಿಗಳದರಂಕೆ ಕಮಗಹ
ಮರಣವನು ಕಾವರಿಯರೀಸಂ
ನರಣಾ ದುಷ್ಟದ ಮಷ್ಟರಾಗಿಯೆ ಹುಟ್ಟುವಶರಹರು ॥ ೨೨ ॥ 22.

#

ಆವಕಾಲದ ಉವತಾಪನ
ಉವವಿಧಗಳಿ ಕನಗೆ ಬರುದೀ
ನೋವಿದೆಂಬುದನರಿಯ ಬಾರದು ದೇವ ಪ್ರೈಶ್ವರಿಗೆ ॥
ಕಾಪಿಡಾಕವರಿಂದಲಧಿಕರೆ
ನಾವು ಕಷ್ಟದು ಸಕಲರಿಗೆಯದ
ಶ್ರಾವಿಸದೆ ಬಹುಯಕ್ಷದತಿ ಸ್ಥಲವೇನು ಹೇಳೆಂದಾ ॥ ೨೩ ॥ 23.

#

ಬ್ರಹ್ಮ ಕೇಳಿದರಿ ಪಿಶಿಲಿ ಕಾಂಕ್ಷ
ಸುಮ್ಮನೆ ಹುಮ್ಮಿನಲಿ ಕೇಳುವದು
ಕಮ್ಮ ಬದುಕಿದ ನಿಶ್ಚಯವೆಂಬುದಿನ್ನೇಮ್ಮ ಚಿಂತಿಸದೆ ॥
ಹೇಮ್ಮ ಕಿರಿದಾ ಹುದು ಸಂಸ್ಕೃತಿ
ಧರ್ಮದಲಿ ಮರದಿರಲು ಕಮ್ಮನು
~~[illegible]~~ ಗಮ್ಮನಾಗಲು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವರೆಂದಾ ॥ ೨೪ ॥ 24.

#

ಸರ್ಪವದನಪ್ರಾಸವಾಗಿಹ
ಕಪ್ಪ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣವ ಬಯ
ಪಿಪ್ಪ ಕೆರದಲಿ ಕಾಲವಕವಾಗಿದರ್ಪವಸವನು ॥
ದರ್ಪದಿಂದಿದೆ ಕೇಡ ಬಗೆವನು
ಕಪ್ಪನಾಥಿಸಿ ಸಕಲರಿಗೆಯದು
ಕಪ್ಪುವದೆ ಕನಗಕಟ ನಗುವಳು ಹೇಡ ಕೆಲಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ॥ ೨೫ ॥ 25.

#

ಬಡವೆಯುಳ್ಳರೆ, ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳು
ಕಡು ಮಮತೆಯನು ಮಾಳ್ಪರಾತಗೆ.
ಬಡತನವ ನೀಡಿಸುವರೆ, ಮೆಲ್ಲನೆ ಸಡಿಲ ತೊಲಗುವರು॥
ಬಿಡದೆ ಕರು ಪಾಲಿರಲು ತಾಯನು
ಕಡೆಗೆ ಹೋಗದು ಬತ್ತಿ ಪೋದರೆ
ತೊಡೆವ ಕಾಲ್ಸ್ವಾರಿಗಾರ್ಯೆ ಮಗನೆ ಕೇಳೆಂದಾ॥ ೨೬॥ 26.

#

ವಂದರಲಿ ಕ್ಷೇರ ಶಿಲ್ಲ ದಂವದಿ
ಕಂದು ಕಂದ್ರಹೆರಿಸಲು ಸಲೆ
ಕುಂದು ಕೊರತೆಯ ಹಿಡಿದು ಹಂಡರು ವಸ್ತ್ರಗಳಾಗಾ॥
ಇಂದು ತನಗಿದು ಕಡಮೆಯಾಯು
ಕೆಂದು ಹೋರ್ಶ್ವರು ತವಗಳ
ಬಂದ ಸುಖವನು ಕಾಗೆ ಬರಿಯ ಪ್ರೇಮೆಯ ಬಳ್ಳಲಿತೆಯು॥ ೨೭॥ 27.

#

ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಷ್ಟ ಧನವನು
ನಂದನರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಪಾಲಿಗೆ
ಕೊಂದು ಕೊಗ್ಗಾಡುತ್ತಲರಮನೆಗರಿಕೆಯನು ಮಾಡೆ॥
ಹಿಂದು ಮುಂದನು ನೋಡದವರನು
ಬಂಧಿಸಲ್ಲವ ತೆಗದು ಕೊಂಬರು
ಮುಂದೆ ಶಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರಿಗಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೇಳೆಂದಾ॥ ೨೮॥ 28.

#

ತಾಯಿ ತಂದೆಯ ಬಿಟ್ಟು, ಹೆಂಡರ
ಮಾಯಗಳಿಗೊಳಗಾಗಿ, ಸವರ
ಬಾಯ ಹೊಡೆದ್ದೆಲ್ಲರನು ಮಮತೆಯ ಮಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸಲು॥
ನೋಯ ನುಡಿ ದ್ರಾಕ್ಷೇನನಂದರೆ
ನ್ಯಾಯ ನಗರಕ್ಕೆನಡಪೆಲುಬುಗೆ
ನಾಯಕ ಮಹಾನರಕವಲ್ಲದೆ ಮುಕುತಿಯಿಲ್ಲೆಂದಾ॥ ೨೯॥ 29.

#

ಜಗದ್ಯೋಗದ ಬಯಲ ಪ್ರೇಮೆಗೊಳ
ಗಾಗಿ ಬರು ಯತ್ನಗಳ ಮಾಡಿ ನಿ
ದ್ರಾಷುದಲಿ ಬೀಯೆ ವಂಶೆ ಮನವನು ಕಾಪುದಲ್ಲೆನೊಂದು॥
ಶ್ರೀಯೋಗ ಲೋಲುಪ್ತಿಯಲಿ ದುಃಖದ
ಸಾಗರದಿ ಹೋಲಾಡಿ ಹೋಹವ
ನಾಗಿ ಕಳವರು ಮಗನೆ ಗತಿ, ಮೋಕ್ಷವನು ಸಾಧಿಸದೆ॥ ೩೦॥ 30.

#

Sansára héha.

ದುಷ್ಟ ಪೆತ್ತಸವಾಗೆ ಸರ್ವರು
ಸುತ್ತೆ ಮನದಲಿ ಮರುಗುವರು ಕೆಮ
ಗತ್ತೆ ಜದ ಸುಖವಾಗೆ ಸೊಕ್ಕುವರೆಲ್ಲವನು ಮರದು।
ಲಕ್ಷ ಚಕಟಾ ನುರನರೋರಗ
ಹತ್ತೆ ಹುಳ ಮೊದಲಾಗಿ ಮಾಯೆಗೆ
ಶಿಕ್ಷೆ ಸುಖ ದುಷ್ಟದಲಿ ಕೋಶಸುಶಾಸ್ತ್ರಕಳುರಿಹರೆಂದಾ॥ ೨೦॥ 31.

#

ದುಷ್ಟ ಬರಸದ ಸುಖ ವದಾರಿಗೆ
ಸಿಕ್ಕುವದೆ, ಕುಕಯೋಗಿ; ಮಕ್ಕಳ
ಸೊಕ್ಕಿ ಕೋಲನು ಕಿತ್ತು ಬಿಸುಟಂದದಲಿ ಮಧುರಸವ॥
ಇಕ್ಕೆ ನೆಕ್ಕಲು ಖಡ್ಗಧಾರೆಗೆ
ಶಿಕ್ಕೆ ನಾಲಿಗೆ ಕೊಳುವಂದದ
ಲುಕ್ಕೆ ವಿಷಯ ಸುಖಕ್ಕೆಳಸಿ ಕಡುದುಷ್ಟ ಬಡುಕಿಹರು॥ ೨೧॥ 32.

#

ಮುನ್ನಲೀಶ್ವರ ಕಲ್ಪನೆಯಲಿ
ಕನ್ನ ಕಾನೆ ಬಹುದು ದುಷ್ಟಿಮ
~~ಹೊನ್ನವದ~~ ಸುಖ್ಯವಿರದು ದೇವಾಸುರರಿಗೆಲ್ಲಕಾಗಿ॥
ಕನ್ನ ಹಣೆಯಲಿ ಬರದುದಲ್ಲದೆ
ಇನ್ನು ಕಾ ಬಯಸಿದರೆ ಬಾರದು.
ಕನ್ನ ಪರವಲ್ಲೀಶ್ವರಾಜ್ಞೆಯ ಮೀರಿ ನಡವುದಕ್ಕೆ॥ ೨೨॥ 33.

#

ಹಗೆಯ ಬರದವ ಮೀರಿ ನಡವರೆ
~~ಶ್ರೀರಾಮ~~ ನಿಂಗಳವಲ್ಲ, ಮುಕ್ತಿನ
ಭಾಗಗಳ ಪಾಡೇನು, ಪೂರ್ವದ ಕರ್ಮಫಲಗಳನು॥
ಜಗಾಗಿ ಕಾಮಾಲೋಲನೆಂದರೆ
ಅಗಾಕವೇಕೆ ಮೃಷ್ಟಿನೆಂಬನೆ?
ಯೋಗಿ ನೋಡಲು ಆತ್ಮಾಜ್ಞೆಯ ಮೀರಲಳವಲ್ಲ॥ ೨೪॥ 34.

#

ಕೇಳು ಸ ಚರಾಚರವಿದೆಲ್ಲವು
ಕಾಲಕರ್ಮಾಧೀನಗಳು ಕೆಳ
ಕಾಲಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲ ಆತ್ಮಾಜ್ಞೆಯ ಪಾಶಿಯೊಳಿರುವವು॥
ಹೇಳಲೇನದ ಕಳೆಯಲಳವೇ
ಕಾಲಸಂಕಲೆಯೂದ ಪರಿಸುರೆ
ಮೂಲಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬದ್ಧರಿಗೆ ಭೇದಾಭೇದಿಯಷ್ಟರಿಗೆ॥ ೨೫॥ 35.

#

Sansára Vicha.

ಕಾಯಸಿದ್ಧಿಯ ಪಡೆದಿರುವರು
ಮಾಯೆಯ ಗೆಲಿದ ಮಹಾನುಭಾವರು
ನಾಯಸವಲಷ್ಟಾಂಗ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸವನು ಮಾಡಿ ॥
ನೋಯದ ವಸುವನು ಬಿಡುವ ಯೋಗಿಗಳ
ಛಾಯೆಗಳು ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲರು
ಸಾಯದುಳಿದವರೆಲ್ಲ ಕಾಲಾಧೀನರಾಗಿಹರು ॥ ೩೬ ॥ 36.

#

ನಾದವಿದ್ಯೆಯ ಯೋಗಿ ಶೇಷಗಳ
ಭೂದಿಯ ಮೂಢ ಜನದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ
ಭೇದ ಮಾರ್ಗ ಮಂತ್ರೌಷಧಂಗಳು ಯಂತ್ರ ತಂತ್ರಗಳು ॥
ಸಾಧಕರ ಸಾಧಿಸಿದ ಘುಟಿಕೆಗಳ
ಪಾದುಕಾಸಿದ್ಧಿಗಳ ಪಡೆದಿಹ
ಸಾಧಕರು ಮೊದಲಾಗಿ ಕಾಲಾಧೀನರಾಗಿಹರು ॥ ೩೭ ॥ 37.

#

ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣ ಕಥೆಗಳ
ನೋದಿ ನಿಯಮಾಚಾರ ನಿಷ್ಠೆಯ
ಆದರದಿ ಪ್ರತ್ಯಹದಿ ವೇದಿಗಳ ಪೂಜಿಸುತ ॥
ಕ್ರೋಧವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಂಗವೆನಿಸಿಹ
ಮೇಧ ಮೊದಲಾದ ಕ್ರತುಗಳ
ಸಾಧಕರು ಮೊದಲಾಗಿ ಕಾಲಾಧೀನರಾಗಿಹರು ॥ ೩೮ ॥ 38.

#

ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳನೆಸಿಸದೆ ಬಿಡುವಿಧ
ತೈಲ ಚಾಂದ್ರಾಯಣಂಗಳಿಂ ಬಹು
ಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂಬ ಪಂಚಾಗ್ನಿ ಮಧ್ಯದಿ ಮಳೆ ಛಳಿಗಳಿಂದ ॥
ಬಿಟ್ಟಿದಾಹಾರಗಳ ವರ್ಜಿಸಿ
ನಿಚ್ಚ ನಿಜಲಿಪಾದ ತಪವನು
ಇಚ್ಛಿಸುವ ಸಜ್ಜನರೆಲ್ಲರು ಕಾಲವಶರೆಂದಾ ॥ ೩೯ ॥ 39.

#

ಸುರನರೋರಗ ಯಕ್ಷ ಕಿನ್ನರ
ಗರುಡ ಗಂಧರ್ವಾದಿ ಸಿದ್ಧರು
ಸುರರು ವಸು ರುದ್ರಾರ್ಕಿನಿಗಳು ದಿಕ್ಪತೀಂದ್ರಮರು ।
ಹರಿಹರ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಲೋಕಂ
ಕರವ ನೈದಿದ ಸುಕೃತಿಗಳು ಧರೆ
ಗಿರಿಗಳಿವು ಮೊದಲಾಗಿ ಕಾಲಾಧೀನರಾಗಿಹರು ॥ ೪೦ ॥ 40.

#

Sansára héha

ಬೇಸಗೆಯ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಬೆಂದದಿ
ಬೀಸುತಿಹ ಬಿರುಘಾಳ್ಗೆ ಮೈಯೊಡ್ಡಿಯುವ
ಸೂಸುತಿಹ ಹಿಮ್ಮನೆಯಲಿ ಮಂಜನು ಸುರಿವ ಹುಬ್ಬಿನಲಿ॥
ಘಾಸಿಯೊಳಗುರೆ ಘೋರ ದುಃಖಾ
ವಾಸದಲಿ ಕ್ಲೈಶ ಮಾಡುವರಿ
ಸೈಸಿ ಸುಖಿ ಮೇಸಿಲ್ಲ ಕಾಲಾಧೀನರಾಗಿಹರು ॥ ೪೧ ॥ 41.

#

ಗರ್ಭದೊಳಗಿನ ದುಃಖ ಬಳಿಕಾ
ಅರ್ಭಕತ್ವದ ದುಃಖ ಯವ್ವನ
ದುಬ್ಬು ಕೆಟ್ಟಿನಲು ಕ್ತಿವನಿತಾವಿಷಯ ವರದುಃಖ॥
ಉಬ್ಬಸದ ರೋಗಗಳು ಮೊದಲದ
ನಿರ್ಭರದ ವ್ಯಾಧಿಗ್ಸುದುಃಖವ
ಹಬ್ಬಿ ಕೊಂಡಿರೆ ಸುಖವ ಕಾಣರು ಕಾಲವಶರಾಗಿ ॥ ೪೨ ॥ 42.

#

ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಾಳ್ದರಿಳೆಯ
ಚಕ್ರವನು ಭುಜಬಲ ಪರಾಕ್ರಮ
ವಿಕ್ರಮದಲುಳಿದರು ವಂದೆ ಚಕ್ರವೆಂದೆನಿಸಿ॥
ಶಕ್ರ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಪ್ಪುದದರಿಂ
ವಕ್ರದಲಿರ್ದ್ದನು ಕಾಲನ
ಚಕ್ರಕವಶರಾಗಿ ಹೋದರು ಮಗನೆ ಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೪೩ ॥ 43.

#

ಆವ ಕರ್ಮಾಧೀನದಿಂದಲಿ
ಜೀವಿಸಿಪ್ಪ ದಿವಸ ಮೀರುವ
ಕೇವಲಿರುತಲಿಪ್ಪರವರಿಗೆ ನಿಲುಕಡೆಯ ಕಾಣೆ॥
ಆವುದಲಾಗದಗಳಾ
ರಾವಳಿಗಳಾದುವದೆ ಪೋಲವು
ಜೀವಿಸುತ್ತಿರೆ ಕಡೆಗೆ ಕೆಟ್ಟವು ಕರ್ಮವಶದಿಂದಾ ॥ ೪೪ ॥ 44.

#

ಅರಿಪುಕಿಗೆ ಯಾವಾಗ ತಪ್ಪದು
ಮರಿಯ ಧರಿಸಿಹ ಕರ್ಮವಾವರಿ
ಸಹಜದಾದುದು ಕರ್ಮದಿಂದಿಗಜಗಳಿಗೆ ಹೋಗದಿದರೆ॥
ಸೃಷ್ಟಿ ಶ್ರಷ್ಟಿ ವಿಧಾನವಸುನಿ
ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿಹ ವಿಷ್ಣು ರುದ್ರರು
ಎಲ್ಲ ವಿಶ್ವತ್ವ ಕರ್ಮವಿಜೆಂದ ನಾಮವನಿಪ ॥ ೪೫ ॥ 45.

#

Sansára héha

ಇಳೆಯೊಳಿಂದ್ರನು ಕಾಲಕಾಲದಿ
ಮಳೆಯ [illegible] ಸುರಿಸುವ ಕರ್ಮ. ಜಲನಿಧಿ
ಬಳಸಿ ಭೂಮಿಯ ಮೀರೆ ತಪ್ಪದೆ ಇಪ್ಪುದೇ ಕರ್ಮ॥
ಉಳಿದ ದಿಕ್ಪಾಲಕರು ಮನುಮುನಿ
ಗಳು ಕುಲಾದ್ರಿಗಳೆಲ್ಲ ಶಕ್ತ
ಕೆಲಸಕಧಿಕಾರಿಗಳು ಕರ್ಮಾಧೀನರಾಗಿಹರು ॥ ೪೬ ॥ 46.

#

ಅವರು ಮೊದಲು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಜ್ಞೆಯ
ನವ[illegible]ಳಿಸಲುಳ್ಳವಲ್ಲವೆಂದೆನೆ,
ಶಿವ ಶಿವಾ! ನೋಡುವರೆ, ಪರರ ಸಮ ಜನನ ಜರಿಗೆ: ॥
ಭವ ಜಲಧಿಯೊಳಗಾಳುತೇಳುತ
ಭವಣೆ ಬಡುತಿಹ ಜೀವರನು ಕೃಪೆ
ಸವನಿಸುವ ಪರಿಯಂತೆ ಸುಖವನು ಕಾಣರವರೆಂದಾ ॥ ೪೭ ॥ 47.

#

[illegible]ಲ ಕರ್ಮಾಧೀನವೆಂಬರು.
ಕೆಲರು! ದೈವದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆಂಬರು.
ಮೇಲುವರ ಗ್ರಹಗತಿಗಳೆಂಬರು, ಪ್ರಾರಬ್ಧವೆಂಬರು॥
ಭಾಳಲಿಖಿತವದೆಂದು, ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ
ಮೂಲವೆಂದು, ಅದೃಷ್ಟವೆಂದದ
ಹೇಳುವರು; ಬಲ್ಲವರು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಜ್ಞೆಯೆಂದದನು ॥ ೪೮ ॥ 48.

#

ಇದನರಿಯದಿಹ ಸುರಾಸುರನರ
ರಧಿಕವಹ ಮೋಹಾಂಧಕಾರದ
ಉದಧಿ, ನೆರೆ ಹೆಮ್ಮಿನ ವಿಕಾರದ ಮದದ ಗರ್ವದಲಿ॥
ಮುದಿಸಿ, ಕುಲ ಬಲ ರೂಪ ಯವ್ವನ
ಸುದತಿ ಸಂಪತ್ತಿದ್ಯ ಕವಿವೆಂ[illegible]
ದದರಲಿ ದಲನು ಮರೆದು ಕೆಡುತಿಹರೆಂದನಾ ಮುನಿಪಾ ॥ ೪೯ ॥ 49.

#

ಕೆನ್ನ ಭುಜವನು ನೋಡಿ ಕೊಂಬನು;
ಸೀನ್ನೆಯನು ಮಾಡುವನು ಕಣ್ಣಿನ
ಉನ್ನರನು ನೋಡದಲೆ ಕೆಡವುತ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಗುವ॥
ಕನ್ನೆ ನಾನಾ ಯೆಂದು ಹಾಡುವ,
ಕನ್ನೆಯಲಿ ಕುರುಬಿಡಿವ[illegible] ನೋರಗಿಸಿ,
ಕುನ್ನಿಯಪ್ಪವನೆಂಬ ಸನ್ನಿ ವಿಕಾರವದಕೋಂದು ॥ ೫೦ ॥ 50.

#

Samsára léka.

ತ್ಯಾಗು ಕೆವದಲಿ ಮೂನ್ನರಮನ್ದಾ
ಶೃಂಗಾರೆ ಬಗೆಯನು, ಗುಂಗಿಗಳಲಿಯನವ
ಗುಣವನೆಣಿಸುವ, ಕುಹಕಿಗಳ ಕೆಂಗಾಡಿ ಕೆಣವರುವನು॥
ಅಗಾಕೆವಾಡುವನಾರನಾದರೆ,
ಕೆಗಾಸುವನು ಸಜ್ಜನರ ಕಂಡರೆ, (ಕೆಗಾಸುವನು)
ತೆಗಾಗು ಮತ್ಸ್ಯನು ಬರಿದೆ ಯಷ್ಪನವೆಂಬ ಗರ್ವದಲಿ ॥೫೧॥ 51.

#

ಕೆಕ್ಷನು ಮನೆಯವರ ಕಂಡರೆ,
ಕೆಕ್ರಿನು ನೆರೆಹೊರೆಗೆ ತಾಬರದು
ಸೊತ್ತೆ ವೆಕ್ಷಸವಾಗಿ ಸರ್ವರ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ನುಡಿವ॥
ಉತ್ತ ಉರಿಯುರೆ ಉತ್ತ್ರಮರುಗಳ
ವಕ್ಷಲಿಗೆ ನೀರೆರವನರದಾ
ಮಸ್ತಕ [illegible] ದಕ್ಕೆ ಕೆಕ್ಷನೆ ಗೆಲುವನವನೆಂದಾ ॥೫೨॥ 52.

#

ಅರಿನ ಮಾಂಸಕಳಂಜ ಮದ್ಯದ
ವ್ಯಸನವಾರಾಂಗನೆಯರಲ್ಲಿಯೆ
ವ್ಯಸನಕೆ [illegible] ಹಿಂಸಕರ ದಾಕ್ಷಿಕರೊಡನೆ ಸೋತ್ತು॥
ಹುಸಿಯ ನುಡಿ ಹೊಸ ಪರಿಯ ನೋಟದಿ / ನೋಟದಿ /
ಹಸಿಯ ಕುರುಕನ ವ್ಯಾಯುಕ್ತ್ಯದುವ
ಬಿಸರಿ ಧಳಪಿಸಿ ಕೂಗಿ ಕೇನರುವನೊಡಲನವನರಿಯ ॥೫೩॥ 53.

#

ಶಕ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರವ ಕಲಿತು, ವಾದದ
ಯುಕ್ತಿ ವೆಕ್ಷಸನಾಗಿ, ಮಾನ್ಯರ
ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ, ಸಲೆ ಸರ್ವರಕ್ಷದಿ ಗರ್ವವಿಡಿಗೊಂಡು॥
ಬಿಕ್ಕನೆ ಬರಕಿದ ದುರಾತ್ಮನು
ಸೊತ್ತೆ ಕಾಸು ವರ್ಗ್ಗನೆಂಬ ಪ
ರಾತ್ಮದ ಲೋಡಲರಿಯೆ ವಿಪ್ಪೋನ್ನತ್ರೆ ವಿಡಿಗೊಂಡು ॥೫೪॥ 54.

#

ಎನ್ನ ಕಾಯು ಕುಲಕ್ಕೆ ಮಿಗಿಲದ
ಎನ್ನ ಸರಿಯನ್ನೆಯವರಾರಿಗೆ
ಎನ್ನ ಪರಿಕಿಂದ ಧಿಕರಾರ್ಕೆ ಮೋಗಲಕನನ್ನೂ॥
ಕೆನ್ನನರೆ ಕೇಂದಾಡಿ ಮನ್ನರ
ಜನ್ನವಾಡುವ ಜಿಪ್ಪಿಯಂದವ
ಕೆನ್ನ ನಗುವರನರಿಯ, ಕುಲಮದವೆಂಬ ಗರದಿ ಗಿದು ॥೫೫॥ 55.

#

Sansára lichá

ಭೋಗ ಸಿದ್ಧಿಯು ಪಡೆದು, ರಾಜ್ಯದ
ಭೋಗವೆನು ಭೋಗಿಸುವ, ಪರಾಕ್ರಮಿ
ಯುಗ, ಸಪ್ತದ್ವೀಪ ಸಗ್ರಗಿಗದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೆನೆ ||
one of the Jain emperors of the world
ಯೋಗಿಯಾಗಿಹ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನನು
Parashurama
ಭಾರ್ಗವನ ಧನುವಿಂಗೆ ಕಲೆಯನು
ನೀಗಿ ಕಳದನು ರಾಜ್ಯ ಮದದಲಿ, ಮಗನೆ, ಕೇಳೆಂದಾ || ೫೬ || 56.

ಸ್ವಾದ

ಸ್ವಚ್ಛಹಮ ~~[illegible]~~ ವೆಂದು ಕಾನ
ಸ್ವಪ್ನವದಲಿಂದ್ರನ ಸಂಪ್ರದಿಯ
ಕುಡ್ಯವಾಗಿಯೆ ಮೋಹದನುಭವಿಸಿ ಕ್ಷೋಭಿಸದಲಿ ||
ಸ್ವರ್ಗತಿಕನಾದಂ ಬರಿದೆ ಹೊಗೆ ಮತ್ತರಿಸಿ,
ಅಬ್ಜಕನ ಬಸ್ರವ ~~[illegible]~~
ಹುಬ್ಬು ಮಾಡಿದ. ಗರ್ವದಾಗಿಹ ಸರ್ವಥಾ ಬೇಡ || ೫೭ || 57.

#

ಸರ್ವಜ್ಞಮರ್ಮ ಸಾಂಗವಾಗಿಯೆ,
ಉರ್ವಿಜನ ಪಾಲಕನು ದಕ್ಷನು
ಗರ್ವವಿರಹಿತನಾಗಿ ಯೋಗ್ಯವ ಮಾಡಿ ಗರ್ವದಲಿ ||
ನಿರ್ವಹಿಸಲಾರದೆ ಸಹಸ್ರರು
ಸರ್ವರಿಕ್ಷಿಸ್ಯಹಿತಕೆಟ್ಟನು
ಸರ್ವಥಾ ಮದಮಾನ ಮತ್ಸರಕೇಡು ಮರ್ತ್ಯರಿಗೆ || ೫೮ || 58.

#

ದರ್ಪಕನು ಲಾವಣ್ಯದರ್ಪದ
ಉಪ್ಪಿ ಮರಿಗಳ ಮೇಲನರಿಯದೆ
ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಯೆ ಶಿವನ ಕಿಡಿಯ ಸರ್ಪಭೂಷಣಗೆ ||
ಮುಪ್ಪು ಮದ ಮಾತ್ಸರ್ಯ ಮತ್ತರಿ
ಗೊಪ್ಪಲರಿದಹನರಿಯರಹಹಾ
ತಪ್ಪು ಮರಿಗಳನಿಂಬರಿಗೆ ಗುರು ದೈವವಿಲ್ಲಿಯದು || ೫೯ || 59.

#

ಯೋಗ್ಯ ವರ್ತನೆ ಸಾತ್ವಿಕನಲ್ಲಿ ಸ
ಮಗ್ರ ವಿದ್ಯವ ಕಲಿತು ವಾದದ
ವಿಗ್ರಹ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಗುರುವಿಗೆ ಮಾಡೆ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ||
ಅಗ್ನಿ ಸನ್ನಿಧಿ ಕಲಿತ ವಿದ್ಯವ
ಶೀಘ್ರವಾಗಿಯೆ ಕಾಲಿಸದನ
ಸ್ವಗ್ರಹದಲಿ ಅದರಿಂದ ಗುರು ದ್ರೋಹಿಯಲಿ ಮದ ಬೇಡ || ೬೦ || 60.

*

Sansárahéku.

ಪರಶುರಾಮನು ಕ್ಷತ್ರಿಕುಲವನು
ಕರೆದು ಧರೆಯಲಿ ನಿಕ್ಷತ್ರವನು ಮಾಡಿಯೆ
ಧರಣಿ ಧರೆಯ ಕಾಶ್ಯಪಗಿತ್ತೆನೆಂಬೀ ಶೌರ್ಯಗರ್ವದಲಿ ॥
ಅರಿಯದೆ ರಘುವರನ, ಸತ್ತ್ವವ
ಪರಿಕಿಸವನನೈದಿದನು ಬಲುಮೆಯ
ಪರಿಯ ಕೆರಳಿದು ಮಗನೆ ಬಲ್ಮೆಮದ ಕಷ್ಟ ಕೇಳೆಂದಾ ॥೬೧॥ 61.

#

ಮತ್ಸರದಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಮೀರುವ
ಕುತ್ಸವಾಗಿಯೆ ಮಾಡಿ ಬೆಳೆದುದು ವು
ಹೋತ್ಸವದಲಾದಿತ್ಯಮಂಡಲ ಕಡಿವೆನೆಂದೆನಲು ॥
ಸ್ವಚ್ಛರಿತನಾಗಿರ್ದಗಸ್ತ್ಯನು
ಹೆಚ್ಚು ಕಾನೆಂದೆಂಬ ಗರ್ವವ
ನುಚ್ಚು ಮಾಡಲು ನೆಲನ ಸಮದಲಿ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೆರಸಿದನು ॥೬೨॥ 62.

#

ಕುಲಬಲ ಧನಾಗಾರ ಯವ್ವನ
ಲಲನೆ ರಾಜ್ಯಗಳೆಂಬ ಮದಗಳು
ಕಲೆಯ ಹಿಡಿದಿರೆ ರಾಜರಾಜನಿಜಕುಮಾರನೆರು ॥
ಜಲವಲಂಗನೆಯರ ಸಮೇಳದ
ಲೊಲಿದು ವಿಹರಿಸುತಿರಲು, ನಾರದ
ಮುಳಿದು ಶಪಿಸಲು, ಮರಗಳಾದರು. ಮಗನೆ ಕೇಳೆಂದಾ ॥೬೩॥ 63.

#

ಮತ್ಸರವಲರ್ಥವನು ಪ್ರಾಣವ
ವೆಚ್ಚಿಸುವರರಿಮೂರ್ಖತನದಲಿ
ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದವರಂತೆ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರಿದಿರಾಗಿ ॥
ನಿಚ್ಚನಿಚ್ಚಲು ಹೋರುವರು. ಕಜ
ಕಚ್ಛಪನ್ಯಾಯದಲಿ, ಮಿಗೆ ಹಾವು
ಕಚ್ಚಿ ಬರಿ ಬಾಯೆಂಬ ಗಾದೆಯ ತೆರದಿ ನಿಷ್ಫಲವು ॥೬೪॥ 64.

#

ಕೋಪ ತನ್ನನು ಸುಡುವದದರಿಂ
ಪಾಪ ಗುರು ಹಿರಿಯರಲಿ ಬರುದು ವಿಧ
ಶಾಪ ಕಾರಣವಾಗಿಹುದು. ಸ್ವರ್ಗಕೆ ಸಮಾಧಾನ ॥
ಪೋಪುದೊಡಲನು ಮರವನದರಿಂ,
ಭಾಮ! ಕೋಪದ ಪರಿಯದೆಂತೆಂತೋ!
ರಾಮನಿಂದ ಪರೀಕ್ಷಿತನು ಮನಸಿಗುದಿಸನೇ ಮುನ್ನಾ ॥೬೫॥ 65.

#

Sansára hícha.

ಆರು ಇಲ್ಲದ ವಿಪಿನದಲಿ ನಾ
ಘೋರ ಕೇಳ್ಕೆ ಕಾಲಸೇರಿಸಿ
ದಾರಿಕಾರರಿಲ್ಲದೆ ಕೆರಿವಂದದಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ॥
ಘೋರತರ ದುಷ್ಟಾಟವಿಗಳಲಿ
ಮಾರನೆಂಬ ಕಿರಾತನೊಡ್ಡಿದ
ನಾರಿಯೆಂಬಾ ಬಲೆಯ ಬಿದ್ದವಗಾರು ಗತಿಯುಂಟಾ ॥ ೭೧ ॥ 71.

#

ಬಡಿಸು ಗಳವರು ಮುಷ್ಟಿದಂದದಿ,
ಕೆಡದು ಬಡಿಗಲ್ಲಿನಲಿ ಹೊಗ್ಗ
ಮಿಡುಕುವಂದದಿ, ಮದನಶರ ಮಾಯಾ ಪ್ರಬಂಧದಲಿ ॥
ಕೆಡಹಿ, ಮಡದಿಯ ನೋಟವೆಂಬ
ಕಡಿಕೆವಲೆಯಲಿ, ಸಿಕ್ಕಿ, ಕಕ್ಕೆಯ
ಕಡಿದ ಪಕ್ಷಿಯ ತೆರದಲ, ಡಿಯು ಡಿಲಾರನವ ನೆಂದಾ ॥ ೭೨ ॥ 72.

#

ಕರಿ ತುರಗ ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿ ಪಶುಗಳು
ಕರಡಿ ಮಾರ್ಜಾಲಾದಿ ಕುಕ್ಕುಟ ಕೋಳಿ
ಹೊಂಕಿ (chameleon lizard) ಸರಟ ಭುವಕನು ಜಾತುಕ (Beetle), ಕ್ರಿಮಿ ಕೀಟಕಾದಿಗಳು ॥
ಧರೆ ಗಗನ ವನ ಜಲ ಚರಂಗಳು
ಸುರ ನರೋರಗರೆಲ್ಲ ಮಿಥುನವೀ
ಕೆರಸಿ ಕೊಂಡಿಹರ್, ಹಹ! ಗುಂಡ್ಲಾಂಪಟದ ಬದಕೆಗಾ ॥ ೭೩ ॥ 73.

#

ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷ ಸಂಯೋಗ ಭೇದದಿ
ರೂಪುಗಳ ಕಲ್ಪಿಸಿ, ರಕ್ತೋಷ್ಟ್ರಯ
ಊ ಪರಿಯ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಸಂಗದ ಸೌಖ್ಯವನು ಮಾಡಿ ॥
ಆ ಪರಿಯ ವೀರ್ಯದಲಿ ಸಂತತಿ
ರೂಪು ನಾಮಗಳಾಗಿ ಹಸರಿಸಿ
ಈ ಪರಿಯ ಈಶ್ವರನ ಲೀಲಾಮಾತ್ರವೆಂದರಿಯಾ ॥ ೭೪ ॥ 74.

#

ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಪುರುಷೇಚ್ಛೆ, ಪುರುಷರ್ಗೆ
ನಾಯಿವರಿಯರಲಿಚ್ಛೆ; ಯಿಂತೀ
ನ್ಯಾಯ ಪಾರಂಪರಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ವೇಳ್ಳನಾದಿ ಸಿದ್ಧವಲಾ ॥
ಮಾಯ ಬ್ರಂಹರಕ್ಷ ಪಾಶಿಯೆ!
ಈಯ ವಧಿ ಕಡೆಯಾಗಿ ನಡದಿಹೆ.
ಬಾಯ ಮಾತಿವಲ್ಲೆನು! ಬರಿದೇ! ಬಿಡದು ಕಡು ಮೋಹಾ ॥ ೭೫ ॥ 75.

#

Sansára héka

ಆವನಾಗಲಿ ಚೆಲುವನಾಗಿರೆ,
ಭಾವೆ ಬಯಸುವಳವನ; ಭಾವೆಯು
ದಾವಳಾಗಲಿ ಚೆಲುವೆಯಾಗಿರೆ, ಪುರುಷ ಕಾಮಿಸುವಾ॥
ಈ ವಿಧದಲನ್ಯೋನ್ಯದಿಚ್ಛೆಯ
ಲಿ ವರಿಸಿ, ಮೋಹಾತಿಶಯದಲಿ
ನಾವದೆಂತುಟೋ! ಜೀವ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಕಂತೆಂದಾ॥ ೭೬॥ 76.

#

ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರಿಗೆ ಸರಸ ಮಿಗೆ ಸ
ಲ್ಲಾಪದಿಂದಲಿ, ಮದನ ಕದನಾ
ಲಾಪದಿಂದನ್ಯೋನ್ಯವಶರಾಗಲನುರಾಗಾ॥
ಲೋಪವಹುದಿರೆ, ಚಿತ್ತದಲಿ ಸಂ
ತಾಪ ಬಹುದಗಲಿದರೆ, ಆವರಿಗೆ
ಭಾಪು! ಮಾಯೆಯ ಪರಿಯದೆಂತುಟೋ! ಬಯಲಚಿತ್ರವಿದು॥ ೭೭॥ 77.

#

ಮಾಯೆಯೆಂದೇನೆನಲು, ವಿಷಯದ ನಿ
ಕಾಯ ಲಂಪಟತ್ವದ ಕೆಳ್ಳಗೆ ಮಿಗಿ
ಆಯುವರೆಯಲಿ ನೋಡಿ ಬೇಡಿದ ಕುಟಿಲವನು ಪಡೆದು॥
ಕಾಯವವಳಾಧೀನವಾಗಿರೆ,
ಘಾಯವಡೆದಂಗಜನ ಬಾಣದಿ,
ಬಾಯಬಿರಿದಾಯಾಸಗೊಂಬುದೆ ಮಾಯೆ ಕೇಳೆಂದಾ॥ ೭೮॥ 78.

#

ಚಂದ್ರಮುಖಿಯ, ಥಳಥಳಿಪ ಕದಪಿನ,
ಕುಂದರದನದ, ಕುಟಿಲ ಕುಂತಳ
ದಿಂದೆಸೆವ ಪೆರೆನೊಸಲ, ಬೆಳಗುವ ನೀಳಗಣ್ಗಳ॥
ಮಂದಹಾಸದಲಿಂದು ಸಾಮ್ಯ
ದೆಂದು ಕೇಳುವರು ಸ್ತ್ರೀಷ್ವದ
ಮಂದಿರದ ಬಾಗಿಲುಗಳೆಂದದಿ ಮುಖದ ಛಂದವನು॥ ೭೯॥ 79.

#

ಕಚ್ಚೆ ಪಚ್ಚೆಗಳನ್ನು ಹೋಲಿದ
ರಚ್ಚೆ ಕೋಸಿಕೆ ವಸ್ತ್ರದಿಂದಲಿ
ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರೆ, ಮೂರ್ಖರಿಗೆ ಅದು ಮೋಹವಾಗಿಹುದು॥
ಹುಚ್ಚರಲ! ಕಣ್ಣಾರ್ದ್ರಕರೆ!
ನಿಚ್ಚನಿಚ್ಚಕೆ ಕೊಳ್ಳುಕೆಪೆಡೆಗಳ
ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೆ ಕೇಳದಡಲ್ಲದೆ ಹೊದ್ದಲಳವಲ್ಲಾ॥ ೮೦॥ 80.

#

Sansára hitha

ಶಿತಂಡರಂಗನೆಯರ ಶರೀರವ
ಕಂಡು ಮೋಹಿಪರ್ನಾನೆ! ಮೂರ್ಖರ
ಶಿಂಡಿ ಮಲಕೋಶದುವ ಕ್ಕಲ ಬಾಗಿಲ್ದನೋಡದೆ॥
ಚೆಂಡಿನಂದದಿ ಬಿಗಿದ ಮಾಂಸದ
ದಿಂಡು ಮೊಲೆಗಳನು, ಮುಖವೆ ಶ್ಲೇಷ್ಮದ
ಶಿಂಡಿ, ನವದಂತೆಸವ ಕೇಶದಿ ಮುಸುಕಿಹುದು ಮಂಡೆ॥ ೮೧॥ 81.

#

ಎಲು, ತೊಗಲು, ಮಲ, ಮಾಂಸ, ಸಂಕುಲ
ಹೊಲಸು ನಾರಲು, ಕಂಡು, ಹೇಸುಕ,
ಲಲನೆಯೆಂಬೀ ರಕ್ತ ಬಲಿದಿಹ ಮಾಂಸ ಪಿಂಡದಲಿ॥
ಚಲುವೆಯಾಗಿರೆ, ಕ್ರಮೆ ಯಲ್ತೊಂದಿರ
ಹೊಲೆ ಮನಕೆ ಹೋಲಿಕೆಯ ಹೇಳುವೆ:
ಕೇಳ್ಕಳು ನಾರುವ ಹಡಿಕೆಗೆಳಸುವ ಹಳ್ಳಿಯ ನಾಯಂತೆ॥ ೮೨॥ 82.

#

ಗ್ರಾಮಶೂಕರನಂತೆ ಮೇಧ್ಯಕೆ
ಪ್ರೇಮವಾಗಿರುತಿಪ್ಪ ಪರಿಯಲಿ
ಕಾಮಿಗೋಯ್ಸ್ಥ ಕಾಮಯಸ್ಥಿಗೆ ಕಾಮಿನಿಯ ಮೋಹಿಪುದು॥
ಆ ಮಹಾ ದೇವೆಂಕುಡಿಕೆಯೋ
ಕಾಮಸರಿಗೀ ಮನುಜ ದೇಹವು.
ರೋಮ ಎಲು ಮಲ ಮಾಂಸ ಮಜ್ಜಾದಿಗಳ ಸಂಕುಲವು॥ ೮೩॥ 83.

#

ಮಚ್ಚಿದವರಿಗೆ ಮನಸಿಗಾ ಸುಖವೆಂ
ದುಚ್ಚರಿಸಿ ಹೇಳುವರು. ಮೂರ್ಖರ
ಬಚ್ಚಲಾಗಿಹ ಕಚ್ಚಿಗ್ಗಳಿಕೆ ಮಚ್ಚಿ ಮರುಳಾದರು॥
ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿಡಿಪುದಾ ಶಾವ ಕರಗಿಹ
ರಚ್ಚ ಹೇಸಿಕೆಗಳಿಟ ನೋಡದೆ,
ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳಲು ಹುರುಳುಗಾಣೆನು ಕುಷ್ಟಕವರೆಂದಾ॥ ೮೪॥ 84.

#

ಮಡದಿಯಾ ಪ್ರೇಕ್ಷೆ ದಲಿ ಧನವನು
ಪಡದು, ಮದನಾತುರನು ಮಡುವಿಯ
ಸಡಗರದಲಾದವನು ಸಂಕ್ರಮದಿಂದಲಾಕೆಯನು॥
ಬಿಡದೆ ರಮಿಸುತಲಿದ್ದು ಸ್ವರ್ಗವ
ಪಡೆವೆನೆಂಬಿಚ್ಛೆಯಲಿ ಕ್ರತುಗಳ
ನೊಡರಿಚಿಸುವ ನರಪರದಿ ಗುಂಡ್ರಾಲಂಪಟದ ಬದಕು॥ ೮೫॥ 85.

#

Sansára héka.

ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷ ಸಂಯೋಗವೆಂಬುದು
ಕಾಪಥವಲ್ಲ. ಕಷ್ಟದ ಹರಹರ!! ಗೌ
ಸ್ತ್ರೀಪುರಾಣವ ಮಾಡಿ ಕೇಳಲು, ~~ಗೌ~~ಪ ತಿಳಿಯಬಲ್ಲ॥
~~ಕಾಪ್ಯವೇಕಾಂತ್ಯದ ನಿಷ್ಟೆಯು~~ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರ ಸುಖಾನಿಕರವು,
~~ಕಾಪ್ಯವ~~ ಗೌಪ್ಯವೇಕಾಂತ್ಯದ ನಿಷ್ಟೆಯು.
ಶ್ರೀಪತಿ! ಮಾಯಾ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂತುಟೆ ಗ್ರಾಹ್ಯ ಧರ್ಮದಲಿ॥ ೮೬॥ 86.

#

ಬಾಲ್ಯ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯದಲಿ ಯೌವನಿ
ಕಿಲ್ಲ ಕಾಮಾತುರತೆ ಯೌವನ
ದಲ್ಲಿ ನಡುವೀ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ತಡು ತೋರಿಯಡಗುವದು॥
ಸಲ್ಲಲಿತ ಸೌಂದರ್ಯ ಸೌಖ್ಯವ
ಜಲ್ಲಿ ನಿಮಿಷತಕೆ ವಿಸರ್ಗವಪ್ಪುದು.
ಬಲ್ಲ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳು ಮೊದಲಾಗೆಲ್ಲ ಬಯಸುವರು॥ ೮೭॥ 87.

#

ಬ್ರಾಂಹ್ಮ ಮೊದಲಾಗಿದರ್ವರಿಗಿದು
ಧರ್ಮದಲಿ ಹಗಲಿರುಳು ಕಾವೇ.
ಕರ್ಮರ್ರಾಗಿರ
ಬ್ರಾಂಹ್ಮ ವಾಗಿಯೆ ಅವರ ಚರಿತವೆದೇವ ಚರಿತೆಂದು॥
ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣನು ಬೋಧಿಸೆ ಪರರಿಗೆ
ತಮ್ಮ ನಡತೆಯ ನೋಡೆ, ತಮಗದು
ಧರ್ಮವೆಂಬರು. ಮಗನೆ! ಮೋಹಿಪ ಕುತ್ತ ಕಾಯವಿದು॥ ೮೮॥ 88.
~~ಮಾತ್ರೆಲಪ~~

#

ಮತ್ಸ್ಯ ಜಿಂಹ್ವಾಲಂಪಟತೆ, ಗಜ
ಕಚ್ಚೆಯಲಿ, ನೇತ್ರದಲಿ ಶಲಭತೆ, ಸ್ತ್ರೀ
ಕೆತ್ತೆಯಲಿ ದವೀರ್ಕರನು, ಘ್ರಾಣದಲಿ ಷಟ್ಪದವು॥
ಹುಚ್ಚುಗೊಂಡೊಂದೊಂದು ವಿಷಯಕೆ
ಮುಚ್ಚಿ ಕೆಟ್ಟವು. ಪಂಚ ವಿಷಯದ
ಇಚ್ಛೆಯಲಿ ತಗುಲಿದ ಮನುಜನು ಕೆಡುವುದೇನರಿದು॥ ೮೯॥ 89.

#

ಕುಂತ್ರಿತ ಕುಚಗಳೊಪ್ಪಿಸುವ ಪೂರ್ವಸಿ
ರಂತೆ ಮೊದಲಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರನು
ಸಂತ್ರಿಸಿ ದಲನು ತ್ರಿಸನಿಸಿ ನೆರೆಯದೆ ಕೌತುಮಸತಿಯು॥
ಹಂಬಲಿಸಿ ಕಪಟದಲಿ ರಮಿಸಲು
ಜಂತ್ರವ್ಯರಿಗೆ ಯೋನಿ ಪಡೆಲನು
ಶಂಬರದರಿಂ ಕಾಮಗವಥೆಯ ಕಾಗೆ ನಾವೆಂದಾ॥ ೯೦॥ 90.

*

Sansára héha

ಕಲ್ಪಿಸುತ ಹಯಮೇಧ ಶತವನು
ತಪ್ಪದೆಲ್ಲವ ಮಾಡಿ ನಹುಷನು
ಒಪ್ಪಿ ಋಷಿಗಳ ದಂಡಿಗೆಯ ಹೊರಿಸ್ಯೋಽನರಸೆ ತೆರಳಲು॥
ಸರ್ಪ ಸರ್ಪ ಯೆನಲಗಸ್ತ್ಯನು
ಸರ್ಪನಾಗೆಂದಿತ್ತ ಶಾಪವೆ
ಮುಪ್ಪಳಾ ಮಹಿಪರಿಗೆ ಕಾಮೋತ್ಕರದ ಕಳವಳವೊ ॥೯೧॥ 91.

\#

ಮೃಗಮಿಥುನ ಸಂಗದಲಿ ರಮಿಸಲು,
ಮೃಗನೆ, ಮುನಿಗಳು, ಪಾಂಡು ರಾಯನು
ಕೆಗೆಯಲಸುವನು, ಶಪಿಸಿದರು: "ನಿಜಸತಿಯ ಕೂಡಿದರೆ॥
ಹೋಗುವೆ ಯಮನಗರಿಯನೆ"ನಲು,
ಸತಿಯ ಗಲಿಕೆಯನರಿದಿದ್ದು ಮನಸಿಜ
ಮಗಿದ ಖಡ್ಗದಿ ಮಡಿದನಂದಾ ಮಡದಿಯೊಡಗೂಡಿ ॥೯೨॥ 92.

\#

ದುರುಳ ರಾವಣ ಕೀಚಕಾದಿಗಳು [struck]
ಧರೆಗೆ ಪರಸತಿಯರೊಳು ಬಯಕೆಗಳನು
ಕೊರಸಿ ಕೊಂದರು ಬಂಧು ಬಳಗ ಪ್ರಾಣ ಜನ ಸಹಿತೆ,॥
ಅರರೆ ಮದನ ಜ್ವಾಲೆಯಾರನು
ಸುರಿಕರಿಯ ಮಾಳ್ಪುದು! ಮಹಾತ್ಮರು
ಬರಿಯ ಬ್ರಹ್ಮನು ಶಿವರಲ್ಲದೆ ಬಿಡರು ಮಡದಿಯರ ॥೯೩॥ 93.

\#

ಆವನಾಗಲಿ, ಸೊಬಗು ಚೆಲುವಿಕೆ
ಠಾವ ಭಾವ ವಿಲಾಸ ವಿಭ್ರಮ
ಭಾವೆಯನು ಯತಿ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಲಿ ಕಂಡು ಮೋಹಿಸದೆ,॥
ಧೀವರದಿ ದೃಢ ಚಿತ್ತನಾಗಿರೆ,
ಗೋವನಾತನು. ಸಿದ್ಧಿಸುವುದಾದು
ಕೇವಲಾನಂದಾನುಭವವದು ಮೋಕ್ಷ ಸಂಪದವು ॥೯೪॥ 94.

\#

ಉಡು ನಿಯಮಿತ್ರರು ಮಗನೆ, ಗೆಲಲರಿ
[struck] ದಧಿ ಕರಿಂಗೋ ಮಾಜು, ಕಾವೆ
ಪುಂಡರಿಯಾಕಾರದಲಿ ಪೋಷಿಸಿ ಸಕಲ ಲೋಕವನು॥
ಸದೆ ಬಡಿಗರನು ಮಾಡಿ, ಪಾದದ
ಲೊದೆದು, ದೂಳಿದ ಪರಿಯಲೆಲ್ಲವ
[struck] ಬಡಗರಾಗಿಯೆ ಮಾಡುತಿಪ್ಪರು ಬಂಡರಂದದಲಿ ॥೯೫॥ 95.

\#

Sansarahéha

ಸಪ್ತಪುರಿಗಳನು ನೋಡಿ, ಭೂಮಿಯೊ
ಳುತ್ತಮ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಮೆಟ್ಟಿ, ಸ
ಮಸ್ತ ನದಿಗಳ ಮಿಂದು, ಪುಣ್ಯಾರಣ್ಯಗಳ ನೋಡಿ,॥
ಸತ್ತು, ಮನುಜನು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವ
ಹತ್ತಿ ~~ತಲೆಕೆಳಗಾ~~ ಹಲಕೆಲಕಾಲ ಕಳೆಯುತ
ಮತ್ತೆ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಬೀಳುವ ಬುತ್ತಿ ಕೇಳಿದರೆ ॥೯೬॥ 96.

#

ಅನ್ನಪಾನವ ಬಿಟ್ಟು, ವನದಲಿ
ಪರ್ಣಶಾಲೆಯಲಿದ್ದು, ಜಲದಲಿ
ತನ್ನ ದೇಹವ ಕೊಳಿಸು, ಮಳೆ ಛಳಿಗಳಿಗೆ ಕಂಗೆಡದೆ॥
ಪುಣ್ಯಗಳನಾರ್ಜಿಸಿದ ಮನುಜನು
ಪುಣ್ಯಲೋಕವನೈದಿ, ತೀರಲು,
ತಿರ್ಗಾ ನೀರಲಿ ಕೈಯ್ಯ ತೊಳೆವರ ತೆರದವ ಭೂಮಿಯಲಿ ॥೯೭॥ 97.

#

ಯುಕ್ತ ದಕ್ಷಿಣೆಗಳನು ತಪ್ಪದೆ
ಋತ್ವಿಜರಿಗೊಲಿದಿತ್ತು, ಸಾಂಗದಿ
ಸಪ್ತ ತಂತುವ ಮಾಡಿ, ಕಡೆಯಲಿ ಸ್ವರ್ಗವನು ಸೇರಿ।
ವೃತ್ತ ಸುಚತುರಂಭೆಗಳಲೆಸೆವ ಕಿ
ಲೋಕ್ತವ ಯವನವನು ಭೋಗಿಸಿ, ಭೋಗಾ
ಸಕ್ತಿ ತೀರಲು ಕೆಡವನವನಿಗೆ ಪುಣ್ಯ ತೀರಿದರೆ॥೯೮॥ 98.

#

ಆಸನವ ಬಲಿದಾ ಸುಷುಮ್ನಾ
ನಾಸದಲಿ ನೆರೆ ನಿಲಿಸಿ, ಮೆಲ್ಲನೆ
ಲೇಸೆನಿಪ ನಿಜ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರವನೊಡೆದು ಸುರಪದದಾ॥
ಭಾಸುಮಾನದಿ ಸತ್ಯಲೋಕದ
ವಾಸಿಯಾಗಿಹ ಯೋಗಿ, ಪುಣ್ಯದ
ನಾಶ ತೀರಲು, ಮರಳಿ ಭೂಮಿಯೊಳುರುಳಿ ಬೀಳುವನು ॥೯೯॥ 99.

#

ಮಾಡಿ ಷೋಡಶದಾನವನು ಮನ
ಬೇಡಿದಂದದಲಿ ಅನ್ನಪಾನವ
ನೀಡಿ ವಿಪ್ರರಿಗೊಲಿದು, ಇಷ್ಟಾಪೂರ್ತಗಳ ರಚಿಸಿ।
ಬೇಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ಪುಣ್ಯಫಲಕೈ
ಗೂಡೆ ಪರಲೋಕದಲಿ ಭೋಗಿಸಿ
ಕೂಡೆ ಕೆಡವ ವಿಮಾನದಿಂದಪೆ, ಬಾಡಿ ಬಸವಳಿದು ॥೧೦೦॥ 100.

#

Sansárakéha

ತಿಳಿಯಲರಿಯದೆ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯವ
ಹಳಿವರಜ್ಞಾನಿಗಳು. ವೇದಗ
ಳೊಲಿದು ನಾಸ್ತಿಪಂಥವೆಂದದನಿರದೆ ನಾರುತಿರೆ॥
ಉಳಿದ ಮಾರ್ಗದಲೇನು ಫಲವೈ!
ಹಲವು ಯೋನಿಯ ಕೊಳಲಿ ಬಳಲುವ
ಫಲವೆಯಲ್ಲದೆ, ಜ್ಞಾನಿನವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಸಂಪದವಾ॥೧೦೧॥ 101.

#

ಬಹಳದುಃಖದಲಾರ್ಜಿಸಿದಯಾ
ಬಹುಕೃತದ ಫಲರೂಪಮೆನಿಸಿ
ದ್ವಿಜಪುರದ ಭೋಗಕ್ಕೆ ಸುರನರದೇಹಗಳ ಧರಿಸಿ॥
ವಿಹರಿಸುತ್ತಿಹ ಜೀವ ಸಂಸೃತಿ
ಯುಹಿತವೆಂದದ ತಿಳಿಯಲರಿಯದೆ
ಮಹಿಮೆ ಯೆಂತುಟೋ, ಮಗನೆ, ಮಾಯೆಯ ಬಗೆಯ ಬಲು ಬೆಡಗಾ॥೧೦೨॥ 102.

#

ಶೈವ ವೈಷ್ಣವವೆಂಬ ಬಹು ವಿಧ
ಭಾವಭೇದಗಳಾದ ತತ್ವದ
ದೇವತಾರಾಧನೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯದಿ ಸಲ್ಲಲೀಲಿಪರು॥
ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳೊಂದಿ ಮಾಡಿದ
ಜೀವ ಲೋಕಾಂತರದಿ ಭೋಗಿಸಿ
ಠಾವಸುಧೆಗವ ಬೀಳುವನು ಪ್ರಳಯಕ್ಕೆ ನರನಾಗಿ॥ ೧೦೩॥ 103.

#

ಅದು ನಿಮಿತ್ತದಲಿ, ಮಗನೆ, ವಿಷಯಾ
ಸ್ಪದನೆನಿಸಿ, ಬಹು ಕರ್ಮಜಾಲದಿ
ತೊಡರಿದು ಕೋಟಲೆಗೊಳುತ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡು ಸ್ವರ್ಗವನು॥
ಮುದದಲೈದಿದ ಮರ್ತ್ಯ ಭೋಗಿಸಿ
ಕುದಿಯು ಕಾಲಕೆ ಪುಣ್ಯ ಸೋರಲು
ಕದಗದಿಸಿ, ನದನದುಗಿ ನಡೆಗುರಿ ಕೊಡುವ ಮೇದಿನಿಗೆ॥ ೧೦೪॥ 104.

#

ಅಲ್ಪವಹ ಸುಖದಾಶೆಪಟ್ಟಂ
ಅಲ್ಪಯತ್ನವ ಮಾಡಿ ಕೆಡುವಾ
ಸಲ್ಪಮತಿಗಳು ಪಡೆದು ಮೋಸದಿ ಮೂಢಮಾನವರು॥
ಮೆಲ್ಪುತಿಳಿ ಮಾಯಾ ಪ್ರಬಂಧದಿ
ಕಲ್ಪ ಮೊದಲಾಗಿದ್ದವಂದಿರು
ತಪ್ಪದೆಡೆಯಾಡುತ್ತಲಿಪ್ಪರು ಸ್ವರ್ಗನರಕಕ್ಕೆ॥ ೧೦೫॥ 105.

#

Sansárahicha

ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಗಳನೆಲ್ಲಾ ನೋಕ್ಕೆಯು
ನಿತ್ಯ ಅಹರಕೆ ವಿಟನ ಯಿಡೆದೆಯು
ಮುತ್ತೆಲಿಹ ಬಾಣತಿಯು ಸೀಳ್ಳೆಯು ಕಂಗಡಂದ ದೇಶೆ॥
ವೆಥ್ರವಾಗಿಯೆ ಕೆಡು ವನಕರೂ
ಮಕ್ಕಳನೆತ್ತೆಯು ಯುಕ್ತಿ ಜೀವಸ್ತಕ್ತಿ
ಸತ್ತಕಲ್ಲದೆ ವ್ಯರ್ಥಾ ಸಂಸಾರ ಪ್ರಯಾಸವಲ ಸುಖವಿಲ್ಲಾ॥ ೧೦೬॥ 106.

#

ಈ ತೆರದಲಿಹ ಪರದಿ ಸುಖಿ
ಪ್ರಾಣವಲ್ಲದೆ ಸುಖವೇನಾದೆ
ನಾನರಿಪೆ ಕಂಗೆಟ್ಟ ಮನುಜರೆ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲಿ॥
ಸಾಧಿಸಿಯು ವೈರಾಗ್ಯವದರಿಂ
ಬೋಧಿಸು ಹಜಾನಂದ ಗುರುಪದ
ಸೇರಿಬಿರೆ ಸಂಸಾರ ಶರಧಿಯು ದಾಂಟಿ ಸುಖಿಯಹ ದಿನಗಳ॥ ೧೦೭॥ 107.

#

ಪರಮ ಪುರುಷ ಪರೇಶಪಾವನ
ಪರಮ ಗುಣಗಣನಿಲಯ ಪಂಚತ್ರಿ
ಶ್ವರ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಪ್ರಕಾಶ ನಿರಾಕಾರ॥
ಶರಣ ಜನ ರಕ್ಷಕ ಸಮಾನ್ಯರ
ವರದ ವಂದ್ಯ ಪರೇಶ್ಯ ವಿಶ್ವೇಶ
ಧರಣಿ ಕಾರಣ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ನಿಲಯ ಮೂಜಗದಾ॥ ೧೦೮॥ 108.

Kap-II

॥ಸೂಚನೆ॥

ಸರ್ವಪತಿಯೊರ್ವ ಜನ ಮಂತ್ರಿಗೆ
ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮವೆನಿಪ್ಪ ಕ್ಷೇಂಪದ
ವಸ್ತು ನಿಶ್ಚಿತವನು ವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಬೋಧಿಸಿದಾ॥

॥ಪದನೆ॥

ಭೂಮಿ ಜಲ ತೇಜೋನಿಲಂಬರ
ಸೋಮ ಸೂರ್ಯಾತ್ಮರುಮೆಗಳೆಂಬಿವು
ಕಾಮದರ ಕ್ರೋಧಮಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಜ್ಯವೆ ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಿಗಳು॥
ನಾಮ ಸಿರು ತಾವೇನ ಬಲ್ಲರು!
ವ್ಯೋಮಕೇಶನ ಪಾರ ಮರಿ ಮರಿಯು
ಶ್ರೀಮ ಕೋಮಲ ದೇಹದಿಗಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಕೋಟಿಗಳು॥ ೧॥ 1.

#

ಸುಮ್ಮಿಸಿಗಳಿಗೆ, ಮುಷ್ಟಿರಿಗೆ, ದು
ಷ್ಕರ್ಮಿಗಳಿಗೆ, ದುರಾತ್ಮರಿಗೆ, ಕುಲ
ಧರ್ಮವನು ಬಿಟ್ಟನ್ಯಧರ್ಮವನಾಚರಿಸುವರಿಗೆ॥
ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದಿರುತಿರುವಾಗ ತನ್ನನು
ಹಮ್ಮಿಸುವರ ಕೊಂದಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವರ
ದುರ್ಮದಾಂಧರಿಗೀ ಸುರಬೋಧೆಯನು ಶಿವಾಮೃತವಾ॥ ೨॥ 2.

#

ಸರ್ವನಾಶನು, ನಿಖಿಲ ಸಲ್ಲುವ
ಸರ್ವವೆಂದರಿದಿರುವ ಪರದರಿ, ವಿ
ರಕ್ತನಾಗಿ, ಸಮಾಧಿಷಟ್ಕ ಸಂಪದದು, ಮೋಕ್ಷವನು॥
ಬಯಸುವ, ಸಾಧನ ಚತುಷ್ಟಯ
ಸರ್ವಸಂಪದಯುಕ್ತ, ನಿಮ್ಮಿನ್ಗಳು
ಚಿತ್ತನಾದವಗೀ ಪೇಳಲೀಯೊಳು ಶಿವಾಮೃತವಾ॥ ೩॥ 3.

#

ಮುಕ್ತಿದರೆ ನಾವಿಲ್ಲದಿಹ ಬಲು
ಬಯಕೆಯನು ಸಾಧಿಸಲು ಬೇಕಿಹ.
ನೆಟ್ಟನೆ ಬಳವ ದಿದ್ದರೆ ತನು ಬಿಟ್ಟ ಬಳಿಕಿನಲಿ॥
ಹುಟ್ಟಿದಿಹ ನಿಪ್ಪವನು ಪಡವದು
ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗುತ್ತಮವು, ಹುಟ್ಟಿಗೆ
ಕಟ್ಟಕಡೆ ಬಹುವಿಧದ ಸಾಧನೆಯನು ಫಲವೆಂದಾ॥ ೪॥ 4.

#

ವೇದಶಾಸ್ತ್ರವನೋದಿ, ಯದರಿಂ
ದಾದ ಫಲವೇನೆಂಬರಸಾರವ
ನಾದಿಸದರ್ಕದು ಸಫಲವದನರಿಯದಡೆ ನಿಷ್ಫಲವೊ॥
ಕಾದ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಪರುಷ ವೇದಿಯು
ನಾದಿಯುದ್ದಂದದಲಿ, ಮೂರ್ಖರು
ಪದಿದುದವಿತ್ತಯವ ಮೂರ್ಖರು ವಿರಕ್ತಿಯೋದಿತಲಿ॥ ೫॥ 5.

#

Tvampada nirdésha

ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವೆಂ
ಜೊಂಮೃತ್ರಿತಿ ತಾನಾ [struck out] ರುವಿರಲ್ಕೆ
ಬ್ರಂಹ್ಮವನು ನೆರೆ ತಿಳಿಯಲರಿಯದೆ ಸಂಶಯಮಡೆಯುಂದಾ॥
ಕರ್ಮಕಿಂಕರರಾಗಿ, ಬರಿದೇ
ಜನ್ಮ ಜರೆ ಮರಣಾದಿದುಃಖವ
ನೊಂದು ಬಳಲುವರಾತ್ಮಕ್ರತದುಷ್ಕರ್ಮಫಲದಿಂದಾ॥ ೬॥ 6.

#

ಆಕ್ಷವಿಧ್ವಂಸ [struck out] ಯೆಂ
ಧ್ಯೇಕರದಿ ಶ್ರುತಿ ಸಾರುತಿರಲ್ಕದ
ನಾಕಕರಿಯದೆ, ವಿಷಯಲಂಪಟರಾಗಿ ಕೆಡುತಿಹರು॥
ಸ್ವಾತು ಸೋಗೆಯು ಮೆಲುವದಲ್ಲದೆ
ಪ್ರೀತಿಯುಂಟಲಿ, ಶಿಕ್ಷಿಸವಿಪ್ಪದೆ!
ಪಾತಕರಿಗ್ಯಾಕೆ ಯೋಗ, ಸಹಜಾನಂದ ದೊರಕುವದೆ॥ ೭॥ 7.

#

ದಾನವನು ಸತ್ಪಾತ್ರದಲಿ, ಸಂ
ತಾನವನು ಪತ್ನಿಯಲಿ, ಯಜ್ಞವಿ
ಧಾನವನು ಸಾಂಗದಲಿ ಮಾಡಲು, ಸ್ವರ್ಗಫಲವಹುದು॥
ಸ್ವಾನುಭವ ಸಂಸಿದ್ಧವಹ ಸು
ಜ್ಞಾನದಿಂದವೆ ಮೋಕ್ಷವಲ್ಲದೆ,
ಜ್ಞಾನವಿಧಿ! ಮೋಕ್ಷವನರಿಯದೆ, ಮುಕುತಿಯಿಲ್ಲೆಂದಾ॥ ೮॥ 8.

#

ಕರ್ಮಗಳು ನೆರೆ ಕಳ್ಳದಾಗಳು.
ಧರ್ಮಗಳು ಯಿದಕೆ ವಿತ್ತು. ತಿಳಿಯಲು
ನಿರ್ಮಲಾತ್ಮಜ್ಞಾನಸಾರವೆ, ಕೇಳು, ಅಪರಂಜಿ॥
ಬ್ರಂಹ್ಮಾನಂದೆಂಬುದೇ ಸೋಹಂ
ಹಂಸದೇ, ನಿಜ ಮುದ್ರೆಯು [illegible]
ಸಂಪದವು, ಲೋಕಾನುಮತವೆಲೆ, ಮಗನೆ, ಕೇಳೆಂದಾ॥ ೯॥ 9.

#

ತನ್ನ ತನ್ನೊಳು ತಿಳಿವುದದು ಸಾ [struck out]
ಮಾನ್ಯವೇ? ಪೂರ್ವದಲಿ ಮಾಡಿದ
ಪುಣ್ಯಫಲವದಗದೆಯು ದಾರಿಗೆ ದೊರಕುವಲ್ಲದಗೆ.॥
ಮುನ್ನೆಲ್ಲಂಬರು ಬ್ರಂಹ್ಮವಿದ್ಯವ
ನಿರ್ಣಯಿಸಲರಿದೆಂದು ಲೌಕಿಕ
ರ್. ಇನ್ನು, ಕೇಳ್, ಅದನರಿವುದೇ ಕನಸುನ್ನತದಪದವಿ॥ ೧೦॥ 10.

#

Tvampada nirdésha

ಬಾಯ ಬ್ರಹ್ಮವನು ನುಡಿದ ಮಾತ್ರದಿ
ಮಾಯೆ ಅಳಿವುದೇ? ನಿಜ ಸುಖವು ತನ
ಗಾಯಿತೇ? ಕತ್ತಲೆಯು ಮನೆಯೊಳು ದೀಪ ನಾ ಕೇಳುವನೂ॥
ಬಾಯ ಬಿಡಲು, ಇಂದಳ ಕತ್ತಲೆ
ಹೋಗಿಯು ಕೇಳಯ ದರಂತೆ ಅನುಭವ
ದಾಯಿಶಿಕೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಜನಿಸದೆ ಬಾಯಲರುವಿಲ್ಲ॥ ೧೧॥

#

ಶ್ಲೋಕಪಂಚಕಗಳನು ಪಠಿಯದೆ
ಪಾಠವಂಟವು ಪರಿಹರಿಸದೈ,
ನೀ ಶಿವನು ನೀ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ಪದೇಶವನು ಮಾಡೆ॥
ಆ ಶಿವನು ಕರೆಯೆ ರಸಿನಂದದಿ
ಘೋರಿಯೂಗುಳ ಬದ್ಧನಾಗಿಹ
ಲೋನಿಸಿವಿಪ ನಿಜ ಸುಖವ ಪಡಿಯದೆ ಮುಕ್ತನೆಂತಹನೂ॥ ೧೨॥

#

"ಎಲೆ ಧನಂಜಯ! ಸರ್ವ ಧರ್ಮವ
ನುಳಿದು ತನ್ನನೆ ಭಜಿಸು! ನಿನ್ನನು
ತೊಲಗಿಸುವೆ, ಪಾಪದಲಿ ಮುಣ್ಗುವನ ನಿಶ್ಚಯ ಸಲಹುವೆನು॥
ಹಲವು ಕೋಂಟಿಗೆ ಪಾರದೋಂದೈ
ಬಲುವಿಡಿದು ಹಠಿಗೈವುದೆಂದೈ
ತಿಳುಹಿದನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಗೀತಾ ಪರಿಸಮಾಪ್ತದಲಿ॥ ೧೩॥

#

ಪರವಿಡಿದು ಬಹುವಿಧದ ಮುಕ್ತಿಯ
ಗತಿಗಳನು ಪೇಳಿವಡದೆಲವು
ಪ್ರೀತಿಯೊಳಿತ್ತ್ರಿಯ ಕಾಲುಕಲ್ಪಿಯ ಕಾಲದೆಂ[illegible]ಂತೆ॥
ಅತಿಶಯದ ಗೋಪ್ಯರವ ಪ್ರುದೆ?
ತ್ರಿಶಿವಿಹಿತ ಸಾಯುಜ್ಯ ಮುಕ್ತಿಗೆ
ಇತರ ಮತಗಳು ಸರಿಬಹವೆ? ರುಕೆ ಯೋಗಿ, ಕೈಶಂಪಾ॥ ೧೪॥

#

ಸ್ವಾನುಭವ, ಗುರುವಾಕ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರ
ಜ್ಞಾನವಂದೈ ಪರಿಯರಿದುನಿ
ಧ್ಯಾನಿಸಿಯೆ ನಿಶ್ಚೈಸಿ, ನಿರ್ಗುಣವಾದ ನಿಜ ಪದವಾ॥
ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರು ಶಿಶೆ, ಸಮಾಧಿಯ
ಮೌನ ಮುದ್ರೆಯ ಧರಿಸಿ ಮೆರವಿಹ,
ಮೌನನಿಧಿ, ಮದನಾರಿಯೆನಿಸುವ ಮಾರ್ಗನವಲ್ಲಾ॥

#

Tvampada nirdésha

ಬಾಲ್ಯವಾರ್ಧಕ್ಯದಲಿ ಯಿಲ್ಲೆನಿ
ಸಿಲ್ಲ ತನಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ. ಯವ್ವನ
ದಲ್ಲಿ ತನ್ನಾಧೀನವದು ಸ್ವಾತಂತ್ರವುಳ್ಳಲ್ಲಿ ॥
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಸಂಸೃತಿಯ ತೊಡ
ಕೆಲ್ಲವನು ಸಡಲಿಸಿ ಕ್ರಮಾಳದ
ಬಲ್ಲ ಗುರುವನು ಸೇರಿ ತತ್ವನು ತಿಳಿಯಲುವ ಮುಕ್ತ ॥ ೧೬ ॥ 16.

#

ಅದು ನಿಮಿತ್ತ್ಯಲೇಸಾಗನೆ, ಸದ್ಗುರು
ಪದಪಯೋಜವ ಸಾರಿ, ಶಾಸ್ತ್ರವ
ವಿಧಿತವಾಗಿಯೆ ಕಿಳಿದು ಮನದೊಳಗಿರದೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಾ ॥
ಮುದದಿ ವಿನಯೋಕ್ತಿಯಲಿ ಸ್ವಾಂತೆ
ಳಿದರೆ, ಅನಕೂಲಿಸುವ ಪದಪವ.
ಗುದಮಲಾತ್ಯಸ್ಥಾನ ಕೇಳದರಿಂದ ಸಿದ್ಧ ಮುದೂ ॥ ೧೭ ॥ 17.

#

ಕೇಳು ಶಿಷ್ಯ! ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೃಶ್ಯ ತೋರುವ
ಹೇಳುವೆನು ಶ್ರೋತ್ರ! ನೇತ್ರ
ಕೋಳಿಯ ವಿಭಾಗದ ವಿಭೇದವ, ಪಂಚ ಕೋಶಗಳ ॥
ಕೀಳೆನಿಪ ಮೆತಖಂಡನಂಗಳ
ಸ್ಥೂಲ ಮೊದಲದ ತನುವಿನ ಳಾತೆಯ
ಮೇಲೆ [illegible], ಮುಖ್ಯವಂದಾ ॥ ೧೮ ॥ 18.

#

ಕತ್ತಮುಸಿಯಿಂದೆಂಬ ನಾಮದ
ಉತ್ತಮದ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥವನು ಗುರು
ವಿಸ್ತರಿಸೆ, ಪರತತ್ವದನುಭವ ಪಕ್ಷವಾಗಿಹುದು ॥
ತತ್ವ ಮೊದಲಹ ವಾಕ್ಯವಲವ
ನುತ್ತರಿಸಿ, [illegible], ನಿಜ ಸುಖ
ವೊತ್ತ ಮೊಕ್ತದಿ ತೋರುತಿ[illegible]ದ್ದೆ, ಮಗನೆ, ಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೯ ॥ 19.

#

ಗುರುವೆ ಬಿನ್ನಹ! ಜೀವಪರಮರ
ಪರಿಯದೆಂತು ತಿಳಿ? ವಾಚ್ಯಲಕ್ಷ್ಯದ
ತೆರನದಾವುದು? ಲಕ್ಷಣೆಯೆಲದಕ್ಕೆತ್ತುವಂತಹುದು ॥
ವೆರದು ತನುವಾನಾಯಿತೇಳ್ವರೆ
ದೊರತಿತೆಂತಕ್ವಿತನಿಜಸುಖ?
ವರಿದಲಾ ಸಂಶಯವ ನೆರೆ ಪರಿಹರಿಸ ಬೇಕೆಂದಾ ॥ ೨೦ ॥ 20.

#

Tvampada nirdesha

ಸಚ್ಚಿತಾನಂದೈಕರಸವೆ
ತುಚ್ಛಗೊಂಡಿರದಾಗಿ ತನ್ನೊಳು
ಹೆಚ್ಚುಕುಂದಿನ ಹೆಸರ ಭೇದಭ್ರಾಂತಿಯಾಗಿರಲು ॥
ಅಚ್ಚರಿಯುದೆನಗಾಯಿತು. ಕರುಣಿಸು
ಸಚ್ಚರಿತ ನೀನೆನಲು ಮುನಿಪತಿ
ಮೆಚ್ಚಿ ಮನದಲಿ ಮಗನ ಮಾತಿಗೆ ವರದು ಹೇಳಿದನು ॥ ೨೧ ॥ 21.

#

ಜೀವ ಕಾನಾರೆನಲು, ರಮ್ಮನ
ಭಾವವನುಳ್ಳವನೀಕ್ಷೆರನು ಮೂಢ
ಯಾವಿಲಾಸ ವಿಚಿತ್ರ ರೂಪನು ಪಾಚ್ಯವಿವ ತಿಳಿಯೊ ॥
ಈ ವಿರೋಧಂಗಳನು ಕಳೆಯಲ್
ಕಾವ್ಯಪದವು ಲಕ್ಷ್ಯವಾವ ಕೇಳಿದನಿ
ಜಾವ ಬೋಧವು ಲಕ್ಷ್ಯ ವಿಗಡೆಯಂದೆಂ ಬುದ್ಧಕ್ಷ್ಯಾಧೆ ॥ ೨೨ ॥ 22.

#

ತತ್ವಮಸಿ ಯೆಂದೆನಿಸುವೀ ವಾ
ಕ್ಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ವಿರೋಧವಾಗಲು
ಮಿಥ್ಯವನು ಕಳಕಳದು ಪದಗಳ ಶೋಧನೆಯ ಮಾಡಿ ॥
ತತ್ವಪದ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥವನು ಮಿಗೆ
ಸತ್ಯಲಕ್ಷಣೆಯಿಂದಲರುಹಿಸೆ,
ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮರೈಕ್ಯವ ಸಿದ್ಧಿಸುವದೆಂದಾ ॥ ೨೩ ॥ 23.

#

ಅಂದು ತುಂಗೆಯ ತೀರದಲಿ ವಟು,
ಇಂದು ಗಂಗಾ ತೀರದಲಿ ಯತಿ,
ಯೆಂದಡೊಬ್ಬನ ದೇಹ ಮಾತ್ರದಿ ಲಕ್ಷಿಸಿದ ತೆರದಿ ॥
ಅಂದು ಇಂದೆಂಬೆರಡು ಭೇದವ
ನಂದ ಲಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ಕಳದುಳಿ
ದಂದ ಖಂಡದ್ವೈತ ನಿಜಸುಖ ಲಕ್ಷವೆನಿಸುವದು ॥ ೨೪ ॥ 24.

#

ಪದಗಳರ್ಥವ ಶೋಧನೆಯ ಮಾ
ಡಿದರೆ ನಿಜವಾದುಳಿವುವೆನಲು ಪದವು.
ವಿದಿತವಾಗಿರೆ, ಹಂಸ ನೀರಕ್ಷೀರ ಭೇದವನು ॥
ಮುದದಲಿ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವಂದದಿ
ಮೊದಲು ಲಕ್ಷಣ ಸಾಧಿಸಿಯೆ, ಕೇಳ್
ತ್ರಿದಶಲ್ಲೈಕ್ಯವ ಪಡೆಯೆ ನಿತ್ಯಾನಂದವಹುದೆಂದಾ ॥ ೨೫ ॥ 25.

#

ಶೃಂಪದದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ವರಾಭಿಷ್ಟ

ವಿಂಪಿ ನಿಂದು ದ್ರು ಪ್ಪುನಿತೀರವಾ
ರಂಪ ಕಿಯದ ನಿಲ್ಲಿಸುವಕಿರನನು ಕಿಳುವ ವೆನು ನಿನಗೀ ॥

ಸೊಂಪಿ ನೀರ ನುಹಾರ ದುಷ್ಟದಿ
ಸಂಪ್ರಕಿಯ ಕ ಶ್ರಾಷ್ಟಿದ್ರುಸ್ತದು
ವೆಂ ಪದ ಮೋಗಲಾ ದುಷ್ಟ ದ್ರುಷ್ಟವ ಲಕ್ಷ್ಮಿಸುವ ಕೆಂದಾ ॥೨೬॥

ಆ ವ ದೊಂದ ದಿರಿಷ್ಮಿ ಕೋರಮಾದ
ದೇವಿ ತಾರಿನೆ ದ್ರುಸ್ತ ವೆ ನಿಮದು
ಶ್ರಾವಿ ಹುಕಲದ ಕಾಂಬುದೆ ದ್ರುಶ್ಯೆಂದು ಹೇಳುವವಾ ॥
ಯಾವಿ ಧದವಿದೇಹ ದೊಳ ಗೊಳ
ಗೆವಿ ದ್ರುಷ್ಟುಶ್ಯಗ ಲಿಗಾಡೀವಿ ದ್ರುಸ್ತ
ಕೆವಿ ದ್ರುಷ್ಟ ಗ್ಸೋಕ್ತವನು ಸಂಪಾದಿಸುವಕೆಂದಾ ॥೨೭॥

ಕ್ಷೇಳು ಹುಕರೂ ವಗಳು ದ್ರುಷ್ಟಿ
ಗ ಲಾ ವಿಸುವ ಕಾಬಿಕ್ಕೆ ದ್ರುಷ್ಟುವಿ
ಕಾಲ ತೊಡನ ದ್ರುಷ್ಟವದ ನರಿದಿಪ್ಪುಮನದ್ರುಷ್ಟ ॥
ಮೋಳ ವಾಮನ ದ್ರುಷ್ಟ್ಯಾ ಮನ
ದೇಳಿಗೆ ಯಬಿಪಿಗಳ ವಕಂಕಿಯ
ಮೂಲ ದ್ರುಷ್ಟ ದಕಿಂದ ದುಷ್ಟ್ಯಳಗಿಲ್ಲ ನೂತೆಂದಾ ॥೨೮॥

ನೀಲ ವೀಕವ ಕೀವರ ಕ
ಸ್ಥೂಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕ್ರುತಿಬೋಧ ನಿತವಿ
ಕಾಲ ವರರೂಪಗಳು ಬಲುವಿದವಾಗಿ ದ್ರುಷ್ಟಗಳಾ ॥

ಅರಿದು ವರವ ಕಂದವನುಗಂ
ಪ್ರುಳ ದಂದರಿ ಕಾಲು ನೀಕ್ರಿವೆ ~~[illegible]~~
ಹೇಳುವರು ದ್ರುಶ್ಯೆಂದು ಹುಕ ಯೋಗೀಂದ್ರಕೇಳಿರಾಧ್ಯರು ॥

ಅಂಧ ಮಾಂದ್ಯ ಮಾಪ್ಪೈ ಪಿದೇರದ
ಬೊಂದಿ ಕೋರುವ ಲೊಡನ ವಿವಳ
ವಂದವಾಗಿ ಯಿ ದ್ರುಷ್ಟವದ ನರಿದಿಪ್ಪುಮನದ್ರುಷ್ಟ ॥
ಪುಂದು ಹೆ ಳುವ ಕರಳ ವ ಕೊಷ್ಟಗ
ಲಿಂದ ಕಾ ಮೊದಿಗಳಸುಯುದಿನ [illegible]
ಘಂದವ ಹಮನ ದ್ರುಷ್ಟಿ ದ್ರುಷ್ಟರ ನರಿವರು ಯಾರಿವಾ ॥೨೯॥

ಬುದ್ಧಿ ಮನ ವೆಂಬೆರಡು ರೂಪನು
ಶುದ್ಧ ಬೋಧ ಸ್ವರೂಪನ ವಂದೇ
ಬುದ್ಧಿ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ಶುದ್ಧವು ಮಾನಸವಾಪಹಂಬಲೂ ॥

ಬುದ್ಧಿ ಮರೆ ಬರದು ಮರೆ ಬರಾವನ
ನಿಧ್ಯಾನದ ಲಾಭವ ರವೆ ಯರಿವೆಯು
ಬದ್ಧ ರೂಪವ ನಾಶವು ದಿಢ ಬದ್ಧಂದೆನಿಸಿ ಕೊಳುವವರೂ ॥೧॥

ದೇಹದಿಂ ಬಿಡಿಯಬಾರ ಧಿಕವ
ದೂಡಿ ಸತ್ಯಂದಿ ಯುಗಳಂದ
ದೇಹ ಮನ ಬುದ್ಧಿ ಪ್ರಮನದಿಂದುತ್ತಮವು ಬುದ್ಧೀ ॥
ಮೋಹ ಬುದ್ಧಿ ಯುನಲಿ ಪಗಾಕ್ಷಿ ಯು
ಸ್ನೇಹ ಪೆನೆಸು ವಸ್ತು ಸ್ವಗತ್ಮನು
ದೇಹ ರಹಿತನು ಶಿವಯು ಬುತ್ತಮನಾಕ ನಾಂದಿಲ್ಲಾ ॥೨॥

ತಿಲಾಕ ವ ಲಪ ಬಾಧ್ಯ ಹಂಕಾರಿ
ಗಾರಿತರುವವನು ದೇವಿದ
ಶ್ರಾವಣಾದಿಂದ್ರಿಯವು ಕಾರ್ಯ ನಾದಿ ವಾಯುಗಳು ॥
ಬೇಕನಾ ದ್ಯಾಶಿ ದುಃಖ ಸುಖ ಸಂ
ಪ್ರಾಕಟ ಜಾಡ್ಯ ಕವೆ ಬವ
ನಾಶ ಮನ್ಯ ರಷ್ಟೇಶವೆಂದದ ಹೇಳುತಿಹರೆಂದಾ ॥೩॥

ಯುವಿಧರ ಕ್ಷೇತ್ರವನು ಬಲ್ಲವನಾವ
ನ ವಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನೆ ನಿಸುವ
ದೇವ ಶಿವ ಯಜ್ಞೇಶ್ವರ ಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಿನವೀ ॥
ಜೀವ ಶಿವರ ಸರ್ವ ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮನು
ಕೇವಲ ಚಿದಾನಂದ ಮಯನಾ
ಭಾವ ಸಹ ಜಾತ್ಮೈಕ ನಿಜವರು ಮನನೆಕೆಳೆಂದಾ ॥೪॥

ರ ಸು ವಿನೋದ ನನು ಲಷು
ಬನೋ ಭಗಿಹ ಮನ ವತನಕ
ಕ್ಷಣ ನೆನಹ ನವಿ ಹ ಮಿಸ್ರ ವಿನೋದಗೆ ನಿಜಗಾಕ್ಷಿ ॥
ಯೆಂಗಿ ಇಕೊಂಡಿಹ ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮನ
ಘನ ವಿವೇಕ ದಿಶೆಯದ ನಾಶ
ಭನಿ ಹುವನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಕರೂಪವ ಕೊಳುವವರೂ ॥೫॥

ಸಾ ವ ಯ ವ ಯೋಗನು ವ ಜಡ
ಪ್ರ ಪ್ತಿ ವ ಲಂಬನವನ್ನು ಮಯನ
ಕ್ಷಾ ವ ವಿಶ್ವ ಕಿಯನ್ನು ಗಿಡು ಬಾಲ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಯುತಿ॥
ಮಾ ದಿ ಕೋಂ ಡಿ ಕು ದಡಕ. ಶಕಪೆದಖಾ
ವ ದ ದಿ ಕ್ರೋ ರಕ ನದಿ ನಮ ಖಾವಿಸಲು ಭಾರಿ ೩೬ 36
ಸ ದ ಪಾ ತ ವ ಮನನಿ ಕೈಗಿಂದಾ॥

ನಿ ಡೆ ಯವಿ ಕೆ ಡ ಬಿಪ್ಪು ದಾಕ್ಷ್ಯ
ಯೆ ಕ್ಕ ಡ ದು ಸಂ ಚರಿಸು ಕಿಪ್ಪಿದು
ಜ್ಯೋ ತ್ರಿ ರ ಸು ಕೊಲಗಿದರೆ ಕಷ್ಟ ಪ ಯುವಾಗಿ ಕುದಾ॥
ಬ ಕ್ಕ ವೆ ಲ ನರ ವೂಂಗಳ ಮಾದ
ಬ ಕ್ಕ ಬಿಂದು ಗಂಧ ವಹು ಜೆರು
ಮೋಕ್ಷ ಪೂರಕ ಖಾಂಡ ವಿಕನು ಪತ್ತು ವ ವಿದೆಂದಾ॥ ೩೭ 37

ಯೊಲು ನರಂಗಳ ಮುಚ್ಚಿ ವಂದೆಯು
ಮ ಲ ವಲಾದವು ಕಾಯರತ್ನವೆ
ಬು ವಿ ದುನೆತ್ರರು ವೂಂಗಳ ಮಾಗ ಗಾದವರ ರಿಂದಾ॥
ಲ ಲ ನೆಮರುಷ ಪ್ರಕಿ ಯೆಂಬುರು
ಕಿ ಗಿ ಬುಲವ ಬುವಕೆ ದವಲ್ಲರೆ
ಮ ಲ ದ ಜಂಗ ಮ ಖಾತವಿಕನು ಪಾಕನತ್ರಿಂದಾ॥ ೩೮ 38

ಯೆತಿ ವಿ ಪ್ರ ಮಿಸ ಲದೇಕೆ ಕಂದೆಯು
ಮ ಲ ವ ಲಾ ವಮ ಕರಿ ನಿ ಬರಿದೇ
ಬ ಳ ವಿ ಸ್ಥ ಲ ಕು ವೆನೆಂದು ಬಗಮರು ಮಾರುಗಳ ನವಗನೆಲು
ಕಿ ಗಿ ದು ನೋಡ ಲು ವೊಂಗ ವೊಂನರ
ಜ್ಯೋ ತಿ ಯ ನೇತ್ರರು ಬ ವಿ ಬವಿದು ಕನು
ಚೆ ಳ ದು ವೃದರ ವಿರಾಯ ಹೊಲಿ ಹೊತಿ ದೇಹಕಾ ನಲ್ಲಾ॥ ೩೯ 39

ಯೋ ಗ್ಯ ಪ ರಿ ಯವಿ ಕೋರ್ವ ಕನು
ಪೋಗ ದ ವಿ ಕಾನೇನೆಂದು ಬಗ ಳಾ
ಯಾ ಗ ಬಂದ ವಿ ಕ್ಕು ಯಾಡಿ ನಿಲ್ವ್ಯ ಥಾ ಯನುಕಾ॥
ಬೂ ಕ ದಿ ರದ ಮೋ ಕ್ಷ ಸಾಕಾ
ಪಾ ಕ ವನು ನೆಕೆ ಹರಿಯುವನನ
ಖಾ ಗ ವನು ವೂರುವರು ಚ್ಯೆತ್ರಕನ್ನದವಿ ~~ಕೈ~~ ನೀಗೆ ಗಿಂದಾ॥ ೪೦

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ೪೫ ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ೪೬ ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ೪೭ ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ೪೮ ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ೪೯ ॥ ... ॥ ೫೦ ॥

ಋಣಿಸುವಿಧವಾಗಿರ್ದ ಪ್ರಾಣಿಗ
ಳನಿಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳಿಂದ ತಿಳಿದಿರ್ದ
ಘನವಿವೇಕದಿ ನಡೆಸಲು ವರದಪ್ಪಿ ಮಮತೆಯನು ॥
ನೆನೆ ಯುಳಿದಕೆ ನಿಮಿತ್ತಕಾರ್ಯ
ವೆನಿಪ ನಿಃಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗಾ ವಸ್ತು
ನನ ಘನಿಂನೊಳು ಕಂಡು ನೀನೆಂದದನು ಬಿಂಡಿಸಿದ ॥ ೪೬ ॥

ಶ್ರೋತ್ರ ಶಬ್ದವನೆ ನೇತ್ರ ರೂಪದ
ಗಾತ್ರವೆ ಸ್ಪರುಶವನು ಜಿಹ್ವೆ
ಸೋತ್ರರದ ಗಂಧವನು ನಾಸಿಕವರಿವ ದಿಂಕ್ರೈನೇ ॥
ಮತ್ತೆ ಕೇಳೊಂದೊಂದು ವಿಷಯಕೆ
ಪಾತ್ರವಿಕ್ಷೇತ್ರಾದಿಗಳು ಕ
ವನಿತೆ ಸಾಕ್ಷಿಕ ನಾತ್ಮ ಋತ್ರಿಯವಾತ್ಮನಲ್ತಿಂದಾ ॥ ೪೭ ॥

ಕಂಡ ಕಂಡ ಯ ವಿಷಯಂಗಳನು
ಮನ್ನಿಸಲು ಬೇರರಿವ ಸದಧದಿಂ
ಖಿಂನವಿಷಯ ಯನಗಳದ ಶ್ರೋತ್ರಾದಿಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ॥
ಕಂಡ ನಿಜ ರೂಪುಳ್ಳ ಸಾಕ್ಷಿ
ಕಂಸ್ಥ ವಸ್ತುವೆ ಯೋಗಿ ಜನರು
ಸ್ವಸ್ವ ಸಾಧನ ವಿವಕ ಬೆಳ್ಕಿಸಿಗಳಾತ್ಮ ನಿಂದ ರೂಪ ॥ ೪೮ ॥

ಮನ ವಿಕಂಸ್ವಯ ರೂಪ ಬುದ್ಧಿಯ
ನೆನ ಘನಿತ ಯರೂಪ ಚಿತ್ತದ
ಘನ ಕಿ ಬೊಧ ಕಾಲಾ ನುಭವ ಕ್ಷಾಂ ಸ್ವರ್ಗ ರೂಪಾಗಿ ॥
ಕನು ವಸ್ತು ಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಾದಿಯ
ಲನಿ ಕರ ವಿರಾನೆಂಬ ಬ್ರಹ್ಮನ
ದನು ಕಲಿ ಗಿ ಕ್ಷೋರಿಪ್ಪದರಿಂದಾತ್ಮನಲ್ತಿಂದಾ ॥ ೪೯ ॥

ಬುದ್ಧಿಸುಖದುಃಖ ಕ್ಷೆ ಮೊದಲ್
ಗಿ ರ್ದನವ ವಿಧ ಗುಣಗಳಿವ
ರ ಹಿರ್ದ ಗುಣ ವೆಯೊಂದೆನಿಸಿ ಕರ್ತೃ ಕ್ರಿಯಾಗನದ ॥
ಬುತ್ತ ನಾಗಿ ಕ ಪರಕೆ ಕೊಳುಲು ಕ
ಪಕ್ವಲಿ ಯೊಳಿದೆ ಯಾದು ವಿವಿಯಾ
ಶಿ ಕ್ರವನು ಕಿಳಿವ್ಯಾಪಾರಕ ಸಾಕ್ಷಿನಲ್ತಿಂದಾ ॥ ೫೦ ॥

ಸ್ಥಿರಚರವಿಸ್ತರದೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು
ಹರಡಿ ನಿದ್ರೆಯ ಲಹರಿಗುಸಿರೆ ನಿ
ಹರಿಹರ ಸುಖಿಲು ಪ್ರಸ್ಥಿಸಿ ಪೋಗಿ ಸಮರೆ ವಿದ್ಯೆಯಿಂ ॥
ಮರಳಿ ಜಾಗರ ವೆಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂ
ಪರಿಹರಿಸಲಾನಂದವರರಿಂ
ನಿರತಿಶಯ ನಿಜನಿಷ್ಠೆಗಳ ಜಾಪಂದ ವಿಶ್ರಿಂದಾ ॥೩೧॥

ಯಾತರೀತ ಪ್ರಮುಖ ವಾಗಿಹ
ಕ್ಷೇತ್ರಪಂಚಕ ಪಾತ್ರನತಿನೆ
ಯಾತರೀತಹ ಧಾತ್ರನೆಂತಿಹ ನೆನಯಿಸೋಧನೂ ॥
ಯಾಸ ಕಲಕರ ಣಗಳ ಮಾರಿಹ
ಕೆ ಪ್ರಿ ತವ ತಿಳಿ ಪ್ರಪ್ನಗಾಹುವ
ನೀಶ್ರು ತಿಸುಡಾಜರೆವರ ಬ್ರಾಹ್ಮಂದುನಾರಿದವೂ ॥೩೨॥

ಕ್ಷೇಳುಹುಕ ನೀಸ್ವೈದುಪದರದಜೀಲ
ಜೊಳ ಗಿಹರತ್ರದಂದದಿ ಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮ
ಗಳಾ ದಶೋಶೆಗಳೊಳಗೆ ಥಳಥಳಿಪಾ ॥
ದಾಳಿ ಸುತ್ತಿಹ ಪ್ರಿಶ್ನಗಾತ್ಮನ
ಹೇಳುವರು ಸಚ್ಚಿತ್ಸುಖೈಕನಿ
ರಾಳ ನಿಸ್ಸಗ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದದ ಬಲ್ಲಯೋಗಿಗಳೂ ॥೩೩॥

ಕನು ಮನಃ ಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಂಗ
ಳನ ರಿತನಾತ್ಮಗಳೆಂದು ಪ್ರಾಪ್ತ
ತ್ಮನು ಖವಗಳಿ ಸಿಕ್ಕುವಾಗಿಯೆ ಕೊರುವಾತ್ಮನವಿಳು ॥
ತನ ಯುಕ್ತಿಗಳೋಪಿಸುವರೀ
ತನು ಉಮೊದಲಾಗಿ ದರ್ಶೆಯವ
ಬಿನುಗರಹ ವಾದಿಗಳು ಯುಬುಲ ಪ್ರತಿಪರಾಯಣರೂ ॥೩೪॥

ಸರ್ವ ವಲ್ಲದ ಶಬ್ದ ವಿರಲಾ
ಸರ್ವ ವೆಂಬಾ ಶೋಷಣಾವದೆನಿ
ಸಿಪ್ಪ ದದ್ಯಾತೋಪವಾಪರಿಕಲ್ಪಿತಗಳಾಗಿ ॥
ಕೊರ್ವ ರಾತ್ಮ ಗಮಾಹವಲ್ಲರ
ಸಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮವಿ ಕಲ್ಪಿತಗಳಾ
ಗಿಪ್ಪ ನಾಕುವ ನೆರದು ಬಗೆವರು ಮಾನೆವಾದಿಗಳೂ ॥೩೫॥

ಕೆಲರು ಪ್ರಾಕೃತರೆಂಬರಾತನ
ಕೆಳೆಯೆ ಮಗನೆಂಬುತ್ತ ಶುಕಶಿವೆ
ಗಳದ ಕಂದೆ ಯಶೋದೆ ಮಗನೆಂಬುತ್ತ ಮಗನಳಿಯೊಳ್ ॥
ಅಳಿದೆಕಾನೆಂ ಬನುಭವವಿರ
ಲ್ಲಿಲೆ ಮಗನೆ ಮನನಾಕೃನೆಂದೇ
ಹಿಲು ಬುವರುದು ಬಾಲದ ಕುಕೃಪ್ರನ ಭವಗಳಿಂದಾ ॥೫೫॥

ಅಂನಮಯಮಾನ್ಯನಮೊದೆ
ನನ್ನೆ ಶುಕಶಿ ಮಗನೆ ಬಿಷ್ಣೆ
ಕೃನ್ನ ಕದಕಿ ಕ್ಷಿತ್ರ ಜೊಡುವನೆಂದೆನಿಪ ವೃತ್ತಿ ॥
ಕನ್ನ ಕೃಷ್ಣ ಗಾಸ್ತ್ರೀಲ ನೆಂಬುವ
ನನ್ನ ವನು ಭವ ವಿರವಿಕೇಳ್ಪಂ
ಪನ್ನ ಕನು ವೇನಾತ್ಮ ನೆಂಬುರು ಕೆಲರು ವಾದಿಗಳು ॥೫೬॥

ಕೆಲರು ಬ್ರಾಹ್ಮಕ ವಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು
ಕಲಹಿ ಹಿಹೆ ವೆಂಬ ಶುಕಶಿ ಕಾನು
ಯವೀಳ ಡದೆ ಗಳ ವಿಷಯವ ನರಿಯನೆಂಬುತ್ತ ॥
ಕಿಳಿಯ ಕಾಣಿನ ಕಾವ ನೇನನು
ಹುಳಿದ ನೆಂಬನು ಭವದ ರಿಂದ್ರಿಯ
ಗಳನೆ ಯಾತುಮನೆಂಬ ಕೆಲರು ಮಗನೆಕೆಳಿಂದಾ ॥೫೭॥

ಮತ್ತೆ ಕೆಲಬರು ವಾದಿಗಳು ಕೇಳ್
ಉತ್ತ ವಿಪಶಿ ಪ್ರಾಣ ನಾತ್ಮನೆನುತ
ಶುಕಶಿ ಯೇ ಪ್ರಾಣಮಯ ಮಾತ್ಮನ ವೆಂದೆನಲು ॥
ಮೊತ್ತ ವಿಂದ್ರಿಯ ಪವರ ಕಥದಿಂ
ದರ್ಥಿ ಸುವ ಕೆಂಬುತ್ತ ವಳನಾ
ಕತ್ತ ಯಾಕೆಂಕೃಷ್ಣ ವೆಂಬನ ಭವವದಾಗಿರಲು ॥೫೮॥

ಕನೆ ಯ ಕೆಲಬರು ವಾದಿಗಳು ಕೇಳ್
ಕೃನವೆ ಯಾತುಮ ನೆಂಬರೆಂತೆಸೆ
ಮನೋಮಯ ನಾತ್ಮನೆಂಬ ಶುಕಶಿ ಸುಷುಪ್ತಿಯಲಿ ॥
ಮನವ ತಗ ವಿಪ್ರಾಣ ವಿದ್ಯ
ಕನ ವರಿಯದೆಂಬುತ್ತಿ ನಾನಿದ
ನೆನೆಯ ನೆಂಬನು ಭವ ವದಾಗಿರಲು ॥೫೯॥

ವಾರಿಗಳು ಬಾಧಿರರು ನುಡಿವರ
ಸಾಧರದಿ ವಿಜ್ಞಾನಮಯನೆಂ
ದೊಂದುವಡ್ಡಿಕೆ ಕರ್ಶಾವಿಲ್ಲದೆ ಮನವೆ ಸಾಕರಗಾ ॥

ಸಾಧನವೆ ಮಲ್ಲೆಂಬ ಮುಕ್ತಿಯ
ದೈ ದೆಕಾನೆ ಕರ್ಮ ಶಿತಿಗಭ್ಯವೆ
ಯಾದವೆಂಬನುಭವವಿರಲು ವಿಜ್ಞಾನವೇ ಆತ್ಮ ॥೭॥

ಕಂದ ಕೇಳಾನಂದ ವಾಕ್ಯಮ
ನೆಂದು ಪೇಳುವ ಶ್ರುತಿಸುಮ್ಮತಿಯು
ತೊಂದಿ ಬುದ್ಧ್ಯಾದಿಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಯು ಆತ್ಮನೆಂದಿನಿಶಯುಕ್ತಿ ॥

ಇಂದು ಸುಖದಿ ನಿದ್ರೆಗೈವೆನಿ
ದೊಂದು ಅನುಸಾನದಿ ಯೆಂದಚ್ಚಿ
ಮೊಂದು ಸುಖದನುಭವದ ಆತ್ಮನೆಂದು ಪೇಳುವರು ॥೮॥

ಉತ್ತಮನೆ ಯಾತಸ್ತ್ರೀಗಿಂದಲು
ಸತ್ಯಮೊದಲೆಂದೆಂಬ ಶ್ರುತಿಗೆಳು
ಸ್ತುತ್ಯಿಯದಿ ಯಾಸಕಲವೇನು ಇಲ್ಲವೆಂಬುಕ್ತಿ ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥೯॥

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥೧೦॥

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥೧೧॥

ಘುಷ್ಪ ವಚಿಳಸು ವರ್ದಿಳವಚಂಶಾ
ಘುಷ್ಪ ಕೈ ಖಿಂನಕೆ ಯಾಗಿ ಕೊಳ್ಳುವರು
ಸಷ್ಪೆ ಯೆನಿಶ ಮೂರ್ದ್ವ ವಾಕ್ಯಗಳನು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಾ ॥
ಧ್ರಿಶೆ ವೆನಿಶ ಕೃಷ್ಣ ಪ್ರಕಾಶವ
ಸಖಿ ಯೆವು ಕಾದಿನ ಯುಗವೆಯು
ಘುಷ್ಪ ಘುವರು ಬೇಶಿಂದು ಶೇಳುವ ಪ್ರಬಲ ದಕ್ಷ್ಯತ್ತೆ ॥೬೬॥
ಬ್ರಂಹ್ಮ ವಿದ್ಯಾನುಗಳು ಕಾವೆ
ಬ್ರಂಹ್ಮ ವೆಂದಾವಾಗ ಕವ್ಯ ಸು
ಬ್ರಂಹ್ಮ ರೂಪಾಗಲಿ ವುಶ ಕೆಂದೆನಿಸುವ ವನುಖವವು ॥೬೦॥
ಬ್ರಂಹ್ಮ ವೀವರಿ ಪ್ರಬಲವಹಶ್ರುತಿ
ಸನ್ನ ಕವು ಯುಕ್ತ್ಯಾನುಭವಗಳಂ
ಶೀಮಿವದರಿಶೆ ವಿದ್ಯಾ ದಾರ್ಢ್ಯವಗಳು ಕೊಲಸುವವು ॥೬೮॥
ಮಗನೆ ಶ್ರುತ್ಯುಕ್ತನು ಭವ್ಯೊಕ್ತಿಗಳ
ಯೋಗಿ ಯಲಾಕನು ಇತ್ತ ವಾಗಿರಲಿ
ನಗೆ ಯುಳ್ಳಾದುಬುಲದ ಶ್ರುತ್ಯುಕ್ತನು ಭವಗಳಿಂದಾ ॥
ಮಗ ನುಮೊದಲಾದಾಕ್ಷನೆಂಬೀ
ಬಗೆಯ ಲಾಕೋಪಿಕ ವಿವಾದಗ
ಳಂಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಕವ್ಯೆಳಗೆ ಖಂಡಿಕಗಳಾಗಿಹವು ॥ ॥೬೯॥
ಸ್ಥೂಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪರಂಕರೆಗಳಿಂ
ದ್ವೆಳುವರು ಮೂರೆಂದು ಕನು
ಸ ಳಸ್ಥೂಲವವ ಯತವಾಗಿ ಕೊಳ್ಳುವರು ಮಾಂಸಮಯವಿಂದಾ ॥
ಕೇಳು ಕುಯೋಗೀಂದ್ರ ಸೂಕ್ಷ್ಮವೆ
ಸ್ಥೂಲ ನಾನೆಂದೆಂಬ ಹಮ್ಮನೆ
ಕಾಳ ನಿಸುಗೊ ವಸ್ತು ವರವೆಂದೆಂಬ ನಿಜದೇಹಾ ॥ ॥೭೦॥
ಸ್ಥೂಲ ಕನು ಸುಖದು ಖವನು ಭವ
ಕಾಲ ಯವುಘುಷ್ಪ ದಶ್ಚೆ ಜಕವಿದು
ಕಾಲ ಕವುಂಭ್ಯೀನ ವಾಗಿ ಹದನ್ನ ಮಯ ಕೋಶಾ ॥
ಬಾಲ ಯೌವ್ವನ ವಾರ್ಧಕ್ಯಂಗಳ
ಕಾಳಿ ಬಹುವಿಧ ವಾಗಿ ಕೊಳ್ಳುವರು
ಕೇಳು ಕಡೆಯವಿಕಾಯನಿಕ್ಕಿ ಜ್ಞಾನೆ ಗೂಲಿ ಯ ರೂಹದೂ ॥೭೧॥

ಮಗನೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರ ಬರಿದೇ
ಬಗೆ ಯಕನು ಕಾನೆಂದು ಕಾಮಗ
ಜಗನಿರಗಳಜ ಜನ್ಮಗಳಬಿಡಿದದ್ಭಿಕ ಮುಗ್ಗಿದಾ ||
ನೆಗ ದುಸ್ಸಂಗವನ್ನೈದಿ ಪಾಪಕೋ
ಬುಗಿ ದುನರಕದೊಳಾಳಿ ಕಾಯುಗುವ
ಬಗಿ ದುರಾತ್ಮರ ದುಃಕಷ್ಟದ ಖಾಂಡದ ದಂದದ ವಿ || ೨೧ ||

ಯೆಗ್ಗಿಸುಕ ಪ್ಲೈಗಳಾದಡೆ ಯುವಾಗ
ಳೇಗಸು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳ ಮುಷ್ಟಿದ
ಡೆಗಸು ಬ್ರಹ್ಮರು ಮಾಡಿದಡೆಯು ಶಿಳ ಲಿಂಗದೇಗಳ್ಟೈ ||

ನಾಶ ವಿತ್ತಿ ಲಿಮಗನೆ ಪಂಚ
ಕ್ಲೇಶ ಪಾಶದಿ ಬಿಗಿ ವಡದು ಯಮ
ಪಾಶ ಕೇಳಗಾಗಿಪ್ಪುದೆಂದಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ವಿಲ್ಲೆಂದಾ || ೨೨ ||

ಯಾವರಿ ಯವೀಗಸೂಕ್ಷ್ಮಕನುಬಾಳು
ಪಾಪಮಾಗಿದ ಫಲದಿಗೆಂ ಜುಶಿ
ಪಾಕದಾ ಚಿದ ಚಿದನೆ ಚೇಲುತ್ತಿರಲು ವೈರಾಗ್ಯಾ ||

ಶ್ರೀ ವಿಶಿಯನುಗ್ರಹದಲು ದಿಗಲು
ಕಾಗವಧವ ವರಿಹರಿಗೆ ಗುರು ಕರು
ಣಾವ ಬೋಧಿ ಯಾತದಮ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಹನೂ || ೨೩ ||

ಸ್ಥೂಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳೆರಡು ಮಾಯಾ
ಮೂಲ ಭೂತಗಳಿಂದು ಪರವದ
ಕೇಳ ದಕೆಶಕ್ತಿ ಬೋಧೈಶಕ್ತಿ ವಿನಿಗುವದು ||
ಬಾಲಕನೆ ಮೇಲಿರದು ಕನುವನ
ಮೇಲ ಗಾಳಿ ಮಾನವನು ಬಿಪ್ಪಿನಿ
ರಾಳ ನಿಜನಾನೆಂದು ಬೋಧಿಸುದಿ ಪ್ಪದನವರಕಾ || ೨೪ ||

ಪ್ರಾಣಮನ ವಿಜ್ಞಾನ ಕೋಶ
ಶ್ರೇಣಿ ನಿದ ಪಂಚನ ದ್ವಾರ್ಮ.
ನದಿಂ ಕಲ್ಪಿಕದಿ ಮೆರವಿಗೆಂಗದೇಗುವನೂ ||
ಕಾಗಾದಿ ದಿ ಶಿತ್ತರಪ ವಿಶ್ವಾಶಿಯ
ಕಾಗುಶಿ ಹರಶಕ್ತಿ ಯೆ ನಿಪಾ
ಗಾನವರ್ಗಗಿಯ ಶ್ರವದು ನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಗು || ೨೫ ||

ಮಗನೆ ಕಿಳ್ಳದೋಳು ಕೈಲವನು ಕಾಣ್ವದೋ
ಳಗನ್ನಿ ಯನು ಮಿಗೆ ಹೊಗಳಿದಾಖ್ಯವ
ಗಾಢಿಗೂರ ಕಾನಂಕೆ ಕಕ್ಕ್ಯವ ನೂ- ॥
ಕೆಗಕೆಗದುಷ್ಟೇ ಬಲಿಯಿ ಕ್ತಿ ನೋಡಲು
ಮಿಗಿಲಿನಿಗಿಕೋರಣನಿಕರಾಳ ಚೀ-
ಕ್ಷಗನವನು ನೀನೆಂದು ನಿಂಸ್ತ್ಯು ಕಿಳದು ನಿಶ್ಚೈಸೂ ॥೭೬॥

ಸರಕಲಕುಂಬಿದ ಮನೆ ಯನ್ನೆಲವ
ಕೆರ ಕುವಮಾರನಿಗೆಷೆ ಬರಿಯಂ
ಬರಿ ವೆಕಾಂಬಿಡಕೆರದಿ ಕನುವಿನೊಳತ್ರ ಕಕ್ಯಗಳು ॥
ಹೊಸಗಳಿಮಸ್ತ್ರಿಂದೊಂದನರಿಮಿ
ತ್ರಿರುಕರಿಕುದೇ ನಿಜವದನಿರಾ
ಕರಿಕ ಬಾರದಖರಮನೆ ನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸೂ ॥೭೭॥

ದೇಹವೇ ದೇವಿಗೆಯ ಕಂಬವ
ದಾಡದಿಕೆ ಯೋಬಾಂಕ್ಷ್ಯಕರಗಿಗ
ಳುದಿಕಲ ಖಾ ಗಾದಿವ್ಯಾಗಳಿ ಕೈಲವೆಂದರಕೀಳ
ಗಾಢುಗಕ ಕದಗುಕ್ಯಕನೂವೆ
ಮುಢರಿಯುವಕೆ ನಿಮುದಪ್ಪಿಯ
ದೇಹಿ ಯೋವಿದ್ವೈಕವದು ನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸೂ ॥೭೮॥

ದುಕ್ಕ್ಯ ಜಡನಾಕ್ಷನವೆ ನಿಸುವಿ
ನಕ್ಷ್ರ ರದ ಮನನೆತ್ರವಾಗಾ
ವಿಕ್ರ್ಯಚೇಕ್ಷ್ರಾದು ಬಲಗಳಂಕಾವ ನೋಬ್ರನೂ ॥
ಯಾತ್ರೆ ಗಿವ್ಯವಹರಿಸುಕಿವ್ಯವ
ಜಕ್ರಿಕವ್ಯಿಯುವಿಷ ಯಗಳನಂ
ಕಾಕ್ಯಯಾ ಜೋಕಿ ಯನೆ ನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸೂ ॥೭೯॥

ಕನುವಮೊದಲಾಗಿದನ ಕೊಳಕಗ
ಳನಿಕ ನಾಕ್ಷಗಳಿಂದು ಕ್ರಿಕಿಯು
ಕ್ರನುಖವನಳನೆ ಕ್ರಿಗಳದಯನುಳದಕೇಷಿಕವೇ ॥
ಕನ ಯುಕೇ ಕ್ರಿಕ್ಷಕ್ರಿ ಕಾಳವ
ಜೆನಿ ನಿನಾಜಕೊಳ್ತನಳಬೇಳಗುವ
ಪುನವಕೇ ನೀನೆಂದು ನಿಂಸೋಬು ಕಿಳದು ನಿಶ್ಚೈಸೂ ॥೮೦॥

ಕೋರುವ ಕೋರಿಕೆ ಯನೆಲ್ಲವ ಬೇರೆ
ಬೇರವನರಿದು ವೇರಿ ಕೋರಿಕೆಗ
ಳ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ ಯಾರವ ರೆಂದೆನಲೂ — ॥
ನೀರಕ್ಕೆ ನಾನರಿವೆ ನಿಬ್ಬ ಕ್ಕಾರಣವು
ವ ಹರಿ ವ್ಯಕ್ತವ ಹರ್ಷ ಕಾರಣವು ವಿನ್ಯಾಸ
ವ ದು ನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸೂ —— ॥೨೦೮೧॥

ಬಿಸುಲಕ್ಕೋಕಿ ಪ್ರವಂತವು
ಹುಸಿ ಯಕೋರಿಕೆ ಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರು
ಸ ಕಿವಿ ರಿದರಿಂದ ಬಾಧಿಸಿಕೊಂಬವರ ರಂತೆ ॥

ಹುಸಿ ಯಕೋರಿಕೆ ನೀಕಿಯಿಂತೆ
ಸಿ ಸಿ ದನಿಜ ನಿಬೋಧವಂತದು
ಹೆ ಸರಳಿದವರ ಬೊಂಬ್ಯಾಪ್ತದು ನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸೂ ॥೧೨॥

ಯಿದವೆನುತ ವಿದರಿಷ್ಟಿ ಕೋರುವ
ದ ದುವೆ ಬೋಧಿಸಿಕೊಂಬುದೊಮ್ಮೆಯು
ಯಿದ ಮೆನಿಸ ದಿದಿರಿಡದ ದಾಸ್ಯ ವೃತ್ತಿ ವಯಿಬದಿಂದಾ ॥

ವಿಧಿಸಿ ಕೋಳಿಸಿ ಕೊಂಬನಿಜವೆ
ಸ ದಮಳಾನಂದೈಕ ಘನಳ
ಧ್ಯಾರವದೀಶ ನೆಂದು ದಿಂನೊಳುರಿಳದು ನಿಶ್ಚೈಸೂ ॥೧೩॥

ಅಂಶು ಯಿ ಶೆನಬಾರದಾತ್ಮನ
ನೆಂತ ರಿಂಯಬೇಕೆನಯಿರಿಳನಿ
ಸಂತ್ರ ಯಿರಿಕೆಸಬಾರದಿಪ್ಪಾಬೊಂಕಿಬಿಡ್ಡನವೆ ॥
ಅಂತ ಕೇಯಿಕ್ಷ್ಣನೂವವ
ಸಂತ ಸುಬಮಾಯವದನು
ನಿಂ ಸೋಳು ಬ್ರಾಂತಿ ಯಿಳದನು ಬವದಳದು ನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸೂ ॥೧೪॥

ಯಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಶೂನ್ಯವಾದನೆ
ಸಲ್ಲದದು ಶಾಸ್ತ್ರ ರಿರವಿದ್ಯ
ಯಿಲ್ಲವೆಂದೆಂಬಾಗ ಕಾಣೆ ಯಿಲ್ಲದಿರಬೇಕೂ ॥

ಯಿಲ್ಲವೆಂಬೀ ಶೋಧನವಗಿಂ
ಕೆ ಸ್ಲಿ ಬಂದುದು ಬಿಡಿ ಯನ್ಯ ಮೆಯುರು
ಯಿಲ್ಲವೆಂದೆಂಬವದು ಬ್ರಾಂತ್ಯಾವದು ನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸೂ ॥೧೫॥

ಮಿತ್ರಪುತ್ರಕಳತ್ರಸಾಧನ
ಕ್ಷೇತ್ರಮೊದಲಾದಖಿಳರನ್ನಯ
ವಸ್ತುಗಳಲಾಸ್ಥೆಯುವೆಂದವಬಗದು ಮಮಾತಿಶಯಕೆ ॥

ಅಸ್ವಾಧೀನತ್ವಿಯುಗದವಯುಳು
ಗುತ್ತಿರಲು ಬಂದಿಸಬಹುದೆ ।
ನಿತ್ಯಸುಖವೀ ನಿನ್ನದರುವೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸು ॥ ೧೬ ॥

ಶತ್ರುಮಾಯವರಹಿತನೊಳಗೆ
ಕೋಯುತ್ರವಿರದೀ ಪತ್ರಕಾಶವಮೂ
ಜ್ಞಾತಿವಿವ ಮೊಳಷ್ಟೂರಗೆ ಬೆಳಗುತ್ತಿಪ್ಪಂತೆ ॥

ಶತ್ರುಮಾಯವರದೊಳಷ್ಟೊರ...
ಗಿತ್ತ ನೊರಲುಧಳಧಳಿ ನಿಜೊಳ
ಉತ್ತರಾದಿಜ್ಯೋತಿ ಯೋ ನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸು ॥ ೧೭ ॥

ಅರಿವಿನುರುಳಿ ಯಿ ರಾನುಕನ್ನೊಳು
ಬರಿಹಿಯರಿವೆ ಶೀ ವಿಪ್ಪದರೊಳು
ಕರಗಿನಳನಾಳದಾಡು ಶಿಪ್ಪವಗಗನಲಕೆ ಯೊಳಗೆ ॥

ಬೆರಸಿ ಶಿರುಗುವ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಮೋಲಾ
ನಿರುಪಮಬಿದಾಕಾರವೆನಿಸಿರು
ಪರಮಸಂವಿದ್ರೂಪನೇ ನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸು ॥ ೧೮ ॥

ಭಾವಿಸಲು ಬೇರಿಲ್ಲವಂಶದು
ಭಾವವೆಂಬೆನವಿಲ್ಲವರದಿನ್ನ
ವಶಿರನೆಂದೆನಲುಕೇಳು ನ್ಯಭಾವವೆನಿಸುವರು ॥

ಕೇವಲಸ್ವಾತ್ಮಪ್ರಕಾಶವೆ ಶೀವಿಶೋಭ
ತಿಮ್ಮದರಶದಗಾವದ್ದಾನವಿಕೆಲಿಯು
ರತಿ ನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸು— ॥ ೧೯

ವಿವಿಧವಹಸಂಪ್ರೀತಿಕಸವಸ್ತು
ಸ್ಪರ್ಶರಸಪೆಜಾತ್ರದವಿಶೋಷಹರು
ಸವನಿನಿದಶದಾಸನೆಯುಕ್ತಸ್ವರವಿಶೋಧರುವವರು ॥
ಅವಿರಳದಕಾಮಪ್ಪವಿಶುತ್ತಿಯು...
ಅವಘಡದಿ ಕೊರುವರುವಸ್ತು
ನಿವಹದನುಭವಗಾತ್ಮಯೋ ನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸು ॥ ೨೦ ॥

ಜಾಗರಾದಿ ಸ್ವಪ್ನ ಸುಷುಪ್ತಿಗಳಾಗಿ ಕೊಡುವ
ಜಾಗ್ರ ಸುಷುಪ್ತಿಗಳಾಗಿ ಸ್ವಪ್ನ ದಿಶೋರ
ವಿಲಸ ಸ್ವಪ್ನ ಜಾಗರನೀ —— ೪
ಮೇಗಿರುವ ಸುಷುಪ್ತಿಯವಿ
ಜಾಗರದಿ ತೋರದ ಅವಸ್ಥೆಯ
ಭೋಗಸಾಕ್ಷಿ ಸರ್ವಾತ್ಮ ನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸು ॥ ೧೧ ॥

ಮನ ಬುದ್ಧಿಯ ಮುಖ್ಯ ಮುಕುರ
ದಂಶಿಕ ಮನಕೆ ನಿದ್ರೆಯ ಜಗನಿಯಾ
ಮನದ ಕಡೆಯಾಶನನು ಜಾಗ್ರವೆ ಚರದ ಕಡೆಯಾಗೀ ॥
ಎನಿತವಸ್ಥೆಯ ತೋರಿಕೋರುವ
ಮನದ ಸ್ವಪ್ನ ಭರ ವರಿವಸ್ಥೆ
ಘನ ಪರಾತ್ಪರ ವಸ್ತುವೇ ನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸು ॥ ೧೨ ॥

ಕನಸಿನೊಳು ಕನಸಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಯ
ನೆನವಿನೊಳು ನೆನಹಾಗಿ ನಿದ್ರೆಯ
ಘನ ಸುಖದಿ ಸುಖವಾದವಸ್ಥೆಗಳಾಸು ಹೋಗಿನ ವಿ ॥
ಕನಯಕೋಲ ಕಸ್ಸೆತ್ರಿಯಾಗಿಯೆ
ಮನ ವಚನಗಳಿಗಿ ಎಲ್ಲವದ
ದನುವ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಯೋ ನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸು ॥ ೧೩ ॥

ಮನವನೀ ಕುಲರಾಶಿ ನೋಡಲು
ಕನಕ ಕಾನಿಕೋರು ಶಿಖದಿ
ಘನ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪ ಮನಕೆ ನಾಸ್ತಿ ನೀ ॥
ನೆನಲುದೇ ವರ್ಣದ ಸ್ತರೂಪವು
ನೆನಹು ಕಾಮಾದಿಗಳ ತೋರದು
ದನ ಪ್ರಕಾಮಾದಿಗಳ ವಿದಿ ದಾವನ ವಸ್ತು ವಿಮರುಗ ॥ ೧೪ ॥

ಎಂಮ್ಮೆ ಮನಕಾಮಾದಿಗಳ
ಒಂಮ್ಮೆ ಮೈಮ್ರೆ ಸ್ವಾದ ವಿಷಯ ರಾಶಿ
ಧಮದಿಂದೊಂಮ್ಮೆ ಮೈ ಕಸ್ತವಿಚಾರ ಚಿಂತೆಯವೀ ॥
ವೊಂಮ್ಮೆ ಬಗ್ಗುರ ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರಾಕರ
ಒಂಮ್ಮೆ ಸುಖದವಿಕೋ ದರಿಕೊಂಡರು
ಒಂಮ್ಮೆ ಬರಿದಾನಂದ ವಸ್ತುವೇ ನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸು ॥ ೧೫ ॥

ಅರಿವನರಿವೇನೆಂಬುದದು ಮಹ
ದರಿವು ತಾನೆಂಬುದದು ಮಹ
ಅರಿವಿನೊಳಗರಿವಾಗಿ ಬೆರೆಯುವಪ್ಪುದದು ಮಹನಲಾ ॥
ಅರಿಯದೇನುವ [illegible] ದೊಳಗೆ
ಬೆರೆ [illegible] ಯಾಗಿ
ಪ್ರಾರಿ ವಿ ನಾಕಾರವಿಹಗಾ ನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸು ॥ ॥ ೯೬ ॥
ತನ್ನ ವಿಸ್ಮಯ ಬಿಂತಿಸಲಸ್ಸ
ವೇನುಮುಂದು ದೋರದು ನಿನ್ನಕ
[illegible] ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತೆಂದೆನಲು ॥
ತನ್ನ ಘನ [illegible] ದರ
ನಿಸ್ಪರಾನೆ [illegible] ವನುಸ್ಸಾ
ಸ್ವಾಸ್ಥೈಕವಿಧ ನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸು ॥ ॥ ೯೭ ॥
ಸೆ ನ ದಿ ನೊತಲಾಗಿಪ್ಪುದರು
ಮನ ಘನವಿವೇಕವೆ ಬಿಟ್ಟಿಜಗ
ದ್ವ ನು [illegible] ಮಾನ ರೂಪವಿಶೇಷ [illegible] ಕಾರ ॥
ಯ ನಿಕುವಿದ್ಯಾಗಿಪ್ಪ [illegible]
ತನೆಯ [illegible] ಸಾಕ್ಷಿಕ
ನ ನು [illegible] ನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸು ॥ ೯೮ ॥
ತನ್ನ ಮನ [illegible] ದಿಂ
ಭಿನ್ನ ತಾನೆಂಬುದು ಮನವಳು
ತನ್ನಿ [illegible] ತನ್ನದಾ ॥
ತನ್ನ [illegible]
[illegible]
ನೀನೆಂದು [illegible] ನಿಶ್ಚೈಸು ॥ ॥ ೯೯ ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible] ನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸು ॥ ॥ ೧೦೦ ॥

ಯೇನು ವಜ್ರದ ವಜ್ರ ನೀನೆಂ
ದೇನಿಧಾರಿಣಿ ಪೇೞ್ದುಚಿತಗಿದು
ನಾನು ಕಾಠಿಂಬುದದ ನಾನರಿವೆ ಪರಿಯಂತರೂ ॥
ಸ್ವಾನುಭವವೆನಗಪ್ಪುದೆಂತೈ
ಜ್ಞಾನವೆಂತೆನೆ ತಗುಳ್ದು ನಿನ್ನೈ
ದಿನ ತನವ ಬಿಟ್ಟೆಂಕೆ ಗಲಹಾದೆಂದು ಕೇಳನುಡಿದಾ ॥ ೧೦೧ ॥

ಅನ್ನರನುನೀ ನಾರುಪೇಳ್ದೆಂ
ದಿನ್ನು ಕೇಳುಳದುಚಿತವಲ್ಲೆ
ನಿನ್ನ ಗಾನಾ ರಿಂದು ಕೇಳುವದು ಚಿತವೇ ಮಗನೆ ॥
ಕನ್ನರಿಯೆ ಮುಂಗೈಯ ಕನ್ನಡ್ಡ
ಕಿನ್ನ ನಿನ್ನೊಳು ನಿನ್ನನೀ ಪೈಕನ್ನ
ವಿಂದೇ ಕೇಳದು ದ್ವೈತವಾಗಿ ನಿಶ್ಚೈಸು ॥ ॥ ೧೦೨ ॥

ನಾನರಿಯೆ ನಾನಪ್ಪನೆಂಬುದ
ನೀನು ಪರಿಯುದನರಿಲುಕಿಡೆ
ಯುರುತಾನೆ ಬರಿಯಱಿವಾಗಿ ಕೇಳ್ಮರುಕುಳದನಿಷ್ಟರನು ॥
ಜ್ಞಾನಿಗು ತ್ರಿಕುಲನವರತ ವಿಜ್ಞಾನದ
ಪರೋಕ್ಷಾನುಭವ ಸಂಧಾನವದು
ನಿಜವಪ್ಪುದದು ನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸು ॥ ॥ ೧೦೩ ॥

ಅರಿವುತಾನಾಗಿದ್ದು ತನ್ನನು
ಅರಿವೆನೆಂಬುದು ತನ್ನ ಬಾ
ಯೊಳಗಿರುವ ನಾಲಗೆ ಬಳ್ಳಿವೆಂಬನಕೆರದಿರಾಜ್ಞೆಯಲಾ ॥
ಅರಿವೆನೆಂಬುದನೇತರಿಂದರಿ
ಯುರಿಕೆಯೊ ಬರಿಯುರಿವುತನೇ
ನಿರುಪಮಚಿದಾನಂದಮಯ ನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸು ॥ ೧೦೪ ॥

ಅರಿವುತಾನಾಗಿದ್ದು ತನ್ನನು
ಮರವ ಪರಿಯಂತಕೆ ಸುಷ್ಪ್ತಿಗೆ
ಹರಿದು ಸತ್ತಲಿಯುಂ ಪಿತನಿನನುಡಿಯುಲಾನೋಡೆ ॥
ಅರಿ ಯುಳ್ಳರು ಮಱಿ ಯುಳ್ಳರು
ಕುರುಡುಕರಹಿನಿಲ್ಲ ಬುದ್ಧಿಂತೊ
ಹುದು ನಿಜವಸ್ತುವದು ನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸು ॥ ೧೦೫ ॥

ನಾನು ನಾನೆಂದೆಂಬ ಯೋಗ್ಯತೆ
ಮಾನವೇ ಕಾಣಲ್ಲವದನರಿವಿಧಿ
ಧ್ಯಾನದ ಬರಿಯಂತವೆ ನೀನೆಂದು ದೀನವದನಾ ॥

ಜ್ಞಾನು ಪರಜ್ಞಾನದಿಂದ ನಿ
ಧ್ಯಾನಿಸರಿಯನು ನಿಶ್ಚನಿಜನಿ
ಮಾನನಿರ್ಗುಣವಸ್ತುವದು ನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸು ॥ ೧೦೫ ॥

ಕಾನನಾಶಿ ಶರೀಯೆನಿಬ್ಬರ
ಮುನ್ನಲಿಂಗಶರೀರ ಕಾರಣವೆನಿಸಿ
ಕನ್ನ ಕಾನೇ ಕೂಡಿಸಿಪ್ಪುದು ಸ್ವತಃ ಶವದು ॥
ಕನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆಗಾಕ್ಷಿ ಕಿಚ್ಚು
ಕನ್ನ ರೂಪದಖಂಡವಾಯವದ
ನಷ್ಟ ನಮಲಾನಂದವೇ ನೀನೆಂದ ನಿಶ್ಚೈಸು ॥ ೧೦೬ ॥

ಜ್ಞಾನದಿಂದ ವಿಕಲ್ಪನರಿಯನು
ಕಾಣೆ ಸುಕ್ಷಿತನದು ನಿಮಿತ್ತವೆ
ಜ್ಞಾನವುತ್ಪನ್ನಾನಕೋಮಲದಿ ಕೇಳ ದಜ್ಞಾನಾ ॥ ೧೦೭ ॥

ಜ್ಞಾನದಿಂ ಕೋಶಗಳ ವಿಶ್ವಜ್ಞಾ
ಜಡದುರದೃಶ್ಯನ್ನ ಪರರಿಂ
ಜ್ಞಾನವೇ ನೀನೆಂದು ನಿಂನೊಳು ಶಿಳಿದು ನಿಶ್ಚೈಸು ॥ ೧೦೮ ॥

ನಿಜ್ಞನರಿಯರ ಖಿದ್ಯೆಗಿಂದಲು
ಮುನ್ನ ಪರಜ್ಞಾನವನು ಗಸೀಗೀ
ದಜ್ಞಾನ ವುಘನಿಕ ಗವಸ್ತು ಮಲ್ಲಾಗಿ ॥

ಮನ ಚಿತ್ತ ಬುದ್ಧಿ ವಾದಿಗಳ ರಿಯರ
ಚಿನ್ಮಯದಂತೆ ನಿರಾಕಾರ ಪರಪೂರ್ಣ
ಪರಮಾನಂದವೇ ನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸು ॥ ೧೦೯ ॥

ಶರಣಗಮೊದಲಾದ ಕಶ್ಮಲ
ಜನಿತವಾಗ ಪ್ರಕಟವಾದವೇ
ಕನವೆನಿನಿಸಕಲಾಧಾರವಾಗಿಹ ಚಿತ್ಸ್ವರೂಪವನು ॥

ಕನಗೆ ಕಾಣಿಸದೆಂಬವನು ರಹ
ಕನಮೊಲ ರಹವಿದು ನಿಕ್ಕೆಯವ
ಕನುವ ಬಿಟ್ಟು ಶರೀರ ಕಾನೇ ಕನಗೆ ಮರೆಯಾದವನು ॥ ೧೧೦ ॥

ಕಷ್ಟೇಳಿ ಬ್ರಿಹ್ಮನುಗಳನು ರಾಮುಳ್ಳ
ಮುಷ್ಟಿದ ಪೊಲು ಬೆಳಗು ರಸಿಯ್ಯನ
ಚೆಕ್ರಿಗುರವಿರುತಿಹ ಚೆಕ್ರನಾತ್ಮಕನಾ॥ ॥

ಪುಳ್ಳ ಕಾಯಿಗೆ ರನ್ನ ಕಾಯನು
ಪುಷ್ಪ ಪಿಂಛೆಂ ಬಂಕೆ ಯರಿಯರ
ಶಿರಕ್ಷ ನೀಲವರಿ ನಿಜವ ಬೆರಕೆ ಪ್ರೋದ್ಧರನ ನೆಂದಾ ॥೧೧೧॥

ನಳಿನನಾಭನ ಸಂಕೀರ್ತ ಕಾಲದಿ
ಬೆಳ ಗುರಿಹ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನೆಲ್ಲರ
ತಿಳಿ ಯುಲಾಪರಿ ಲಯಸ್ಮರನು ಕಾಗಾದಿ ಸಕ್ಷತ್ರಳಾ॥
ಬೆಳ ಗುರಿಹ ಬೊಂದೇವರಿ
ಯಲ ದನೆಲಿ ಮಗನೆ ನೀ
ರಿಳಿ ಯಕಸ್ತ್ರ ರಿಯಸರಿಮುಳಿಸಿ [illegible] ನೆಂದಾ॥೧೧೨॥

ಅರಿ ಖಮನ ದೊಳು ಪೊಳಿಯಲಾ
ಕುಮನರಿವಕಾನಾಗಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ
ಲಿರಕವಾಗಿರವಿಂದ್ರಿ ಯುಗಳ ಧರ್ಮಗಳ ತ್ಯಜಿಸುವವಾ॥
ಪರಮುಕ್ತೇಶನಿಷ್ಕೃತಿ ವರ
ಕ್ರಿಯ ನಿಕೇಲ [illegible]
[illegible] ॥೧೧೩॥

ನುಡಿವ ನತವ ಪದಾರ್ಥಗಳ
ನಿಶಿಹತವ ಬಿಡುವಾನಂದಿಸುವ
[illegible] ಮೆಗಿಂದ್ರಿ [illegible] ಗಳನುಳ್ಳಾ॥
ಜತಶರೀರವ ದಾವನೊಬ್ಬನ
[illegible] ಚೆಕ್ರಿಗುರಮ್ಯ ದಾಯತೆ
[illegible] ಕ್ಷೈರನಾತ್ಮನೇ ನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸು ॥೧೧೪॥

ಶುದ್ಧ ಸಂವಿತ್ರಾಗಿ ಕೊಯುತಿರ್ದ
ನಿಜವೇಕಿ [illegible] ನೋಡಲು
ಬುದ್ಧಿ ಮೊದಲಾಗಿರ್ದ ಕನುಕರ [illegible] ಗಳು ಪೊಳೆಯಿಯು॥
ಬುದ್ಧಿ ಮೊದಲಾದುದ [illegible]
ನಿರ್ದರಾ ನಿಷ್ಪೈ ಕನ್ನವನೊಡರ
ದಿ [illegible] ದಿಂ ಚೆಕ್ರನಾತ್ಮಕನೆನ್ನಿಸಿ ಕೊಂಡಿಹನು॥೧೧೫॥

ಗುರುವಿಬುದ್ಧಿಯವೃತ್ತಿಗಳ
ಸರಿದರಿವೆ ಯೊತ್ತನವೆಂದುಕೇಳ್
ಸರಿಕುರುಹ ನಿಷ್ಠೆದನರಿವವರಿಯೂಕೆನಲುಕ್ಕರಣಾದವೀ ॥

ಅರಿವವರಿಯೂಕೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯ
ಸರಿ ವರಿವೆ ಯೂಕುಮಾನಿಸ್ಮರ
ಕುರುಹನಿಷ್ಠೆಯ ಯೂಮುಕ್ಕೇಳದ ಬಾದರಾಂಯಣನ ॥ ೧೧೬ ॥

ಬುದ್ಧಿಪುಷ್ಟೀಳದುದನೂಪುಷ್ಟಿದ
ಬುದ್ಧಿ ಯರಿ ಯದು ಶಿಳಿಯನಿಶ್ರರಿ
ಬುದ್ಧಿ ಗಳೂಕುಳ್ಳಳಿಯೂವಂದರರರರವಿರಿಗಳನೂ ॥
ಬುದ್ಧಿ ಯನೂಸಂಧಾರುಯೆನಿಸು
ತ್ರಿ ಕ್ರಿಲಿವೆಯರನರಿವುಕರರಿಂ
ಕುತ್ರಗಹಜಾನಂದವೆಳ್ವೀಳನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸನು ॥ ೧೧೭ ॥

ಬುದ್ಧಿ ಮೊದಲಾಗಿದ್ದೂಕೆಲ್ಲವು
ಸಿದ್ಧ ಸಾಧನವಾಗಿಂಯವರಾ
ಶಿದ್ಧಿ ವಿಷಯತ್ತಾದಕನು ಕ್ಯೊಸ್ವವಮಾಯುವೆನಿಪಾ ॥

ಬುದ್ಧಿ ವೃತ್ತಿಗಳೀರ ತಾತ್ಪರ್ಯ
ಶುದ್ಧ ಬುದ್ಧಿವಿಮುಕ್ತನಿಜಾ
ಸದ್ಯಯೂನಂಶ್ವೈಸರಗಮಯ ವಸ್ತುವೆನಿಸುವನೂ ॥ ೧೧೮ ॥
ಹಗ ಲುಕಾಸ್ವಕ್ರಶಿಗಳವಿರಾ
ಮಗ ಳುಕೋಳವನ್ನೂರಾಕ್ರಿಯರಾವಿಲಿ
ವಗ ಳಕೇಳದಿ ಬಾಳಕನ್ಸಯುಕೋಳಮಾರ್ಕ್ಷಿಯವಿ ॥

ಮಗಿದುವುಳ್ದಿದಕನ ಬುದ್ಧಿಯ
ಬಿನೆಯಲರಾಣನಿಕೇಂಬುದಾಬು
ದ್ಧಿಗಳನರಿಲುದು ಚಿತ್ತನೀಳನೆಂದರನು ನಿಶ್ಚೈಸು ॥ ೧೧೯ ॥

ಬುರುಳುಮನೆಯನಿಮನಗನಿಶ್ರೆಯ
ಶಿರದವಿತ್ತವಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ
ತರಬಿಕಗ್ನನುರಾಲುಕಿಕರವರಿಸುತ್ತ ಬಿಳ್ತಿಯುವಿ ॥
ಕೊರಳುವನೂಮೂನಾನುಭವಸಂ
ಕ್ಷನ್ನನೆ ಸಾಧನಬುದ್ಧಿಯೂಂದೀ
ಶರಿಯ ಬುದ್ಧಿಯನರಿವರಿವೆನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸು ॥ ೧೨೦ ॥

ಮಗನಿಗಾಯಿತ್ರಿಯನಿಷೇಧ
ಬಗೆಯಲೇಳಿಸಿನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯ
ಮಿಗೆ ತಿನಿಸಿ ಬೋಧಿಸುವರಾವುದು ನೋಡಲಾನಿಜವೇ ॥
ಅಗನಿಲ ಮಹಾಶೇಷ ಸೂರ್‍ಯ
ದಿಗಳ ಬೆಳಗುವದಾಗಿನಾವಿದ
ಹಗವಿರುಳು ಧ್ಯಾನಿಸುವದರು ನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸು ॥೧೨೧॥

ಬುದ್ಧಿ ಯರಿವುದೆ ವಸ್ತುವನು ಕಾ
ಬುದ್ಧ ವಸ್ತುವಿಕನ್ನನರಿ ಬುದೊ
ಬುದ್ಧಿ ವಸ್ತುಗಳೊಳಗೆ ಶಿಲ್ಪ ಬುದ್ಧಾಬುದೆಂದೆನಲು ॥
ಬುದ್ಧಿ ಯರಿಯದವಸ್ತುವನು ಕಾ
ಬುದ್ಧವಸ್ತುವಿಕನ್ನನರಿಬುದು
ಬುದ್ಧಿ ಸಾಧನ ವಾದದಿಂ ಬುದ್ಧಿ ಜಡದು ಶಕ್ತ್ಯ ॥೧೨೨॥

ಬುದ್ಧಿಬೋಧನ ವಸ್ತುದಾತ್ಮನ
ಶುದ್ಧಿಯಾತ್ಮನನರಿಯಲರಿಯದು
ಬುದ್ಧಿ ಬಂದವಿಶೇಷ ಬುದ್ಧಾತ್ಮನನೆಂಬುದುವಿಚಾರ ॥
ಶುದ್ಧಿ ಸೂರ್‍ಯಪ್ರತಿಯ ಕನ್ನಡಿ
ಶುದ್ಧ ಬೆಳಗಾಗಿರ್ಪುದಲ್ಲದೆ
ಸಿದ್ಧವದರವಿಯ ಪ್ರಕಾಶಗಲರಿಯದಂದದವೊಲ್ ॥೧೨೩॥

ಅರಿಗಿನಯದೀಪದವಿಸ್ತರಣೆಯ
ವಿರುಕಿರಣನಿಳ್ಕೆ ಯನಪಯೋಗ
ಕರಗು ನಾನೆನಗೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯು ತಾನ ತೋರದವೊಲ್ ॥
ಪರಮ ಹರುಷದ ಸಂಗಿ ಯಪ್ಪಿದ
ಕರ ೧೦ ವಾರುಮನೆಂಬರಕ್ಷರು
ಮರೆ ಯರಕುಗಳ ಕೆರರಲಾಹುದು ಬುದ್ಧಿ ಶಿರಗಳು ॥೧೨೪॥

ಬುದ್ಧಿವಂಶನೆ ಸಾಜಮಂ ದಿನ
ಶುದ್ಧಸಾರದ ಲಾದದವ ೧೦
ಸಿದ್ಧ ವರಮುಖರರೂಪನಕ್ಷರು ಯೊನ್ಯವಾದಂತ್ರೇ ॥
ಶುದ್ಧ ವರಸತ್ಕೃತ್ರಿಧಾನದ .
ಬುದ್ಧಿ ಮಾಡುಸ್ವಾತ್ಕವಾಗಿಯು
ನಿ ಧ್ಯಾಶಿದಿ ಲಕ್ಷ್ಮನ ನಿಧಾ ನಿಸಲಹುದು ಸಾಧನವು ॥೧೨೫॥

ಸಕಲವನು ಬೆಳಗುವ ವಸ್ತುವನು
ಮಹಾಮಹದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಲಿಕೆ
ಸ್ವಸ್ವಭಾವ ಕೋಲ್ ನಿಂತು ಕರ್ತೃತಿಯಾವರಿಸುವಂದದರಿ ॥
ಶ್ರೀ ಕಪಿಸಲು ಬಿಡ್ಡಿಕೆಯಾಂಕಿ
ಮೂಖದ ಭಕ್ತಿಯ ಯುಂಕರಂಗದಿ
ವಿಕಸಿಸುವವೆಯಾದ್ಧ ಸಾರಥಿನೆಲುದಾ ಭಕ್ತಿ ॥೧೨೬॥

ಬಳಿಕ ಉಕಾಕನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ
ಲಲಿತ ಮಹಿಮ ಸುದರಿಂಕೆನಲುನಿ
ಜರಿವ ಸಾಕ್ಷಾತನಗೆಕಾನೆ ಲಕ್ಷಣವಲಾಗಿ ॥ ॥

ಪರಮಸಾಧನದವನಗಿವು
ಮುಖದರ್ಶನಕೆ ಯಾದಂತೆಯ
ಕೃಪನ ನರಿಉದಕೆ ಜರ ಭಕ್ತಿಸಾಧನವಮನನಿಕೋಲಿಂದಾ ॥೧೨೭॥

ಭಕ್ತಿಸಾಧನ ಮುಕ್ತಿವಲ್ಲಿಕೆ
ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನ ನರಿಯಲರಿಯರು
ಭಕ್ತಿ ಸಾಧನವಾದ ತಾತ್ವಸು ಕನ್ನ ಕಾನರಿವಾ ॥
ಸಿದ್ಧಸಿದ್ಧಲರಿವ ಶಿವಾತ್ಮನ
ಭಕ್ತಿ ಜರ ದೃಷ್ಟಸಾಧನ
ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನ ನರಿಉದೆಂಬುದು ಕುತ್ತ ಮರುಲಿಂದಾ ॥೧೨೮॥

ಕುಂಭಕಾಂಬುದ ಸ್ವಚ್ಛಿಯೆಕಾ
ಕಾಗ ಕಾಂಬುದೊ ಕಣ್ಣು
ಕನ್ನತಿಂಬುದ ಕನ್ನನು ಕಾಂಬುದೊ ಕಾನೂ ॥
ನಿಷ್ಠೆಗಿನಿಜ ವರಿವು ಭಕ್ತಿಯ
ಉನ್ನತಿಯೆ ಕರ ಕನ್ನನರಿವುದು
ಸನ್ನತ ನೆನಿಜದರಿವನರಿಯದು ಭಕ್ತಿ ಜತ್ನಾಗಿ ॥೧೨೯॥

ಕನ್ನಕನ್ನಿಂದರಿಉಕಿದನಿಂ
ದುನ್ನತಶ್ರೀ ಕರಗಲಿಂದರಲ
ಕನ್ನತನ್ನಿಂದರಿವನರಿ ಯೆಂಕೆನಲುಕೋಲದನು ॥
ಕುಂಭಕನ್ನತಿ ಬುಂದ ಕನ್ನನು
ನಿಷ್ಠೆಗಿಸಿಂಬುಕೆ ಯರಿಉದು
ಕನ್ನನವರೊಕ್ತಾನುಭವ ಭಕ್ತಿಶಿರೋಧರಿ ॥೧೩೦॥

ಜ್ಞಾನಕನ್ನಂ ಕಾಣಿಸಿ ಯರಿವುದೊ
ಯೋನಿನಲು ಕಾಣನಗಿದೃಷ್ಟವೆ
ಜ್ಞಾನವದು ಜ್ಞಾನಾಂಕರದಿ ನಿರಿಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಿಕೆಂದೆನಲು ॥

ಕಾನಚೀನ ಯವಿದ್ವತ್ತೆ ಯತ್ನದ
ಚೇನದೀವಿಗೆ ಯುರದೀವಿಗೆ
ಕಾಣಿಕೆಂತಿಂತರ ಅಂತ್ಯ ಯಂಪ್ರಭ ನಿಂದು ಕಿಳ್ಳ ಯೊಂದಾ ॥೧೨೧॥

ಭಕ್ತಿ ಯವಿಹಾಳದರಿವನಯ
ಬೆಳಗಲರಿಯುರಂತಿರ್ಪುವ
ನಿಂತ್ರಿ ಯುರವುಕ್ತರಸ್ತ್ರಿಕಾಶವದು ॥
ಭಕ್ತಿ ವಂಶನೆ ಬಲದೋಳಗಿಹೊ
ಳ ವಿದನ ರವಿಮಂಡಲವು ನಿಜಾ
ನಿದನ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಗಲರಿಯರೆ ಕಳರು ನೋಡೆಂದಾ ॥೧೨೨॥

ಭಕ್ತಿಯನು ಪ್ರಕಾಶಿಬಿಂಬವರಿವನು
ಸೂತ್ರಗಂ ವಿಶ್ವರಿ ಬರೆಂಕೆನಿವೆ ಕ್ಷ
ವ ಹನ್ನರಿಯ ಮುಖವನು ಕಂಬುಕಾಂಬರೆ ॥
ಭಕ್ತಿ ಕಾರ್ಯದ ಸೂತ್ರವಾದನೆ
ಭಕ್ತಿ ಯುಕ್ತಿ ರನಿವ ಸೊರ್ಪತ
ನಿದನ ಕೆಳದಿಂ ಭಕ್ತಿ ಸಹಕರವ ದೃಷ್ಟ ನಿಜವಜ್ಞ ॥೧೨೩॥

ಭಕ್ತಿ ಯವಿಕೊಳದರಿವು ಕಿಳಿಯಲು
ವೇದ್ಯವಾ ನಾರೂಪವೆಲ್ಲರಿಗೆ
ಯರು ಭಕ್ತಿಯಂದಾ ಫೆ ಯವಿಕೋಳರವಸ್ತ್ರವಾದರಿವು ॥

ವೇದ್ಯವಾಗದರಂತ್ರಿಂಯ ಮನೆಕಿ
ಗಾದ್ಯವಕ ರೋಜ್ಞಾನುಭವನಂ
ನಿಕ್ತಿ ಯವಿ ನೀನಿದನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿ ಕಿಳ್ಳಂತೆಂದಾ ॥ ೧೨೪॥
ಹೊರದರಿಬರು ನಿಜದರಿಬಕಾ
ಕೊರು ಕರಿ ಥದು ಭಕ್ತಿಯ ವಿನ
ಕಾರು ಕಮ್ಮರ ಲಾಕ್ಷ ಭಕ್ತಿಗಳ್ಳಿ ಬೇರವನು ॥
ನೀರನೀಕ್ಷಿ ಸುಕಿದ ಕೇಳಿಗೆ
ನಾರಿದಕೆ ಅರಿವಂದದಂಕದ
ದೀರರಿವರು ನಿಜದ ಭಕ್ತಿಯ ಭೇದರರಿಬಗಳಂ ॥೧೨೫॥

ಶುಕ್ರವಾಗಿರಲರಿವಡೊತ್ರದ·
ಬುದ್ಧಿ ಕಾಣರಿವಾಗಿ ಕನ್ನನಿ
ಬುದ್ಧಿ ಸುವರ್ಣರಿಯೊರ ಕಾನೇ ಯೊತ್ತನಾಗಿದನಾ ॥
ಶುಕ್ರ ಕಣ್ವವನಾಜವಪುಬಿಯಾನಿ
ಬುದ್ಧಿ ಕುವನ್ನೊ ಪೆನಕರದವಿ
ಬುದ್ಧಿ ಬುರಿವನು ನಿಜದರಿವನಾವರಿಯ ಲರಿಯೆಂ ಂದಾ ॥ ೧೪ ॥
ಬುದ್ಧಿ ಬುಂದಾಘೆಯವಿಕೊಣು
ಶ್ರಿ ದನರಿವನರವಂದವೆಂಕನೆ
ಬುದ್ಧಿ ಬಾಗಾದಿಗಳ ಲರಡುಕಕಾಯುಶಿರದಾಗಿ ॥
ಬುದ್ಧಿ ಯ ವಿಕಾರಗಳನರಿವದು
ಶುಕ್ರಕಂ ವಿಕ್ಷವನು ಚಂದ್ರನ
ಬುದ್ಧಿ ಶಿದಕಾಲವನಿ ರಿಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಕಿಳಂತೊಂದಾ ॥ ೧೫ ॥
ಗಾಢಕರಿ ಗಿಳಿ ಬುದ್ಧಿಗಾತಿಯ
ಗಾಢಿ ಗುವರ ರಿಯ ಕಣ್ಣ ಬುದ್ಧಿಜ
ಬೋಧವದನಿಶ್ಚಲ ಪ್ರಕಾಶವು ಕೊಳ ಲದುವು ನ್ನಾ ॥
ಬೋಧಸಂದರಿ ಬುದ್ಧಿ ಬುಳವಿತಿ
ದಾದಿವಸುತಿನಿಂದ ಕೋವುಳದ
ವೇದದಗಿರ ಯೋಗಮವ ಬೋಧವೆ ನುತ್ತ ತೊದರುವವು ॥ ೧೬ ॥
ಚಿಲ್ಲ ಚಿರಲು ಶಿಷ್ಯ ಮಧುರಕೆ
ಯಚ್ಚಿ ತೋರುವವೋ ಬುಚಿತ್ತೈಚಿ
ಯಚ್ಚಿ ಕಲಿದ ಬುದ್ಧಿ ಚಿತ್ತಶವಂತೆ ತೋರುವದು ॥
ಸ್ಪಲವಿ ಕಸದಜ ಪ್ರಕಾಶವಚ್ಚಿ
ಕೋಳ ಕ್ಷುಲಿತದನು ತಿವ
ವಚ್ಚಿಸಂತಮಹಾನುಭಾವನೆ ಬುಲ್ಲ ಕೋಳೆ ಂದಾ ॥ ೧೭ ॥
ಕಿಳದನಿ ಮೂಲಜಲದೊಳಗೆ
ಪ್ರಕಿಸ್ತವಿನಿ ದಿನಕರಬಿ ಂಬಮಿಗೆ
ಥಳಥಳಿಸ ಲಾವೆನು ತೋರದೇ ಪ್ರವಬಿಂಬವು ಯವಾಗಿ ॥
ಕೊಳವಪ್ಪೋಲ ಚಿತ್ರ ಶಿತಿಯ
ದಾಳವಕಳದುಕಂಸ್ಥೊಳುಬುದ್ಧಿ
ಥಳಥಳಿಸಿ ಚಿಪ್ರೆ ತಿ ಯಂತೆ ತೋಮೂದು ಗಳ ಚಿತ್ರದಿಂದಾ ॥ ೧೮ ॥

ಭಕ್ತಿ ಸಾಕ್ಷಜ್ಞಾನ ವಾಗಲು
ಭಕ್ತಿ ಸುಖಮಯ ವಸ್ತುದಾಕ್ಷನು
ಯುಕ್ತಿ ಸಂವಿತ್ತಾಗಿ ಸಹಜಾನಂದವಾಗಿಹ ನೂ॥

[illegible]

ಅದುನಿಮಿಷ್ಟ್ಯಾಯುಕ್ತಿಚಿತ್ತನ
ಹದಗವಿವರಿಸಿಕೊಳದು ನಿಜವಾ
ದುರನೆನಿಶ್ಚಯವಾಗಿರಾನೆಂದರಿದ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳಾ॥
ಶೀಳ್ರಗಳಿವಿದ್ಯಾದಿಗಳ ಸೂಕ್ತವ
ಸದಾನಂದೈಕಘನಚಿತ್ತದವೊ
ಬೋಧಿಸಿ ನಿನಗೆ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ ಒತ್ತಾವುದೆಂದಾ॥೪೬॥

ಸತ್ಯದೂರಮಿಯದೇಹದೊಳುಚಿಲ
ಗುಶ್ರ ವಿರು ಚಿತ್ತನಿಶ ಚಯಬಿಕೆ
ಯತ್ನಚಿನವಾನಂದವೆನಿಸುವಕೊಳುಗುರಂಜಿಸುವಾ॥
ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮವೆನಿಪ್ಪಮೋಹನ
ಮುಕಿಗಯೆನುನೆನನೆನದುನೀನೇ
ಕರ್ಮವಿನಿಗುವ ಮುಕ್ತಿ ಪದದವಿನಿಂದು ಸುಖಿಯಾಗು॥೪೭॥

ದೇವನಾರೆಂದೆನಯುಯುಕ್ತಿಂದು
ಭಾವಕನು ಭಾವನರಿವನ
ಜ್ಞಾನರೂಪನು ಸಾಕ್ಷಿಯಾರನೆ ಜೀವನೆನಿಸುವನೂ॥
ರೂಪನಾಮ ಶರೀರಗಳ ಕ್ರೀ
ಜೀವನೆಂದೇನಾರುಶಿರವಿದ
ಗಾಲಿದಿರು ತ್ರಿವಿಮುಖರಿ ಯರು ಭೇದವಾಗಳು॥೪೮॥

ಮಾನಿದರಗಾಮವಿನವಾಗಿ
ದೋಷವೇಚೇಗದಲೆ ಶೀಜೋ
ರಾಗಿಯೂರವಿ ತಿಳಿಯಲೂಶರಿ ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮವನೂ॥
ಕ್ಷೀಶಪಂಚಕದಿಂದಸಂಪ್ರತಿ
ಪಾಶಬದ್ಧರ ಮನನಿನವಿ ಮಿಗಿ
ಸಾಗಿದರೆ ಬಿಡ್ಡಾಶಿರುವನಿ ಹಾ ದಿಂತೋನೆಂದಾ॥೪೯॥

ಯಂಶುಕ್ರವದಲಕ್ಷ್ಯವನುದ್ಯ
ಶಾಂತಮೂರ್ತ್ತವಾಗಿನೆಲೆ ತಿಳಿ
ವಂತ್ರೆಚಿದವಿದ್ವೇರಲಕ್ಷ್ಯಾದಿಂದವಿಭೋಗಿಸಯಾ॥
ಶಾಂತಿಯೊಳದು ಸ್ವಾನುಭವವಿ
ಶಾಂತಿ ಕಥಮಾಯವಾಗಿಶರಣನೇ
ಕಾಂತರವಿ ಚಿಂತಿಸಿದ ಸದ್ಗುರು ಪದವಾ॥೫೦॥

ಪಂಚತ್ರಿಂಶಚ್ಛತಶ್ರಮರವಿ
ರಂಚಿ ಮುಖ್ಯಸುರಾಳಿವಂದಿತ
ಪಂಚಶರಹರವಾಹಭಂಜನ ಪರಮಪಾರ ನಿಕಾಯ
ಪಂಚವದನ ಪರಾಪರಾತ್ಮ
ಪಂಚಕೃತ್ಯ ಪ್ರವರ್ತಕೋತ್ತಮ
ಪಂಚವಂದರಿ ಶ್ರೀಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಸಕಲಲೋಕವಾಚಕ ನಾಯಕ
ಇತಿ ಶ್ರೀ ಜೀವದ್ಭಿನೇಕ ಪ್ರಕರಣ ದ್ವಿತೀಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಃ
ಅಂಶೂಸಂಧಿಶ್ರಿತ್ವಾಂಶದ ಶ್ರೀಂಚಯಮಂಗಳ ಮಹಾ

Kap 11.

ಬಾದರಾಯಣಾಖ್ಯ ಮುನೀಶ್ವರ
ಸಾದರದಿ ಸ್ವಪದಸ್ಥ ಶೋಭಿಸಿದಗ
ಶ್ರೀಸ್ತ್ರಯಾನುರವ ವನಾಶಿಲಿ ವಂಶೇ ll

ಉಪದನು ll

ವಾರಿಜಾಕ್ಷಿಯ ವಿಪತ್ತಿಕೊಡ್ಡ ಲಸಾರವಂಚನ
ಗಿರಿಗೆ ಸತಿಯ ಧ್ಯಾನಿ ಕೇಳ
ಕಲನೆ ನೂರ ಕರುಣಾಕರವ ಲಕ್ಷ್ಮಣಿ ಕೇ ll

ಶಾರದಾಂಬಿಕೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ
ವಾರಸುಗಣ ಗಾಗರವಸು ಬಿಡ
ಲಾರದಾದ ಭಾಮ ಬಹಿಲ ಶೋಕಾರ್ತಿಯ ಲಲಿತ ವಧುಕೇ ll೧ll

ಉದಯದ ವಿಮಲ ಮೂರ್ತಿಗಳ
ಬಿತಡದ ಕೆಲಸ ಮದ್ಯಾಂತ್ಯ
ಲದಿ ಕೃಷ್ಣ ದೈತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲಿ ಕಲಿದ ದು ಕೊಳವಿ ಶಿ ಸೊಂಬಳಿಕೆಲಸಾ ll

ಉದರ ಕಲಾಬಿ ದಬುಳ ಕಸಾ
ಪದಕ ದಸದ ಪ್ರಾಕೃತಿಯ ಕಲವಿ
ಮಧ್ವ ಮರಿಗೆ ಪೇಳಿದರು ಮಹದಿ ಯನು ಭವಾಮೃತವಾ ll೨ll

ಶಿಷ್ಟರಿಗೆ ಶಿವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧರಿಗೆ
ಪರಮಾರ್ಥ ಗೆಳೆಯನು
ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ವಿಗಾಧಿಸುವ ಸಾಧುಗಳಿಗನವರತವಾ ll
ಶಿಷ್ಟ ವರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಕಲಾತರ
ಗೊಷ್ಠಿ ಇರಲಿ ಶ್ರವಣಗೆ ಸವಿಯ
ದೃಷ್ಟ ವಂಶ ಸಂಜೋವಿದು ಪೇಳಿದನು ಭವಾಮೃತವಾ ll೩ll

ಕೇಳಿದನು ಕೃಷ್ಣ ಪದದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಕೇಳು ಕುಶಕ ಯೋಗ ವಿಶ್ವನ
ರಾಳ ನಿಸರ್ಗ ನ ಲಗಾ ಕ್ಷಿತಿ ಪಿಂಡ ನಿಸ್ಸೀಮಾ ll
ಮೂಲ ಶಿಯಾ ಶಕ್ತಿ ಕೃತಿ ಪರ ಶಕರ
ಕಾಲ ಕರ್ಮಾನಕೆ ಶಬ್ದ ಧವ
ಹೇಳುವದು ಸ್ತ್ರೀಶದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನೆಂದು ಬಲ್ಲವರು ll೪ll

ವಾಯು ಶ್ರೀಮತಿ ಯ ರಾಶಕ್ರಮ
ಪಿತ ಲಯ ಕಾಯ ವೇಳು ಜಗಜೀವಕರಣಿ
ಕಾಯ ವಮ ಶಿಲಿ ಇಷ್ಟೋಗ ಇತೋಷ್ಟ ಮಹೋತ್ಸವ ವಿಸಾಸುವವು ll
ಯಾಯಾರ್ತಿ ಪ್ರವಸಿ ತ್ರಿಗೆಳೆದುಲಿ
ದಾಯದ ಧರ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾಶಾರಾಯ
ವಶಿ ಕಸ್ತೂರಿ ಕುವಿಗ್ರಹ ವೇಕಟರ ಬ್ರಹ್ಮ ll೫ll

ಯೆಂದಡೆಂದನು ಗುರುವಿಮಾಯೆಯ
ಹೃಂದವಾವುದು ಜೀವಜಗವಾ
ದಿಂದ ಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರಣವ ಕೇಳೆನ್ನುಳುಹರುವುದೆ॥
ಕಂದ ಕೇಳ್ ಶ್ರೀಮಾಯೆಯಂತೆನಿಸಿ
ಒಂದು ಜಾಲವಶದೊಳಿಂದ್ರಜಾಲ
ದಂದರಳ್ಳಿ ಭುಜಂಗದಂತದು ಕೊಡುತಿಹುದೆಂದಾ॥೬॥

ಆದಿ ಮಧ್ಯಾಂತಂಗಳಿಲ್ಲದ
ನಾದಿಯೆರಡು ಮಾಯೆಯನರಿ
ದು ಸಹಿತೇರಿಸದು ಶಕ್ತಿ ಕಲ್ಪವಾದರೆ ಬ್ರಂಹ್ಮ ನಲವಲ್ಲಾ॥

ವಾದಿಗಳು ಹೋತದಾಶಿಖರದೆ
ನಾದಿ ಕಲ್ಪನು ಹಾವರಲ್ಲದೆ
ನಾಧಿ ನಿರ ಮಿಥ್ಯೆಯದು ತಿಳಿದವರಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದಾ॥೭॥

ಯಿವಿಧದ ದಾಮಿ ಮಾಯೆ ತಾನೇ
ಯೆರಡರ ವಿಕ್ಷೇಪ ಶಕ್ತಿಯು
ಭಾವದಿಂದೆರಡಾಗಿ ತೋರುವ ದಾಂತ ವಸ್ತುವನು॥

ಅವರಿಸಿಕೊಂಡಿಪ್ಪುದದು ಕೇ
ಳಾವರಣ ಶಕ್ತಿ ನಿಮ್ಮೊಳಗ
ಜೀವರನು ವಿಕ್ಷೇಪಶಕ್ತಿಯ ಮಾಡುತಿಹುದೆಂದಾ॥೮॥

ಮಗನೆ ಮಾಯೆಯಾವರಿಯನೆಲ್ಲವ
ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ ಉಪೇಳುವೆನು ಮೇಲದ
ಜಗದುದಯ [illegible] ಲಾದದು ನಿತ್ಯ ವೇಳುವೆನು॥
ಮಗನೆ ಮಿಥ್ಯವಿದೆತ್ರಿ ಕಂಡಪ್ಪು
ಸುಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮದಲಾದ ಶಕ್ತಿಯು
ಬಗೆಯ ... ತತ್ವನಗಳ॥೯॥

ಆದಿ ಮಧ್ಯಾಂತಂಗಳಿಲ್ಲದ
ನಾದಿಯೆ ಮದನಿಗುಣ ನಿರಂಜನ
ವಾದ ಯೋಗವ ಪೂರ್ಣ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವಾತ್ರ॥

ಬೋಧರೂಪನಲಾದುದೊಂದು ವಿ
ವಾದ ಮಾಯೆಯ ಸವಿಲ್ಲವರ
ದಿಂದಾದುದಿ ... ಮಗನೆ ಕೇಳೆಂದಾ॥೧೦॥

ಶಕ್ರೆನಿಕರ ಪ್ರಾಜ್ಞದವಿ ಶಬಳೆಶ
ವೃಷ(ಬ್ರ)ಂಹ್ಮರಲಾಯುಧ ಗದದಿ
ವೃತ್ರಿ ಯಾದೊ ವೃಷ್ಣವದರಿಂ ರವಿ ಮಹಾಶಕ್ತ್ಯ ॥

ಮುಕ್ತಿರದರಹಂಕಾರವದರಿಂ
ಸತ್ವದಿಂ ವೈಕಾರಿಕ ಮಹಿ
ಮುಕ್ತೈಕ್ಯ ಬಗಳರ ದಿಶ ಕಾಮಸದಿಂ ದಹನಾದಿ ॥೧೧॥

ಕನೆಯ ಕೇಳ್ ಸ್ವಪ್ರಾಣಿಂದವಿ
ಜನಿಕ ನಿವರ್ಣತನಾಲ್ವರಾಯೆಯ
ದಿನಿನಿ ಶೆಲಾಬುದ್ಧ ದರ್ಶನಗತಿಗನಿ ಯೊಳ್ ಮಹಾಶಕ್ತ್ಯ ॥

ಜನಿಕ ವೈಕಾರಿಕವೆ ಮಹವೆಂ
ಜೆನಿಪ ಕರ್ಗ ಉಕ್ಕೈಜಗವೆ
ಕೇಳ್ ನಪ್ರಕನಾ(ತ್ರಿ)ಗೆಳು ಭೂತಾದಿ ಸಂಭವಿಸು ದ್ವಾದಿ ॥೧೨॥

ಮಗನೆ ಮಾಯಾಕಾರ್ಯದಿತ್ರಿಯ
ತೊಗದ ವಿಕಾರನಾ(ತ್ರಿ)ಗಳಿಕೆ
ಜೈಗಳ ದಿಶನ್ನ(ತ್ರಿ)ಗಳ್ ತಿಳ್ ಭೂತಸಂಭವಿಸಲು ॥

ಬುಗೆಯಲರಿಂದಾದವಿಕೆ
ಪಗನಿಕಶಾಶರವಿಲದೆಲು
ನಿಗಮಾ(ಶಾ)ದ್ಯಾದಿ ಭೂತಾಕ್ಷ್ಯಗವೆಂದಾ ॥೧೩॥

ಧರಿಗಗನವನಲ ಲತರಂಗಳು
ತರಗಳ್ ಇವಂತೆ(ಪು)ರಂಗಳು
ಕರುಳಶಾಗುಳ್ಳದಿನಲುಕೇಳು ತರವೆ ನಿಸುವ ಮಾ॥

ಬುರಿಯುತ್ತಿತಾಕಾಂಶಗಳುವಂತೆ
ಕರಗ್ಗೈರಜ ಬಿತ್ರಿಸಾಂತಜ
ವರಿಜರಾಯುಜವೆಂಬು ನಾಲ್ಕು ಕಸೆರದ(ಶಾ)ನಿಗಳು ॥೧೪॥

ದಶಗುಣಾಧಿಕವಸ್ಸುಧೆಯುಂಜಲ
ದಶಗುಣಾಧಿಕ ಜಲ ಧಿಶಾವಕ
ದಶಗುಣಾಧಿಕ ವ(ಹ್ನಿ)ಯುಂ ಪವಮಾನನದರಿಂದಾ ॥
ದಶಗಗಾಧಿಕ ಗಗನವಗನಿರ
ತಿಗವ ದಶ್ಯಮಹತ್ತಿನಿಂದಿ
ಪಶರಿಜಿರ ಶಕ್ತ್ಯಾವರಣದಿಂದಾ ಯಿರುವುದೆಲೈ ಕಾ ॥೧೫॥

ಶಿಮೂಕವಂತ್ರಕ್ಷದಂಡಗಳನಂ
ಪ್ರಾಕಕೀಳನೊಟ್ಟವಿನಿಮಾಯ
ರೀಶಿ ಬುಂಗಂಜಾಕವಾದ ಮಕ್ಕ್ರನಿಕರಗಳಿ॥

ಊಕೆರದಲವರಿಂದ ಬರುವಿಧ
ಜಾಶಿಶಿತೀರದಗಳರಲಾದವು
ಭೂಕವಂಭೀಕೃಕಗಳಿಂದವಿ ಶ್ರೀ ದಿಕ್ಕಾಶಿಗಳು॥೬॥

ಗರುಡಕಂಭೀಕರಗಾವೆಂಬುದ
ನರುಡುವೆಸುನೀಳರಿವನೊಬರ
ಧರನಿಮೊದಲಾದ್ಯೈರುಭೂಕವಿಭಾಗದಿಂದಾದಾ॥

ವರಿವರಿಯಕಕ್ಕನಳಮೊತ್ತದ
ವರಿಂಯಲಾದ ಶ್ರೀ ಯೋಜನಂಗಳ
ಬುರುವ ಕನ್ನಾಮಗಳ ಅಧಿಕೇವಕಾದಿ ಗಳು॥೮॥

ಧರನಿಮೊದಲಾದ್ಯೈರುಭೂಕಗ
ಳಿರರುಭಾಗೆಯಮಾಡಿ ಯರಕೊಳು
ಶಿರುಗ ಳೈರತ್ನಗಳಮೊಂದೊಂದರವಿನಾಲ್ಕಗೀ॥

ಮಾಲಭಾಗದವಾಕಿಕನ್ನಳು
ಬಿರಗಿಬಿಕಂತಿಯಾ ಬುಕುಂಭಾತ
ಶರಿಯಮ್ಬಾಗವಿಕ್ಕೈರು ಬುಕ್ಕೈರು ಕತ್ತಗಳು॥೯॥

ಬುರಿಯನಬವಿ ಶ್ರೀ ಕುಭೂಕಳ
ವಿರಗಿರುಮ್ಮ ಕಲಾದಕಾತಯ
ಕಲ ಗಾಕಿಕೃಸ್ತಾನು ಭಾಕರಿಬುಕ್ಕಿ ಮಾರುಕನಾ॥

ಹೊಳಿಗಲಗಿಮನವಾಯಿಕಕಃ
ಕರಗಾವ್ರಿರಿಳಿವೋಮಕ್ಕದ
ವರವಗಾರದ ಬುಧಿ ಶರವು ಕುಕಂಚೋಗಿಕೇಳಿದಾ॥೧೦॥

ವ್ಯಾನಕೇವಲವಾಕನರೀ
ಶ್ರೀ ಗಾಣಿಗಳವೀ ಬಲರಲವಾನ
ವಂಶ್ಚಿಂರಯಕತಿ ಯಲಾರುದುರಾನವರಿಂದಾ॥

ಬುನ ಶರವಿಗಮಾನವಾದುದ
ನಾನ ವಿದು ಶ್ರೀ ಗಾಬಿವಂಶಕ
ಮಾನನಿ ಧಿವವಮಾನಕಕ್ಕದಗಾಳರಿಂದಾ ಬುಕಾ॥೧೧॥

ನೇತ್ರಬಿರಿಯನಲನವಿವಶದಾ
ಮತ್ರಚೆರಸಲು ಪ್ರಾಣಾಯುರ್ಧನ
ಪಾತ್ರಕೇಳ್ವಿ ಜಿಂಹ್ಯೆಚಲಭಾಗರವಿಷವನಾಂಶಾ॥
ಗಾತ್ರದವಿವಶಿಸ್ವರದೇತ್ರ
ಕ್ಷೇತ್ರಗಗನದಕಲೆಯಲಾದುದು
ನೇತ್ರವೆಂದಲಾದಿಯತ್ರಿಯಗಳ್ಪ್ರಿಶಿಹೋತ್ರನವೀ॥೧೦॥

ಬಿರಿಯಬಲವಸುಮಾರಿಯಕಲಿಕಾ
ವೆರನಿಗಂಧಧನಂಜಯಾಂಶದೊ
ಭುರುವರೂಪುಕ್ಸುರುಷವಾದದುವವನಭಾಗದವೀ॥

ಗರುವಶಬ್ರತ್ರಿದಶಮಾರ್ಗದ
ಕೊರೆಯಲಂಶೀಲೆತ್ನಯಗಳಲಾ
ವರಿನಿಯಮದಕದಬಿದಿನಿಕೆಳರುವದೆಂದನಾವುನಿಪಾ॥೧೧॥

ಬಿರಿಯಧರಿಯೋವಾಯಬಲಕಲಿ
ಚಿರಕಲಾಯುಕುಗುರ್ವ್ವಿಶಾವಕ
ಕೊರೆಯಲಾದುಕವನಪ್ರಾದಿಯೆವವನಭಾಗದವೀ॥

ನಿರುಕಗಗನಾಂಗದವಿವಾಕ್ಷೀಶಿರದ
ಕಮ್ಮೋಣಿಯಗಳ್ವಿಮ.
ಸ್ವರನಿದಲುಭಯಕ್ಕರಿಂದವಿಮಗನಿಕೆಳ್ವೆಂದಾ॥೧೨॥

ಧರಿಜಲಾನಲವಾಯುಗಗನದ
ಬಿರಿಯಭಾಗದಲಾದವಿಂಶತಿ
ಪರಿಯವಾಯುಗಾತ್ರಿಪ್ರಾಣಸ್ತ್ರವಿಶೆಂದುದು॥

ವೆರನಿನಭಿದರಿಶಗಳಲಾದಲು
ನಿರುಕದಾಶಾಶಬ್ದಶ್ರೋತ್ರಗ
ಧುರಿಸಮಾವಗಳುಕಕೃತ್ಯಕುಷ್ಠಯಗಳಿವದಾ॥೧೩॥

ಚಿರನೆಮರುಕಾಂಶಗಳ್ವಿಕ್ಷ್ಯ
ಸ್ವರುಸಪ್ರಾಣಿಮನಸ್ಸುವಿಸ್ಥಿಯ
ಕೊರೆಯಲಾರವರೂಪುವಾದವುದಾನಬಿಸ್ವಗಳು॥

ಬಿರುವಜಲಕಲೆಗಳವಿಗುರ್ವ್ವಲು
ನಿರುಜಿಹ್ವಾಪಾನಚಕ್ಕವು
ಧರೆಯಭಾಗದಿಗಂಧನಾನಾಶಿಕೋದಮ್ಮಗಳು॥೧೪॥

ಕರಣಾವೈದುಪ್ರಾಣಾವಂಚಕ
ನಿರುತವಿಂದ್ರಿಯವೈದುವಿಷಯಮಿ
ಕ್ಷರುಷವೈರಿಬೆಮಗನೆಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳೈದಿಂದರೂ ॥

ಧರೆಜಲಾನಲವಾಯುಗಗನದ
ಬೆರಕೆಯಿಂದಯಕ್ಕೇಳುಪಂಚಿ
ಕರಣವಾದಲುಕಿಳಿಯವಿಷ್ಯತ್ತ್ವರುತತ್ತ್ವಗಳು ॥೨೪॥

ಮಗನೆಗಗನಕೆಶಬ್ದವಂದೇ
ಬಗೆಯಶಬ್ದಸ್ಪರುಷವಾಯುವಿಗೆ
ಗಾರುದಗ್ನಿಗೆಶಿಳಿಯೆಶಬ್ದಸ್ಪರುಷರೂಪುಗಳು ॥

ನೆಗಳಿಶಬ್ದಸ್ಪರುಷರೂಪಗ
ಳಿಗೆಕತೆಯರಸಜಲಕೆಪ್ರ
ಥ್ವಿಗೆಮಿಗಿಲುಶಬ್ದಸ್ಪರುಷವೊದಲಾದೈದುವಿಷಯಗಳು ॥೨೫॥

ಕರಣಗಳಗಧಿದೇವತೆಗಳೆ
ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮೇಂದುಗಳುರಿ
ಸ್ವರುಣಿಸಪ್ತಾದಿಯಶ್ವಿನಿಯುಇಂದ್ರಿಯಕಧಿಪರೂ ॥

ಗರುವಕೇಳಗ್ನೀಂದ್ರವಿಷ್ಣು
ರುರುವಮಿತ್ರಪ್ರಜೇಶರುದೇ
ವರುಗಳುಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಿಗೆಂದುಹೇಳುವರೂ ॥೨೬॥

ಶಬ್ದಕವಂಚಕದೇವತೆಗಳೇ
ದಾಕಹರಿರುದ್ರೇಶಕೆಂಬುದು
ಹಾಕಿಶಯರಾಗದಾಶವಾಖ್ಯರುಕರುಣಾಮವಮಸ್ತಾ ॥

ದೂಶವಿವರಗಳದರಧವುಗ
ಳೀಕಿರದಲೀಯುಕ್ತಿಕಮದ
ಜೀಕಳಂಕಲುಕೋವಮಾರ್ಗಮಾಗವೈದಿಂದಾ ॥೨೭॥

ರತ್ನಮೂರುತಿಳಿಸ್ವತ್ತೈರದ
ಕುಹಜಲದಲಾಸಗಳುಕ್ಷುರಿಕೆತಸೆ
ಮತ್ತೆನಿದ್ರಾಲಸ್ವತ್ತ್ರಸಂಗಕಿಗಳಾದೈದೂ ॥
ಪ್ರಸ್ತವಸ್ಥಾಂಶಗಳುವಾಯುವ
ಕುಶಿಸಾಳಿವನಿಕೋಧವರಿವಸ
ಮಸ್ತಶಿಖಿದೂರಿಯಾಂಶಕಾವಾರಿಗಳುಗಗನಾಂತಾ ॥೨೮॥

ರಕ್ತನಿಸರಗಳಿಲ್ಲ ಚೇತನವಿತ್ತ
ಚೈತನ್ಯತ್ತ ನಿಂದ ವಿಶಕ್ತ ದುಃಖಗಳಿಂದ
ಜೇಷ್ಠೆಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸುವ ಲಾ ॥ ॥
ಪ್ರಸ್ಯಗಾತ್ರ ಜ್ಯೋತಿರತ್ನರ ।
ಮಿತ್ರ ದೋಷ ಕ್ಷಿತಿಶಪನಿಧಿಯರಕೆ
ಛತ್ರ ಮಣಿಯುದ್ಧ ದೇವಕೆಗಳಿಂದಾಯುಸು ಬಿಡ್ದಾನಾ ॥ ೨೧ ॥
ಮಿತ್ರ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿಶವಂಶ
ರತ್ನ ಮಯವಾಗಿ ಪ್ಪುರದಶಾ
ನಿತ್ಯರದ ತನುಗಳವಿಷ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸ್ಥಲವಿಂಬೆನಿಸೆ ॥
ರತ್ನ ಸಜ್ಜನವ ವಾರದಿಂ ವ್ಯಕ್ತಿ
ಯುಕ್ತಿಗಳ ಲಿದಕಳಿಯ ನೋಡಲು
ಸತ್ಯ ಸಮುತ್ಥಿ ಯಿನಗಳಿನ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವರೆಂದಾ ॥ ೨೨ ॥
ಗದವ ಮುಖನ ದೈತ್ಯಗಣವನೆ
ಕೊಡಿಸಿರನ್ನನೆ ನಾಮರೂಪಂ
ದೊರವಿಧಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಕಂಡವಿಷ್ಣು ರಕ್ಷಿಸುತಾ ॥
ಬಿಡು ಬಿಡಾ ನಾದದಿ ಕೊಳುವ
ದ ದುಸ್ತರ ಮಾಯಾವಿಲಾಸವು
ವಿಧಿ ಹರಿ ಹರಾದಿಗಳಿಗೆ ಯರೆ ತೋರದಸು ತ್ರಿ ಪುರುಷಿ ॥ ೨೩ ॥
ಸುರವಿ ಚೈತ್ರಗೈಲ್ಯ ದುಃಖ ಮಾಯೆಯ
ಹರಿಹರ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆಲ.
ಲರಿದೆನಲು ನೀನಿಂತು ನಿರವಧಿಯದ ಸಂಸೃತಿಯಲು
ಶರಧಿಯದು ರಾವಿಂದ್ರ ಸಾವಿನ್ನ
ರರ ಲಮಣಿಗಳು ರಾಮದರುಶ.
ಪುರುಷ ರಾಕ್ಷಾ ಪಾಶ ಬದ್ಧರು ವಿಷಯ ಪಿಂಡ ಲರು ॥ ೨೪ ॥
ಕೇಳು ಸುಶುದ್ಧ ಯಿಲ್ಲ ನೀ ದಮಾಯೆಯ
ಮೂಲ ಮುಷ್ಟಿ ವಿಚಾರಿಸಲು ಮನ
ರಾಳ ಲಾಯ ವಿಚಾರ ನಿತ್ಯ ವಿಚಾರಿಸದೆ ಟಿಲ್ಲಾ ॥
ಹೇಳ ಹೇಳಲು ದೋಷ ರಾಗಿವಿ
ರಾಳಿ ಸುಶಯುತ್ತ ಗಿತೈಲ ವೆಯ
ಕೇಳುವೆ ಕ್ಷೇತ್ರ ದಾರಿ ಧರೆ ವೊಂದು ಲನುತೇಲಿಂದಾ ॥ ೨೫ ॥

64

ನೀಲಕಂಠಿಯ ಪ್ರದವಿ ದೀಪ
ಜ್ವಾಲೆಯವಿಶಾಲಕೆಯಕರಣ
ಕಾಲ ಚಂದ್ರನಸಾಂತ ಯುಕ್ತಿ ಕಲ್ಯಂತ ಕೋಟ್ಯಂತ್ರೀ ॥
ಶೀಲೆ ನಿವಮಣಿ ಮಾಯೆ ಬ್ರಹ್ಮ
ದೊಳಾಳ ಹೊಸ್ತಿಸ್ಸಿನಿ ವೀರವರು
ಹೇಳಲಿ ನರಬುದ್ಧಿ ಸಜ್ಜದ ಮೋಹ ಕೋಟ್ಯರೂಪವದಾ ॥ ೩೬ ॥

ಉರಮೆ ನೂಪಿ ರಿಸ್ವಕ
ಧರಾದಿ ದುರ್ಲಿಪ್ತ ದಮ್ಮೆ ಜಪ್ಯದಂ
ಕದುವಿ ಧಿ ಗಿಗುರುಮಲ್ಲುವಿಂರ ಶಿಕ್ಷೆಯು ವಿದಲ್ಪವಿಸುವರಾ ॥
ಸ ದಸದಾಸ್ತ್ವಕವೆ ನಿಪಮಾಯು
ಕ ದ ಸ ನಿರ್ಸಕನ್ನಯ ವರರಿಂ
ದ ದುವೆಯ ಪುಷ್ಪಿಕವಾಣಿ ದು ಪ್ಸನ್ನಿವಾಣಿ ಕೋಟ್ಯರೂಪದಾ ॥ ೩೭ ॥

ಹರಿಹರ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಗಳು ಯು
ಕರವರಿಯ ಮಾಯೆಯ ಸಗೆಯು
ವಕಿಬಿರಿ ಯಹಾಯಕ್ಷ್ವವಮಾರಾಯಿ ಪ್ರದಾಯ ಗವಾಂಲಾರಾ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಯಂತ್ರಗಂಗಳನ್ನಿ
ಶರಾಚಲಿಗಲರಿ ಯರಕೆ ನೀನಿಂ
ಕರವಶಗು ಕೈಸ್ತೇಯರು ಶಿರಕರ ತ್ರಾರವ ಪದವಂ ॥ ೩೮ ॥

ಆರು ನಿಮಿತ್ತಲಿ ಮಗನೆಯುದಿ
ವರ್ಣ್ಣದಿ ಕನಿಷ್ಠಿಯ ದಾವ ಹೊಳ್ಳ
ಕರದಸ ಕೊಳ್ಳದ ಕಲ ಪ್ರಸಾದ ಮಹ ಪ್ರಭಾವರದಿ ॥
ವಯರ ಪಿಕಾದದಿಂದ ಬೋಧ
ಕ್ಷಿ ಧಿ ಕಸಿ ನಿನಿಯೆ ವೀರದರಾ
ವಿ ಧಿ ಮಧುರ ಪ್ರವು ಖರಸ ಗಾನ್ಸ ಸ್ತ್ರಾದಿ ಸಯಾಯುಕರು ॥ ೩೯ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಸನ್ನಿಧಿಯ ಚಿತ್ರಮಾಯೆ
ಧ ಮಾವ ಪಸನಾ ಶರಸ್ಥಿರ
ಕ ಮಾನಗ ಕೋಯುವವ ಮಿಥ್ಯಾಭುರುಕಾಮ ಸಳಗಾ ॥
ಹಮ್ಮ ಸ್ವಕ್ಷ ಯಿಲ್ಲ ಗಂಡ ಯಾಗಳ
ನೆಮ್ಮ ಕಾಗಾದಿ ಗಳ ವಾಸ್ತವ
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ವಾಧಾರ ರವಿಕೋಸ್ಪದಗಸ್ತ್ರ ಪಯುದಿಂದಾ ॥ ೪೦ ॥

ಕ್ರಿಸ್ತನರಿಯದವಿದ್ಯೆಯುಂಟೆ
ಕ್ರಿಸ್ತನಾದರು ಜಗವದೆಂತೆನೆ
ಕ್ರಿಸ್ತನಿತ್ರಿಯವಶದಿವರ ರತಿಸಾಗಸು ಕೊಳುವನೆಂತೆ ॥

ಕ್ರಿಸ್ತ ನಿಜವರ ಜಾಗಕಾನೇನಾಸನ
ರಮೋಲು ಸಕಲವೆಲ್ಲವು
ಕ್ರಿಸ್ತೆ ಲರಿಗಳು [illegible] ಸತ್ಯವು ಬ್ರಹ್ಮವಾಗಿರ್ದನೋ ॥೪೧॥

ಯಾವಿಧದ ಮಾಯೆ ಯನಾಗೆ
ಅವರ ಶಿಶುವಾಗುತ್ತಿಯ ಲೋಂದಿಗೆ
ರವಿಸ ಪಾವನಾಂ[illegible]ಯ ವಿರದು ಕತ್ತಾರಾಗಿಜನಿಸಿದರು ॥

ಜೀವಕರ ಮಾತ್ರೆ ಕ್ಷವಿಸಗು
ದಾವತೋಳನು ಜವವದಲ್ಲಾತೆ
ಭಾವಗಳು ತೀರಿಸ್ಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಳೆಂದಾ ॥೪೨॥

ಗುರುವಿನುಪದೇಶದವಿಕನ್ನಿಯ
ಮರವೆಂಯೊಳು ಮಹಾಂತರದ
ಸಂಶಯನೆ ಸಂಶಯ[illegible] ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲವ ಯುವಾನೀ ॥

ಪರರ ರತಿ ಜರಿಮಾರ್ಗ ಜಲಗ
ಭುವಮಾನನಿನ ಬಂಧಕ[illegible]
ರಿನಸ ಸಹಜಾನಂದ ಪದ ದೊಳಗೊಂಡಿ ಸುಖಿಯ ಮನಾ ॥೪೪॥

ಮಗನೆ ಮಲ[illegible]ಲಿ ಯೆನಿಸುವ
ವಿಗತವಾಮಾಯಾ ಗುಣಂಗಳ
ಪೊಗರವಿದ್ಯಾವಿದ್ಯೆ ಯೆನಿಸು ಉಪಾಯದಿಂದಾದ ॥

ನಗುವರು ಜೀವೇಶ್ವರತ್ವ
ನಿಗಮಸಿದ್ಧ[illegible] ಉಪಾಧಿಯ
ಬಗೆಯ ಲಯ ಲಕ್ಷ್ಯ[illegible] ಬ್ರಹ್ಮವಾಗಿರುವನು ॥೪೫॥

[illegible] ಮಾದಿ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible] ಬ್ರಹ್ಮ ॥೪೬॥

Seite 82
66
von
Nr. 28

Anubhavâmrita,

ascribed to Védavyása, repeated (in Canarese) by Ranga, a worshipper of Shiva.

ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ!
ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ!
ಶ್ರೀ ಶಾರದಾಯೈ ನಮಃ!

ಎರಡು ಕಣ್ಣಿನ ಪಕ್ಷ್ಯು, ಮುಖವ ಒಂದರಲಿ.
ಮೆರೆವ ಬ್ರಹ್ಮ ಹಂಸಲಲಿ/
ಉರಿವ ನಯನವೆ ಬಂದಿಲ್ಲದಾ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಮ ಶಿವ. ||
ಧರೆಯ ಜೀವರ ಜನನ ಮರಣಗಳೊಂದುವನು
ಹಾರ ವಿಹಾರ ವಿದ್ಯ
ಶರಧಿ ವೇದವ್ಯಾಸ ಮುನಿ ಮೂರ್ತಿಮಗೆ ಸನ್ನತಿಯು ೧ ೬

~~ವೇ~~ ವ್ಯಾಸ ಮುನಿಪತಿ ಗುರು ಮುನಿಗೆ
ಸಂತೋಷದಿಂದಲಿ ಶಿಷ್ಯ ಬೋಧೆಯ (ಲೆಸೆದನು)
ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪ್ರೀತಿದಡಾಶ್ಚೆ ವಿದರೋತ್ತರ ಪದನು. ಅರ್ಕೈ ವಿಧ ಕೇಳಿಯೆ —

ಶ್ರೀ ಮದನ ಮಹೇಶ, ನತಜನ   ಮತಜನ
ಕಾಮಿತಾರ್ಥ ಫಲಪ್ರದಾಯಕ,
ಸೋಮಶೇಖರ, ಸುರಮುನೀಂದ್ರಾ, ಚರಿತ ಪದಾಬ್ಜತೇಜ, ||
ನಾಮ ಗಾನ ಪ್ರಿಯ, ಸದಾ ಶಿವ,
ವಾಮಭಾಗ ಸ್ತ್ರೀಶ ಭವಾನಿ
ಪ್ರೇಮ, ಶ್ರೀ ಗಿರಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ, ಸಲಹು ಮಾಂ ಜಗವ! || ೧. || 1.

#

ಶ್ರೀ ಗಿರಿಶನ ಪಾದಪದ್ಮದ   ರಾಗರಂಜಿತ
ರಾಗರಂಜಿತ ಮೌಳಿ ಭಕ್ತಮರಾಳ,   ಅಂಬಾಗುಣಾಗ್ರಣಿ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ಘ 1. 5.
ಬಾಗುಣಾಗ್ರಣಿ
ಯೋಗಿಗಣಾವನ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ, ವಚೋವಿಚಕ್ಷಣನ || ರಾವಣ/ಬಾಗು
ಶ್ರೀ ಗುರು ವಿನುತ ವೇದದಿಂದನು.
ರಾಗಲು ಬಿಸಲು, ರಂಗ ನಾಮನು, ನಾಥನ
ಯೋಗಿಜನ ವಿರುದೆನಲು, ಪ್ರೇಕ್ಷಿಸಿ ಮೆಯ ನುತ ವಾಮೃತವ || ೨ || 2.
ಪ್ರೇಕ್ಷಿಸಿ ... ತವಾಮೃತವಾ.